

Tákn Agni Jóga

Samfélag nýrra tíma

1926

Samfélag nýrra tíma

1926

Vegfarendur, vinir, við skulum ganga saman. Myrkrið er skollið á, óargadýr á kreiki og varðeldur okkar kann að kulna. Ef við skiptumst á varðstöðu munum við varðveita þrek okkar.

Á morgun verður leiðin löng og kann að reynast okkur ofraun. Við skulum því ganga saman, gleðjast og fagna. Ég skal syngja ykkur söngva mæðra, systra og eiginkvenna ykkar. Þið munuð svo segja mér sögu feðra ykkar, um hetjur og afrek þeirra. Við skulum ganga veginn saman.

Gætið ykkar á að stíga ekki á sporðreka og varið mig við öllum stungudýrum. Munið að við verðum að komast til þorpsins í fjöllunum.

Ferðalangur, vertu vinur minn.

Við eyðum hjátrú, fáfræði og ótta og eflum hugrekki, vilja og þekkingu. Hver sá sem leitar þekkingar er velkominn. Öllum fordómum sem byggjast á fáfræði er eytt.

Er sá sem ekki erfiðar, lifandi í vitundinni – að rótum samvinnu og samfélags?

Ef þessi logi hefur nú þegar lýst huga þinn, þá hefur þú þegar meðtekið tákni um speki háfjalla okkar.

Þeir sem ekki vinna eru ekki að ómaka sig yfir tiltekinni tjáningu. Hver lína er hin hæsta mæling einfaldleikans. Við heilsum öllum þeim sem leita og starfa!

1. Fjölskylda, ættin, land, sameining þjóða – hver eining leitast að friði, að betra lífi. Hver eining samvinnu og samfélagslegs lífs þarf að fullkomna. Enginn getur bundið mörk þróunar. Með þessari röksemdafærslu verður verkamaður skapari. Við skulum ekki vera hrædd við vandamál

sköpunarinnar. Við skulum finna vísindi óheftar leiðar. Þannig mun hugsun um fullkomnun vera merki um gleði.

2. Þunglyndi er óvinur allra framfarar. Það má ekki efast um uppbyggilega mótun. Óttinn kæfir allt nám. Athugun er skref að réttlæti. Sjálfselska er svik við sjálfsafneitun. Án árangurs er engin leið.

3. Klaustur voru oft kölluð samfélög. Samfélagslífið hefur lengi verið merki um samvinnu og gagnkvæma virðingu. Svo getur líka hvert verkstæði verið samfélags þar sem allir leggja sitt af mörkum. Fórnfýsi er nauðsynleg ef maður á að helga hæfileikum sínum til sameiginlegs verks.

4. Í öllum trúarbrögðum er bent á einingu sem eina vígi árangurs. Hægt er að staðfesta betri árangur ef samheldni vinnufélaga er tryggð. Mörg dæmi má nefna þegar gagnkvæmt traust meðal vinnufélaga hjálpaði til við háleitar lausnir. Leyfum fólki, heima, í hópum, og í stærri einingum, að muna eftir gildi samvinnu. Fræ vinnunnar visnar án gilda gagnkvæmni. Lítum ekki of mikið til baka. Samferðamenn á hraðferð þreystast ef þeir ýta eftir hvor öðrum. Við munum átta okkur á fögru merkingu hins mikla hugtaks – vinur. Samfélagið má aðeins samanstanda af vinum.

5. Leið lífsins er gagnkvæm aðstoð. Þátttakendur í hinu mikla verkefni geta ekki verið mannkynshatarar. Þetta hugtak, sem táknar skammarlegt hatur, er langt. En kannski man fólk betur eftir því og skammast sín.

6. Við skulum heldur ekki gleyma því að skilningur er auðveldur með skýrri meðvitund. En við skulum ekki missa af stystu leiðinni. Tíminn er dýrmætur. Við eigum ekki að svipta neinum neitt vegna tregðu okkar. Leti og fáfræði sofa í sömu vögg.

7. Illvilji samþykkir holdsveiki og drepsótt. Illvilji getur umbreytt friðsælli stofu í snákabæli. Eiginleikar illsku hæfa ekki samfélaginu. Sameiginlegt verkefni er almenn velferð.

8. Samstarf verður að byggjast á traustum reglum. Það kennir reglusemin; það er, að hjálpa til við að ná takti. Þannig eru jafnvel í daglegu starfi tjáð hin

miklu lögmál alheimsins. Sérstaklega er þörf á því að venjast stöðugri vinnu frá barnæsku. Látum betri þróun byggja á vinnu sem mælikvarða á verðmæti.

9. Og annað algjört skilyrði verður að uppfylla. Vinna verður að vera af fúsum og frjálsum vilja. Samstarf verður að vera af fúsum vilja. Samfélagið verður að vera frjálst. Vinnuafli má ekki hneppa í þrældóm með valdi. Frjálst samstarf verður að vera til grundvallar framgangi. Enginn má koma með upplausn í nýja húsið. Verkamenn, smiðir, skaparar, má líkja við hásvif arna. Aðeins á miklu flugi fellur ryk og rusl hnignunar af.

10. Mikill eiginleiki birtist í verki sem unnið er með ást við uppáhalds handverkið. Falleg gæði verða staðfest alla ævi. Ekkert verður eftir í myrkrinu. Vanþekking er skammarlegt afhroð. Myrkur er smitandi, en ljós er aðlaðandi. Þess vegna skulum við staðfesta ást á uppáhalds handverkinu, sem lyftir lífinu upp.

Vísindi ættu ávallt að sýna bestu eiginleikanna. Vísindi ættu að laða að sterkustu orkuna. Láttu þekkingu andans skína yfir hvern vinnubekk.

11. Mörgum lygum hefur verið hrúgaðar upp í kringum hugtakið um vinnu. Aðeins nýlega var vinna lítilsvirt og talin skaðleg heilsunni. Hvílík hneykslan er þetta – að líta á vinnu sem skaðlega! Fæðing er ekki skaðleg heldur fáfróðar aðstæður í kringum fæðingu. Aðeins meðvituð samvinna getur gert hið heilaga starf heilbrigt. Gæði vinnu verða ekki aðeins að vera mikil, heldur verður að efla gagnkvæma löngun til að gera skilyrði vinnu skýra. Maður má ekki bölvva vinnunni, maður ætti að gera verkamanninn betri.

12. Það ætti að innræta virðingu fyrir handverki, svo að það sé skilið sem hærri athöfn. Forn samfélög skildu eftir vitnisburð um lífsprótt sinn. Maður getur séð hvernig fólk ræktaði færne sína í átt til fullkomunar. Þau vissu hvernig ætti að hlífa hvort öðru og standa vörð um reisu samfélags síns. Ef fólk lærir ekki að verja verðleika samverkamanna sinna mun það ekki öðlast hamingju samfélagsins.

13. Hugtakið réttlæti sannar sig í vinnu. Sömuleiðis vex hugrekki auðveldlega í samábyrgð. Allir sem einn, en sérhver leggur sitt af mörkum. Eyðileggjum ekki, heldur njótum hlýju hjartans.

14. Tilfinning okkar er að vera laus við sérhæfingu, vegna þess að við lifum fyrir heild lífsins. Allir sérfræðingar sem nálgast Okkur missa óhjákvæmilega einlitu gleraugun sína. Reyndu því eftir fremsta megni að hafa sérgrein sem einn af mörgum eiginleikum þínum. Sem fuglar yfir jörðinni, sem býflugur ofar öllum blómum, getum við faðmað allan alheiminn.

Án sérhæfingu er auðveldara að undirbúa sig fyrir núverandi verkefni í þróuninni – samband við fjarlæga heima og umbreytingu tilfinningaheimsins, heimsins þar sem dimma jarðlífsins lifir. Samþykkt hugmyndarinnar um samfélag mun opna hliðin fyrir næstu afrek og stundir þeirra ráðast af fólkinu sjálfu. Þess vegna skulum við hefja leitina að samfélagi í stórum dráttum.

15. Úr villtum skógi get ég reist lund, en steinn sem máður er af tilbeiðslu ennis skapar ekki fræ.

16. Meðal vélrænna afreka nútíma siðmenningar verðskulda flutningatækin sérstaka athygli. Þessi sigur á geimnum er nú þegar að vissu marki sigur á yfirefnislegum sviðum. En hringur lágrar efnishyggju heldur þessum landvinningum innan marka efnisins og niðurstaðan er meiri skaði en gagn. Helsta hættan við slíkar flýtifærðir er fólgin í auknu ábyrgðarleysi. Með því að fara yfir mörk hins venjulega verður maðurinn ljós, en vegna grófleika tilfinninganna missir hann ábyrgðarvitundina.

Sá sem getur flogið á 400 mílna hraða eða flogið hærra en aðrir, öðlast sálfræði hnefaleikameistarans og missir skilning á andlegri ábyrgð.

Það er hægt að göfga landvinninginn með því að svipta hann öllu keppnisþáttum og beina þeim til verka. Drífu þig til að bjarga hinum óheppnu, fljúguðu til að sameina mannkynið! Þá munu þessir landvinningar taka þátt í þróun, því fólk verður að nota hina yfirefnislegu viðleitni til venjulegra nota, að ógleymdri ábyrgðinni. Enn sem komið er eru þessir landvinningar enn á stigi ljótra kentára. Þegar fólk skilur hvert og hvers vegna það verður að fljúga, þá verður hægt að tífalda flugtæknina.

Það er hægt að hvísla fjölda gagnlegra tilrauna niður í jarðlög geimsins. Atómorka, þéttingu prana, litaðir geislar í geimnum, uppskera í tengslum við endurteknar sprengingar og margt annað hefur verið ætlað mannkyninu.

17. Þú hefur oft heyrt um að fylgja vísbendingum Okkar og þú gætir sannfært þig um að nákvæm framkvæmd sé hagnýt og gagnleg. Þetta er

fyrsta skrefið. Að þessu loknu þarf að hefja sjálfstæða vinnu. Að þekkja fræðslu Okkar er nauðsynlegt til að sýna að þeir séu lærisveinar sem skapa í fullri samræmi og óbreytanleika. Þegar kennarinn segir: „Nú sýnið þér sjálfir áhrif vísbendinga minna,“ þýðir ekki að rifja upp gamlar venjur, rífast hver við annan, móðgast og særa hver annan. Það getur múlasni sýnt. En það er þitt að muna samfélagið Okkar og líkja eftir því í samfelldri vinnu. Þegar tími er til að breyta stefnu skipsins mun vísbendingin koma. En ekki búast við vísbendingu um bætur á sólanna. Að öðrum kosti óskum við hvort öðru einungis til hamingju með afmælið.

Nauðsynlegt er að tileinka sér virðingu og gildi hins sanna verks til frambúðar og setja barnalegar venjur í geymslu. Án þess að svíkja meginreglur manns er hægt að finna hundruð verðugra lausna. Ég vil sjá þig í næsta skrefi.

18. Suma dreymir um að kasta sér fyrir fætur fræðaranna, en þora ekki að fara með þeim í bardaga. En einmitt núna er átakatíminn og við getum aðeins kallað til bardaga. Með fullri vitneskju um sannindi hins góða, á persónulegri ábyrgð, staðfestum við bardaga en innan lögmálsins.

19. Náðu tökum á að vera yfirvegaður allan bardagann. Orrustan um ljósið er rétt að hefjast – milljónir eru í henni án þess að vita lokaniðurstöðuna. En þú veist, og þessi þekking ætti að gera þig vitran og hvetja til verðugar ákvörðunar. Andi þinn verður að taka flugið í nafni sannleikans. Hvernig er hægt að lyftast upp með þróunarárangri heimsins? Geislinn minn ber beiðni mína um að ekkert verði gert til að hindra birtu hans. Í stað afreksvængja er auðvelt að rækta svört horn — vængi falskrar rökhugsunar. Hinir dökku hafa svarta útgeislun sem líkist hornum.

20. Það er nauðsynlegt að leitast við hið ýtrasta, hið algera. Aðdráttarafi þess leitar til fjarlægra heima. Jarðnesk fegurð týnist í dýrð stjörnugeislanna. Jarðnesk vísindi, sem muna með erfiðleikum gærdaginn og fáfróð um morgundaginn, eru lítilsgild og leggja enga vitneskju til um gang himinhnatta sem eru að koma í birtingu. Hvernig er hægt að nálgast þetta algera? Það er ekki hægt með tæknilegum aðferðum eða jarðneskum vísindum, né með lýsandi list. Það er aðeins mögulegt með víkkun vitundarinnar, þegar jarðneska veran er umlukin útstreymi fjarlægra sviða. Þannig missa þeir sem eru að nálgast Okkur, eða

öllu heldur sporbrautarmörk jarðarinnar, sérhæfingu sína. Einungis með alhliða skilningi má þola ljóma himinhnattanna. En til þess að halda í þennan ljóma verður maður að kveikja í sínum innri eldi.

Eldspátturinn er gildandi, yfirskilvitlegur, og ef þú vilt flokka samfélagið Okkar eftir frumefnunum, vísaðu þá til eldsins mikla sem gefur allt, hreinsar allt og krefst einskis.

21. Við erum ekki aðdáendur þess heims sem lifir af efnislíkamann, neðri fíngerða heiminn – Geðheiminn, – en eins og allt annað í tilverunni, er ekki hægt að forðast hann í andlegum þroska. Þessi heimur hefur í sér ákveðna þætti sem þarf til sambands milli heimanna. Til dæmis skilja íbúar þessa sviðs ekki samskipti milli heimanna, þrátt fyrir að þeir hafi möguleika á að stefna upp á við eru þeir uppteknir við að reisa dimm hús, í eftirlíkingu þeirra jarðnesku. En ef þeir hefðu víkkað meðvitund sína á jarðneska sviðinu, hefðu þeir getað mælt faldinn á klæði Heimsmóðurinnar.

Enn meiri möguleikar geta vaknað hjá þeim sem eru færir um að skynja með andlegri vitund. En til að varðveita vitundina er nauðsynlegt að skynja þetta í jarðlífinu. Þá myndu núverandi mörk geðheimsins nánast verða þurrkuð út. Ekki með bæninni „hvíl í friði“ heldur „lærðu í ljósinu“. Vertu minnugur með allri meðvitund þinni um vandamála þróunarinnar. Þegar leitinn að kyrrstöðu hverfur þá nálgast hliðin.

22. Aðeins er hægt að ná til okkar í samhljómi. Við þurfum ekki tilbeiðslu heldur ákveðinn eiginleika andans, lampa samræmdrar spennu. Blikkandi lampi er óþolandi fyrir langvarandi vinnu. Sömu lögmál gilda um allt og samkvæmt lögmáli réttarlætis skaðar flöktandi lampi sjálfan sig. Ég ráðlegg Mínum lömpum að blikka ekki. Rafallinn skemmist ekki vegna gæða lampanna, heldur leiðir ósamræmd spennan oft til alvarlegs bruna! Og grunnmálminn verður að endurnýja. Lögmálin eru eins í öllu.

23. Það er ekkert sálarlaust réttlæti til, heldur aðeins skínandi tilgangur markmiðsins. Sannarlega kann hin glæsilega markmið ekki að náðst, en það opinberar hlið fegurðar. Og ákallið um tilganginn fyllir rýmið í sigurhrifningu. Atburðir og sköpunarverk sem tilgangurinn myndar eru ekki lítil útslitin brot heldur dýrmætir hlutir alheimsins.

Að átta sig á kosmískri einstaklingstilveru getur lýst upp skref þróunarinnar. Annars verður þróunin aðeins arðbær fjárfesting fjármagns, í jarðneskum

skilningi. Þú veist nú þegar að fjármagn sem er svipt tilgangi er aðeins myllusteinn um hálsinn og birtist í andlegri og líkamlegri sýkingu. Brjálæði ágirndarinnar skaðar bæði andann og líkamann.

Á jörðinni höfum við miklar áhyggjur af líkamanum; þess vegna er nauðsynlegt að komast að uppruna sjúkdóma. Læknir gæti sagt við sjúklinginn: „Þú ert með áfall vegna yfirlætis,“ eða „hefur blóðleysi sjálfsímyndar,“ eða „hefur svikasteina,“ eða „slúðurútbrot“ eða „haturskast“. Í kirkjugörðum þykir okkur gott að rifja upp verðleika hins látna; það væri ekki rangt að setja fram hinar raunverulegu orsakir sjúkdómanna — sjónarspilið væri lærdómsríkt.

Vinir, ég endurtek – haltu hugsunum þínum hreinum, þetta er besta sótthreinsiefnið og besta styrkjandi efnið.

24. Hvað er spádómur? Það er að spá fyrir um örlög ákveðinnar samsetningar efnisagna. Þess vegna geta spádómar ræst en þeir geta líka spillst með óviðeigandi viðhorfi, nákvæmlega eins og hægt er að spilla efnahvörfum. Þetta geta menn sannarlega ekki skilið, þó þeir geti skilið hvernig loftvog virkar.

Spádóma má skipta í dagsetta eða ódagsetta. Þegar um er að ræða tímasettan spádóm þýðir það að við verðum að skilja öll skilyrðin fyrir honum. Mikil tímamót samstanda af mörgum smærri; þess vegna er rétt að fylgjast með þeim minni sem leiða til til þess meiri.

Það verður að hafa í huga að hinir myrku vinna á þeim smærri og reyna að flækja það stærra.

25. Getu spádómar verið óuppfylltir? Það geta þeir svo sannarlega. Við eigum heilt forðabúr af slíkum týndum spádómum. Sannur spádómur sér fyrir bestu samsetningu möguleika, en það er hægt að leyfa þeim að flýja.

Efnið til uppfyllingu spádóma er mjög flókið; í honum er sameinuð samvinna og æðri þekking á andanum. Hinir óvitru segja "Hvílíkt kokkarí!" En eldhúsi er auðveldlega hægt að breyta í rannsóknarstofu.

Frá örófi alda hafa spádómar verið gefnir frá samfélagi Okkar sem góð tákni fyrir mannkynið. Leiðir spádóma eru margvíslegar: annaðhvort er þeim stungið að tilteknu fólki, eða þeir geta verið áletranir eftir óþekktar hendur. Spádómar eiga best af öllu að upplýsa mannkynið. Reyndar eru tákni oft hulin, en innri merkingin skapar titring. Vissulega krefst spádómur árvekni og eftirvæntingu.

26. Ef efnið er alls staðar, þá skilur jafnvel ljós eftir sig frumplasma þess. Ekki er hægt að líta á allar birtingarmyndir ljóssins sem tilviljun. Ákveðin sjón getur séð ljósnetið. Vegna háleitrar orku ljóssins eru allar þessar myndanir mjög fagrar. Afmyndun hljóðs er mun tíðari. Frumhljómur ljóssins er ekki eitthvað óhlutbundið, setlög þess prýða jurtaríkið. Hrynjandi bylgja og sanda og jarðskorpunnar eru eftirtektarverð stöðnun ljóshnúta. Lærðu að elska myndanir ljóssins. Það eru ekki aðeins myndirnar sem festar eru á striga, heldur titringur ljóssins sem hefur þýðingu. Eiginleiki auglitsins er algjörlega ómetin. Það er eins og geislinn fyrir ljósmyndafilmuna. Það verður að hafa í huga að í gegnum andlega augnaráðið festum við ímynd frumandanna. Á sama hátt festir augnaráðið ljósnet geimsins. Mikilvægi þessarar samvinnu ætti að vera ljós. Hver hreyfing mannsins er bundin við hið ómissandi eðli frumefnanna.

Ég bendi líka á mikilvægi tónlistar nema Pýþagosar við sólarupprás. Ljós er besta hreinsisía fyrir hljóð. Aðeins villimennska mannkynsins gat læst hljóð í dufti myrkursins.

27. Hrein hugsun, full fegurðar, vísar leiðina til sannleikans. Bönn og fyrirælin um afneitanir í fræðslunni voru gefin af hógværð fyrir garð takmarkaðra vitunda. En víkkuð vitund leysir manninn úr mörgum fjötrum og staðfestir framfarir. Lífsfögnuður gerir kleift að snúa frjállega og fúslega aftur sem sigurvegari. Þann sem heldur áfram með fegurðarvitund er ekki hægt að afvegaleiða. Aðeins ruglingur getur hindrað leiðina.

Það er ekki alveg rétt að segja að fegurðin muni bjarga heiminum. Það er réttara að segja að fegurðarskilningur muni bjarga heiminum.

Maður getur gengið í gegnum hindranir ljótleikans í átt að leiðarljósi fegurðar, og sáð ótölulegum fjölda fræja. Þegar maður getur búið til fagan garð er ekkert að óttast. Það er engin þreyta til þegar andans garður fagnar hinum nýkomnu.

28. Steingerving jarðarlífsins hefur náð ystu mörkum. Við teljum að þörf sé á kröftugum aðgerðum til að andinn verði endurvakinn. Fræðslunni er ekki náð með brosi einu saman. Eyðimörkin hefur fyrir löngu táknað upphaf villimennsku. Tákn voru gefin fyrir löngu og tími til umhugsunar þannig gefinn. Vísbendingar hafa komið fram, en enginn brást við.

29. Kenning Nýja heimsins mun leysa öll óþægindi. Sannarlega, aðeins skjöldur samfélagsins getur gefið dvalartíma á jörðinni merkingu. Hversu ólýsanlega fagurt er að hugsa um samvinnu við hina fjarlægu heima. Þessi samvinna, sem hafin er meðvitað, mun draga nýja heima inn á braut samskipta. Og þetta himneska samvinnufélag mun auka möguleika sína óendanlega.

Ef allir möguleikar eru settir fram í samfélagi, þá mun birting þeirra eiga sér stað í gegnum farveg andans. Það hefur verið sagt að hljóðið verði það fyrsta sem náí í gegn. Látum þessi brot vera gróf, eins og skarpar brúnir steinaxarinnar. Láttu árin líða áður en skilningur á margbreytilegri merkingu næst. Samt er óumdeilt að þessi landvinningur hefst ekki í stjórnumskoðunarstöðvum né í sjóntækjaverslun. Erfiði andans mun færa fyrstu merkin; ekki fyrir meistaragráður, heldur fyrir líf sem mótar þróun. Fræðslan getur bent hinum næmu á, – þegar þú vaknar, mundu eftir fjarlægum heimum; fyrir svefninn, mundu eftir fjarlægum heimum. Þegar þú heyrir hljóðbrot, hafnaðu þeim ekki, því að hvert brot getur aukið möguleika mannkynsins. Smám saman geta óþekkt orð komið í gegn; maður ætti ekki að vera hissa á þessu, munið að þegar stundirnar liðu víkkaði vitundin sömuleiðis.

Þú skilur að jörðin getur ekki lifað án samfélags. Þú skilur að án þess að víkka himnesku leiðina verður tilveran að engu. Nýi heimurinn þarfnast nýrra landamæra. Leitendur verða að hafa leið. Er þröngt um allan sjóndeildarhringinn? Það er heppilegt að leitandarnir þurfa ekki að beygja eyrað niður til jarðar, heldur geta snúið augnaráði sínu upp í andlegar hæðir. Það er auðveldara fyrir geislann að finna upplyft höfuð. Og sérhver hreyfing heimsins er skilyrt af samfélaginu.

30. Vitundarvíkkun er tilefni til hamingju. Engin rannsóknarstofa getur gefið þessa skynjun á samfellu endalausra möguleika. Aðeins persónulega, meðvitað og frjáltslega er hægt að laga sig að nýjum skrefum. Fræðslan getur opnað dyrnar, en maður getur aðeins farið inn sjálfur. Hvorki umbun, né réttlæti, heldur ber lögmál andann upp á við, í hækkandi spíral, að því tilskildu að hafa gert sér grein fyrir nauðsyn þeirrar hreyfingar. Fræðarinn getur á engan hátt ýtt undir þessa meðvitund, því hvers kyns uppástunga myndi brjóta í bága við persónulegan árangur.

Það er eitt að ræða óhlutbundið fjarlægga heima; það er annað að átta sig á að vera þátttakandi þar. Aðeins sá sem hefur ekki lokað leiðinni til fegurðar getur skilið hversu nærri hann er birting fjarlæggra heima.

Eyrað getur gripið brot af andardrættinum mikla, en þekking andans gefur mannum stað í óendanleikanum.

Það er gagnlegt að líta til baka á fjarlæg tímabil, þegar þessi meðvitund var vakin. Við sjáum að það var ekki á blómadögum vísindanna, heldur við boðun trúarbragða að kosmísk vitund vaknaði; því það eru ekki tilgátur, heldur aðeins þekking á andanum sem leiðir til stjörnuþjartra brautanna. Ég harma ekki að stjarnfræðilegir útreikningar geti ekki framlengt samskiptastundina, fremur en maurinn notar ekki með risastórri fallbyssu.

Það er svo sannarlega nauðsynlegt að slíkur árangur komi fram með andanum. Hér erum við sem sagt að tala efnislega, en án andans er ómögulegt að beita þessari orku. Sannarlega gefur andinn efninu ákveðna eiginleika. Ástand jarðar krefst óvenjulegs læknis. Plánetan er veik og ef tilraunir til að ýta henni áfram bera ekki árangur, þá gæti verið betra að fjarlægja hana tímabundið úr keðjunni – hún gæti orðið eins og tunglið. Heitasvæði í neðri lögum fíngerða heimsins eru orðin hættulega óþolandi. Það er líka ómögulegt að gleyma því hvernig mannkynið hefur fallið undir áhrif lægri stiga fíngerða heimsins.

Samfélagið mun hjálpa öllum, en vitundarvíkkun mun hjálpa samfélaginu.

31. Kennarinn metur löngunina til að þvo rykið af hinum miklu myndum. Kennarinn metur löngunina til að staðfesta einfalda tjáningu frábærra orða. Kennarinn metur löngunina til að útrýma orðræðu. Til þess að einangra kjarnann er nauðsynlegt að nálgast hluti frá grundvallaratriðum.

Maður ætti að vita að ekki eitt einasta minnismarki hefur verið afhent okkur án limlestinga. Það er hægt að móta eins og úr leir merki samfélags skynsamlegrar samvinnu og leitast út fyrir mörk hins sýnilega. Fræðsluna má tjá undir slagorðinu: „Sá sem er ósamþykkur sanni hið gagnstæða. Það er betra að mæla til baka en að vera þakinn óafmáanlegu ryki. Reyndar, ef við skiljum tákni leiðarmerkjanna skýrast afskræmdu minnismarkin.

Þú veist hvernig fólk talar um þig nú meðan þú lifir. Hvernig verður það þá eftir aldir? En megingildin vaxa óhjákvæmilega, og vaxtapúlsar þeirra hrista jarðneska festinguna.

Horfnaþjóðir hafa skilið eftir sig spansgrænu á frelsi andans. Þú gætir spurt: "Hvar eru þá þeir ofsóttir?" Haltu áfram eftir þessum táknum. Þú munt

skynja þá ofsóttu í fyrstu kristnu mönnum og búddistum, en þegar musterin sneru frá Kristi og Búdda, þá hættu ofsóknir.

Ég brýni fyrir þér að hafa fræðsluna einfalda; flókin orðatiltæki eru ekki nauðsynleg, því lífið er fallett í einfaldleikanum. Oft er manni skylt að grafa í kringum plöntu, þess vegna eru endurtekningar óumflýjanlegar.

32. Þróunin er mikilvæg, ekki aðeins fyrir jarðneska mannkynið heldur mannkyni alheimsins. Ef hjörtu manna gætu tekið upp þessa einföldu formúlu, yrði allt stjörnuhvelið ápreifanlegt. Sannarlega, væri auðveldara fyrir verur annarra heima að stinga í gegnum kæfandi lofthjúp jarðar ef til þeirra kæmu ákall frá jarðarbúum.

Hvar eru þá næstu heimar, þangað sem við gætum beint vitund okkar? Júpíter og Venus.

Hugsaðu djúpt um orðið „manneskja“ á rússnesku, chelovek. Það táknar „brún“ (chelo) – „hugsandinn“ – gegnum „aldirnar“ (vek). Allar breytingar í jarðvistum og öll vitundin koma fram í einu orði. Geturðu nefnt annað tungumál þar sem jarðarbúi er tileinkaður því andlega? Önnur tungumál tjá hugmyndina um athöfn ekki vel. Meistarinn getur sagt þér orðin „manneskja“ á hundrað tungumálum, en þau eru annað hvort upphafinn eða ótjáanleg.

33. Hvaða gagn er af kraftaverkum, sem eru andstæð náttúrunni? Hér er kraftaverk – þegar þú getur stigið hestinn þinn og varið samfélag heimsins með birtu sverði. Eins og einfaldlega mun nýi heimurinn byrja. Eins og þroskaðir ávextir verður staðreyndum safnað. Fræðslan um segulinn er sannarlega ekki um kraftaverk, heldur birtingarmynd þyngdarlögmálsins. Leyndu ekki opinberun andans, og sverðið mun gagnast framgangi þróunarinnar.

Ég get aðeins veitt þeim gleði sem hefur tileinkað sér samfélagið, ekki með töfrum, ekki með reykelsi, heldur í daglegu lífi. Kennarinn getur sent hjálpargeisla, en hann mun ekki taka þátt í bardaga ef sverðið sem gefið er verður snúið gegn vinum samfélagsins. Sverðið mun þá breytast í eldingarplágu.

34. Hvernig er hægt að hreyfa hjörtu? Með því að missa ekki einfaldleikann. Árangur kemur ekki með töfrum heldur orði lífsins. Við getum framkvæmt lexíu okkar með því að vita hvernig á að nálgast það allra einfaldasta. Ég er að hugsa um hvernig á að gefa stríðsmönnum ljóma fjarlæggra heima. Þegar

sá niðurlægðasti mun líta upp til himins, þá er hægt að búast við regnbogabandinu frá fjarlægum heimum.

35. Paracelsus var vanur að segja: "per aspera, ad astra", „til stjarnanna, gegnum erfiðleika“ Síðar varð þetta merkilega orðalag að slagorði á skjöldu og skjaldarmerki og missti alla merkingu. Að vísu er erfitt að skilja merkingu þess með því að binda sig við jörðina eina. Eins og reykur sem sleppur út um stromp, hleypur hinn frjálsi andi út í geiminn. Hvers konar jarðneskar flíkur er hægt að boðið honum? Hvers konar hreyfanleika getur andinn sýnt á yfirborði jarðar? Hvaða hugsunum getur hann deilt á hinu jarðneska sviði? Spurt er hvers vegna við sóum svo mikilli orku yfir jörðinni. Ekki vegna jarðarinnar, heldur til að leiðrétta vegferðina. Þegar glæpamaður rífur upp teinana tekur það verkfræðinginn oft mikinn tíma til að gera við þær. Ef við gætum þegar í stað flutt frá jörðinni þá sem hafa vitund um alheiminn, gæti mögulega verið einhver hemill á ósk okkar um að gera það? Viðleitni okkar er að flýta þessu ferli. Mér finnst að innan skamms muni kosmískar aðstæður leyfa upphaf, þessa erfiðis á samskiptum við fjarlæga heima. Til þess þarf að íhuga fegurð og hvatvísi í persónulegum sendingum. Það er satt, að baki svokallaðrar fegurðar er hið alhliða hugtak um að bæta alheiminn. Regnbogageislinn getur farið fram úr hugmyndafluginu. Silfurgljáandi ljós markar upphaf regnbogans. Regnboginn skoðaður við jarðneskar aðstæður líkist farða í návígi. Fáir geta haft forsýn á hinn yfirnáttúrulega regnboga.

36. Ég finn hvernig lagskipting atburða veldur hröðunarbylgjum. Þessar bylgjur eru gagnlegar í kosmískri uppbyggingu.

Ég skrifa niður minnispunkta mína um möguleika og kemst að þeirri niðurstöðu að allt sé mögulegt núna. Það er sjaldgæft þegar æðri trú ferðast eftir veginum með æðri vantrú; þegar guðlast og vegsemd geta verið í sama kórnum; þegar heift og kyrrð fæða gleði. Þegar ógæfa birtist sem merki um árangur og þegar burtköllun þjónar sem merki um nálægð, þá blandast straumar útgeislun himinhnattanna við innri eldinn. Slíkur tími táknar nýja hringrás og samfélagið sjálft, sem er ekki einu sinni komið á fót, þjónar sem brú.

Við skulum enda á léttari nótum. Er hægt að tala um spákaupmennsku á Júpíter eða um hóruhús á Venusi? Hugmyndin er einfaldlega óhugsandi. Jafnvel strompsópari sem fer í heimsókn þvær andlit sitt. Gæti fólk mögulega verið verra? Það er kominn tími til að setja jörðina á nýja braut.

37. Hæfni til fjarsendingar er afar sjaldgæf. Eins og alltaf er nauðsynlegt að greina gæði niðurstöðunnar. Sendingarnar kunna að vera eirðarlausar og eins og flugur sem sópað er burt; þær kunna að vera þéttar, eins og kistulok, og vekja skelfingu; þær kunna að vera eins og örvabytur, og þær valda óróleika án nokkurs skilnings. Það er sjaldgæft þegar sendingar eru skýrar; það er sjaldgæft þegar þær kalla eftir samstarfi samsvarandi miðstöðva. Þetta getur verið að hluta til háð áru viðkomandi, en aðalatriðið er gæði sendingar. Þessi eiginleiki er kallaður gagnsemi viljans, sem þýðir skilning á spennu sendandans. Til þess að lampi kvikni þarf ákveðin spenna. Ekki aðeins innihald sendingar heldur einnig gæði skipta máli. Þekking andans gefur sendingunni notagildi. Áhrif gagnsemi sendingarinnar verða móttökugleði, því að allt í réttu hlutfalli er gleði.

38. Birting hinnar hreinu fræðslu verður að vera tengd trausti. Síðan verður nauðsynlegt að þróa slíkt traust svo að augljósustu gögn geti ekki hnekkt því. Geisli minn veit hvar illskan er.

39. Skapaðu andrúmsloft sem er reiðubúið til athafna. Þegar högg er slegið falla margar gamlar hindranir óvænt. Margir bardagar eru liðnar, en enn fleiri eru framundan. Sérhvert atóm kosmosins er að berjast. Kyrrð dauðans er Okkur ekki kunn.

40. Nýja fræðslan ber virðingu fyrir flytjendum fyrri kenninga, en hún heldur áfram án farangurs gamla tímans. Annars myndi magn fræðslubóka taka á sig ómældar stærðir. Það hagnýtasta væri að eyða öllum sem skrifað er þremur öldum eftir brottför fræðara. Einhvern tíma er nauðsynlegt að þrifa bókahillurnar. Af þessi hreinsun lokinni munu ímyndir fræðara ljóssins öðlast mikilfengleika.

41. Við rekum allan ótta út. Við köstum í vindinn öllum hinum marglitu fjöðrum óttans: bláar fjaðrir frosinnar skelfingar, grænar fjaðrir skjálfaði svika, gular fjaðrir leyndarmála, rauðar fjaðrir ofsa hjartsláttar, hvítar fjaðrir þungans, svartar fjaðrir fallsins í hlydýpið. Nauðsynlegt er að endurtaka im margbreytileika óttans, annars er einhvers staðar eftir lítil grá fjöður af kvartandi tuði eða jafnvel einhver ló af fljótræði, en á bak þessu er sama óttamyndin. Hver óttavængur dregur mann niður.

Hið blessaða „ljón“, klætt í óttaleysi, vígt til að kenna birtingu hugrekkis.

Sundmenn, ef þið gerið allt af fullum krafti, hvert getur eyðandi bylgjan borið ykkur? Hún getur aðeins borið þig upp á við. Og þú, sáðmaður, þegar þú vilt dreifa fræinu, máttu búast við uppskeru. Og þú, fjárhirðir, þegar þú endurtelur sauði þínum, munt þú tendra ljós.

42. Alheimurinn er í sköpunarferli í gegnum púlsslátt, það er með sprengingum. Takturinn í sprengingunum gefur samhljóm í sköpunina. Reyndar ber þekking andans þráð alheimsins inn í birtingu lífsins. Með skínandi sverði ætti að skera nýja þrepið laust. Nauðsynlegt er að vita hvenær á að halda aftur af ljósi blómanna svo þau leysist ekki aftur upp í þoku frumaflanna.

Garðyrkjumaðurinn veit hvenær kominn er tími til að safna blómunum, því að hann sáði fræin sem nú voru falin. Ekki sá sem keypti fræin á basarnum; ekki sá sem í iðjuleysi skipaði fræjum að sá sér, heldur garðyrkjumaður andans sem í byrjun slæms veðurs gróf fræin að vori í jörðinni.

Já, já, hann, garðyrkjumaður andans, mun þekkja spíruntímamann; hann mun greina ungu stönglana frá illgresinu, því að hann hefur unnið hina duldu vinnu og honum tilheyrir besta blómið.

Sannarlega, það er frábært að blika sverðið á réttu augnabliki og þegar sprenging verður, að lyfta handleggnum.

Sannarlega, hér falla aftur straumar alheimsins yfir tilbúna jörð; þess vegna er þekking andans dýrmæt.

Þessi himneski regnbogi endurspeglar í dropum jarðneskrar daggar. Greinir ekki þekking andans ljósið? *Materia Lucida*, efnisljósið er fyrir villta andann í ólgandi ringulreið, en fyrir andann sem veit, er það harpa ljóssins. Eins og slegnir hörpustrengir þjóta öldur lýsandi efnis og á þeim skapar andinn dularfulla sínfóniur. Milli heimanna, teygir þráður *Materia Lucida* sig. Í gífurlegri fjarlægð vefast saman bylgjuþræðir í titringi himneska regnbogans. Maður getur byrjað að leita fjarlæggra heima með því að fylgja ljósþræðinum sem andinn greinir – þetta er mjög vísindaleg tilraun. Eins og fram hefur komið þurfa litlar athafnir aðstoð og tæki, en ekkert utanaðkomandi þarf til mikilla athafna.

43. Ég skynja að fræðslan gæti orðið þungur hamar fyrir þá hræddu. Jafnvel þar til nýlega hefði skelfing stungið hjartað þegar minnst var á samfélagið, en nú þegar hafa nokkrar hindranir verið yfirstignar. En enn ein erfið raun fyrir mannkynið kemur í kjölfar þess að hverfa frá hinu slitna hugtaki, um

eign. Með því að tileinka sér þýðingu andans er sérstaklega erfitt að hverfa frá hugmyndinni um kraftaverk. Jafnvel meistarar, sem Búdda valdi, lögðu þennan möguleika til hliðar með erfiðleikum.

Þrír meistarar báðu Búdda að leyfa þeim að reyna kraftaverk. Búdda setti hvern og einn í dimmt herbergi og læsti þá inni. Eftir langan tíma kallaði hinn blessaði til þeirra og spurði hvað þeir hefðu séð. Hver og einn sagði frá mismunandi sýnum. En Búdda sagði: „Nú verði þið að vera sammála því að kraftaverk eru ekki gagnleg, vegna þess að þú skynjaðir ekki megin kraftaverkið. Því að þú hefðir getað skynjað tilveru handan hins sýnilega, og þessi skynjun hefði getað beint þér út fyrir endimörk jarðar. En þú hélst áfram að vera meðvitaður um sjálfan þig á jörðinni og hugsanir þínar laða að jörðunni bylgjur frumaflanna. Umbrot frumaflanna vakti óróa í ýmsum löndum. Þú lést skriður falla og eyðilagðir skip með fellibyl. Þú sást rautt dýr með logandi kórónu, en eldurinn sem þú laðaði að þér upp úr hyldýpinu brenndi hús hinna varnarlausu — farðu og færðu hjálp! Þú sást dreka með andlit meyjar, sem olli því að öldurnar skoluðu fiskibátum í burtu – flýttu þér að aðstoða! Þú sást örn fljúga og fellibylur eyðilagði uppskeru stríðsmanna — farðu og bættu skaðann! Hvar er þá gagnsemi þín, ó þið meistarar? Ugly í holu trénu hefði farið betur með tímann. Annaðhvort stritið þið á jörðinni í svita andlits ykkar, eða lyftið ykkur upp yfir jörðina í augnabliki einveru. En lát ekki gagnslaus læti frumaflanna verða árangur hinna vitru.“

Sannarlega, fjöður sem fellur af væng lítils fugls framkallar þrumufleyg í fjarlægum heimum.

Andið að ykkur andrúmsloftinu, þá erum við stillt öllum heimum. Hinn vitri stígur upp af jörðinni, því að heimarnir munu opinbera hver öðrum visku sína. Endurtaktu þessa dæmisögu fyrir þá sem krefjast kraftaverka.

44. Kjarni þess að leitast til fjarlæga heima er fólgin í aðlögun vitundar um líf okkar í þeim. Möguleikinn á lífi í þeim verður fyrir vitund okkar, sem leið þangað. Reyndar verður að grafa þessa vitund sem farveg. Fólk er fært um að synda en þó syndir stór hlutinn ekki. Svo augljós staðreynd sem fjarlægir heimar, laðar alls ekki mannkynd að þeim. Það er kominn tími til að varpa þessu fræi inn í mannshugann.

Þeir sem eru óhamingjusamir og án ættingja eiga auðveldara með að setta sig við þessa hugsun. Jarðbundnir fjötrar eru ekki svo varanleg fyrir þeim. Í verstu stöðu allra, er fólk sem býr við þægindi. Auðveldlega geta blindir sætt sig við þessa hugsun, en það verður erfiðast fyrir hina rangeygðu, því að

Þverstraumur skekkir alltaf fjarlægð göngunnar. Reyndu að breyta fallbyssuhlaupi með öðrum raufagangi: útkoman verður léleg. Að vísu, það sem sagt hefur um rangeygt augnaráðs, er tilvísun í tengingu taugastöðva.

45. Ég bendi á að mikilvægt er að senda góðar örvar á heppilegan hátt og að andinn líði vel með það. Eins og grár mökkur sem smitar loftið, þjóta brot af framandi hugsunum um og metta rýmið smám saman. Þá kemur ör andans, sem er eins og elding. Hún hittir ekki aðeins tiltekinn aðila heldur hreinsar einnig rýmið. Þessi hreinsun rýmisins er ekki síður mikilvæg. Hreinni ör, sem sterkur segull, dregur að sér gráa mökkinn og ber þá til baka. Á þann hátt er gráu hugsunum, með þunga sínum, skilað aftur til upphafsins, en án skaða fyrir aðra. Þessar gráu hugsanir, sem afurðir bruna, setjast á áruna; og sáðmaðurinn er sá sem uppsker. Það er skynsamlegt að senda orðið – og snerta ekki! Reyndar mun þessi formúla skapa minnstu andstöðu. Nákvæmlega þannig er þetta hin forna verndarformúla. Það er hagnýtt að senda annað hvort gott ákall eða varnarformúlu. Öll illgjörn sending er óhagkvæm. Að vísu er hægt að viðurkenna reiðisverð andans, en aðeins í einstaka tilfellum, því reiði andans slítur slíðrinu.

46. Aldrei talaði ég um að það væri auðvelt að koma nýrri vitund inn í lífið. Ekki eyðendurnir, heldur eru það mygluðu hefðbundnu dyggðirnar sem eru óvinurinn. Skemmdarvargar þekkja óstöðugleika þess sem þeir eyðileggja og niðurfelling er þeim auðveldari. En rósótt dyggð elskar sparibaukinn og mun ávallt verja hann með mælsku. Slíkir menn fara með heilög orð Ritningarinnar og finna lúmsk rök fyrir því hvers vegna þeir eru í raun tilbúnir að láta hann ekki af hendi fyrir þennan, heldur hinn manninn sem enn er ekki til.

Hefðbundnar dyggðir sýna yfirgnæfandi fordóma og elska að segja ósatt. Og svo myndarlegir, rósóttir dyggðarkennarar eru þessir og svo feitir í ástúð sinni! Afrek, mannlegt afrek, er óþekkt hjá þessum dyggðarkennurum, og glæsileg klæði þeirra brækja af þrældómi!

47. Í skólum þarf að kenna virðingu fyrir merkingu hugtaka. Auðvitað geta páfagaukar skynlaust kastað út í loftið hugtökum sem oft hafa mikla þýðingu. En fólk verður að skilja að orðið er framstig hugsunarinnar – að hvert orð er þrumuberandi ör.

Missir raunverulegrar þýðingu hugtaka hefur stuðlað mikið að villimennsku samtímans. Fólk strái perlum um eins og sandi. Sannarlega er kominn tími til að skipta út mörgum skilgreiningum.

48. Nákvæmlega, án ótta og að gera hlutina eins mikið og hægt er sjálfur. Persónuleg ábyrgð er hið rétta. Hvorki kraftaverk, né tilvitnanir, né gjörðir; heldur staðfestur styrkur með persónulegu fordæmi. Jafnvel mistök í áræðni er auðveldara að ráða bót á en ömurlegt muldur.

Dýrmæt er athöfn sem ekki þarfnast neinna tækja eða aðstoðarmanna. Sá sem uppgötvar dýrmæta formúlu getur ekki útvarpað henni út um gluggann, því skaðinn sem af því hlýst myndi eyða besta notagildinu.

Sannarlega, stattu eins og innsiglað ker, eins og ónumið fjall, eins og bogi sem spenntur er með ör! Og eins og logandi drykkur úr kerinu, og eins og fjallið er óþrjótandi, og eins og örin er banvæn — gjörið svo! Því hver þorir að fullyrða að erfiðleikarnir skapi ekki mestan árangurinn! Mjólkurfljót verða súr og strendur fullar af marglittum eru óþægilegar til að sitja á. Þannig skulum við flýta okkur í herklæði persónulegrar ábyrgðar.

Taktu eftir, árangur hefur aðeins náðst þar sem fullkomið hugrekki hefur verið til staðar. Jafnvel litlar efasemdir skapa þrælslega feimni.

Einmitt á dögum alvarlegra veikinda plánetunnar er mikilvægt að fyllast hugrekki. Með þreifingum kemst maður ekki áfram, en sverðið getur klofið hinar skaðlegu blæjur. Mjög alvarlegt er augnablikið og það er nauðsynlegt að efla allt hugrekki.

49. Því meira sem einhver afneitar sér, því meira fær hann. En þjóðir hafa gleymt hvernig á að neita sér sér; jafnvel sú minnsta hugsar aðeins um hvernig á að öðlast. Á meðan er plánetan veik og allt að sökkva af þessum sökum. Og samt vonast einhver að komast hjá lokabardaganum í sýktri plánetunni. Og sumir vonast til að sigla burt á brotunum og gleyma því að hafið er líka að fara. Það er auðvelt að ímynda sér að plánetulíkaminn getur verið alveg eins veikur og hver önnur lífvera og andi plánetunnar verður fyrir áhrifum af ástandi líkamans. Hvað á að nefna veikindi plánetunnar? Best af öllu sem sótt hiti af eitrun. Kæfandi lofttegundir, frá uppsöfnun neðri jarðlaga fíngerða heimsins, skera plánetuna frá heimunum sem gætu sent aðstoð. Örlög jarðar geta endað með risastórri sprengingu ef ekki er stungið á þessa þykku hlíf. Gífurleg hröðun strekkir alla strengi. Það hefði mátt búast við að

hröðun væri brýn fyrir ákveðið land, en hún er nauðsynleg fyrir alla plánetuna.

50. Það skiptir ekki máli hvernig nýi heimurinn kemur — í kufli, jakkafötum eða skyrtu. Ef við staðfestum kosmíska þýðingu samfélagsins, þá eru öll smáatriðin ekki meira en rykið undir fótunum. Maður getur fyrirgefið hvers kyns fáránleika ef það er ekki á móti Nýja heiminum.

51. Þegar ég endurtek eitt orð oft, þýðir það að fylla rýmið. Að tapa takti þýðir hrörnun. Bylgjur brjóta niður klettabjörg. Sömuleiðis verður að vera taktur í hljóði. Hljóðtaktur heldur fjöldanum frá innantómu röfli.

52. Hvernig er hægt að komast inn í leyndarrými andans? Aðeins í gegnum hið óvenjulega. Goðsögnin um hina heilögu ræningja byggir á anda sem skerptur er af hinu óvenjulega. En mjúkur bakari fær sjaldan lykilinn að andanum, nema daglegur leikur logans opinberi honum ljós frumaflanna. Safna þarf viðeigandi jurtum, en leita þarf vaxtarstaði þeirra án fordóma.

53. Ég skal útskýra hvers vegna við tölum um „árás Purusha, –andans“. Það væri vel ef menn gætu náð tökum á sömu meginreglunni um almenna spennu. Birtingarmynd sameiginlegrar hættu hlýtur að kalla fram slíka almenna spennu. Fyrsta skilyrði framfara er frelsun frá hefðbundni iðju. Venjulegar heilastöðvar verða að slakna til þess að ný samsetning taugastrauma komi í gang. Sama regla er notuð til að forðast þreytu. Og slík ný spenna, ef hún er laus við persónulegan þátt, er kölluð árás Purusha. Til þess að spila leikinn, um fallin spýta, verður leitarmaðurinn að leita að henni – ekki sá sem faldi hana. Ekki að ástæðulausu kalla hindúar æðstu veruna, *leikmanninn*. Sannarlega á jörðin að bjargast með jarðneskum höndum og himnesku öflin senda bestu andlegu gjafirnar; en ef þeim er ekki safnað breytist þær í dög. Hvernig á þá ekki að gleðjast þegar safnarar finnast? Þegar þessir leitendur halda áfram, að hunsa háðsglósur, og minnast verndarskjaldar Okkar.

Það er aldrei hægt að kalla fram spennu *Purusha* án hreyfanleika hugsunar. Andinn verður að leitast eftir einni rás, eins og byssukúla í byssuhlaupi. Birtingarmynd nýlegra aðstæðna má ekki skemma rásina.

54. Ljóseyðari eru sérstakir þjónn myrkraaflanna, þeir eru uppteknir af því að slökkva elda í fingerða heiminum. Því sterkari sem árás myrkurs er, því meira eyðileggja þeir hvern ljóspunkt. Við þekkjum ekki tíma meiri myrkurs í fingerða heiminum. Sérhver falskur Olympus hefur sokkið í rökkrið. En núna er enginn tími til að vera upptekinn af þeim; nú er kominn tími til að huga að jarðneska sviðinu. Heimurinn í núverandi ástandi er eins og hafið í stormi.

55. Átakið er bátur Arhats. Átakið er hinn birti einhyrningur. Átakið er lykillinn að öllum hellum. Átakið er vængur arnarins. Átakið er sólargeislinn. Átakið er brynja hjartans. Átakið er lótusblómi. Átakið er bók framtíðarinnar. Átakið er birting heimsins. Átakið er mergð stjarnanna.

56. Hvers vegna er uppgötvun tákna um framtíðina líkt við vefnað? Í vefnaði er uppistöðupráður af ákveðnum lit og ívafsþráðum er skipt eftir litum. Það er auðvelt að ákvarða uppistöðupráðinn og auðvelt er að finna þráðahópinn, en hönnun litahóps leyfir mismunandi samsetningar í þúsundum smáatriða. Reyndar er innri samtengingin aðalatriðið. Ef ára manns er of óstöðug, þá verða horfurnar afstæðar. Þá minnir það á ákveðinn leik, þar sem manni eru gefnir nokkrir dreifðir púntar og á að þekkja af þeim tiltekna mynd. Hver er þá besta leiðin til að móta vefnað árunnar? Besta leiðin er viðleitni. Það er ómögulegt að stinga eða slá mann á hraðferð. Hreyfanleiki viðleitninnar öðlast gildi og hún verður þannig ómótstæðileg, því hún kemst í takt við alheiminn.

Haltu þannig áfram í hinu smáa og stóra, og vefnaður þinn verður óviðjafnanlegur, skýr og kosmískur; í stuttu máli — fagur.

Viðleitni, ekkert annað, leiðir af sér vald yfir frumöflunum, því grunngæði þáttanna er viðleitni. Þannig samhæfir þú þættina við æðri sköpunargáfu andans og verður vörður eldinganna. Maðurinn skal verða eldingarvörður. Trúðu því, að aðeins með því að reyna, muntu sigra.

57. Er það mögulegt að aðvörun heyrir ekki af hverri hreyfingu plánetunnar? Er ekki angistaróp í hverri hreyfingu allra vera? Hljómar ekki uppreisn við hverja hreyfingu andanna sem bundnir eru í þrældómi? En hafa verið betri tímar?

Það er betra að skera í ígerð og loka svo sárinu á eftir. En fyrst er nauðsynlegt að draga út gróftinn; því, Við grípum ekki til hálfnaðra

ráðstafana. Við búumst við víðtækum athöfnum og á þeim tíma sem aðvörunin hljómar er ómögulegt að hugsa um sáraumbúðir.

58. Þú veist nú þegar um gagnsemi hindrana; þú veist nú þegar kostinn við vonbrigðin. Það getur jafnvel verið gagnsemi af hryllingi. Reyndar, fyrir Okkur og fyrir þig eru enginn hryllingur í venjulegum skilningi. Þvert á móti, breytist óttalaus hryllingur í aðgerð kosmískrar fegurðar.

Er hægt að hugsa um fegurð án hrifningar? Um þessar mundir hrópum Við, Við sendum merki um bardaga, en umfram allt er gleðin frammi fyrir miklum lausnum. Hugrekki opnar allar dyr. „Það er ómögulegt,“ segjum við sjálf; en allt sem er til hrópar: "Það er mögulegt!"

Hvert tímabil á sitt eigið orð. Þetta orð er sem lykill að læsingunni. Fornar kenningar töluðu stöðugt um öflugt orð sem var að finna í nákvæmri og stuttri formúlu. Óbreytanlegt, eins og kristall af þekktri samsetningu, er ómögulegt að breyta orðum þessara formúla á nokkurn hátt: ómögulegt að lengja eða stytta þau. Ábyrgð alheimsins er steipt í þessi orð. Myrkrið sjálft skelfur fyrir sverðblaði Heimsstjórnarinnar og það er auðveldara fyrir geisla og loft að slá á myrkrið þar sem sverð heimsins hefur lostið.

Við skulum ekki taka á móti stjórn alheimsins í þrældómi heldur stormi! Þess vegna kemur sá tími þegar ljósaflið brennir myrkrið. Tíminn er yfirvofandi og ekki er hægt að draga þá stund til baka.

Það er hægt að rannsaka leyndarorð allra tíma og sjá spíral stingandi ljóss. Hersveit orma getur ekki breytt oddi spíralsins og hindranir auka aðeins ljósgeislann. Íhugunarlögmálið skapar ný öfl. Og þar sem sá sem talar þegir, skal mállaus tala.

59. Skýr stutt skipun er erfið, en á hinn bóginn er hún öflugri en töfrasproti. Staðfesting er auðveldari, en skipun er eins og óvæntur eldstólpi frá eldfjalli. Einbeitt tilfinning um persónulega ábyrgð felst í skipun. Yfirlýsing um óþrjótandi afl hljómar í skipun. Hvatvísi alheimsins birtist í hörku skipunarinnar, sem brotsjór. Þurrkaðu burt tár meðaumkunar. Okkur vantar neista af ákveðni andans!

Hvaða bölvun gerir eftirsjáin, samt vaxa vængir á sverðsoddinn! Sandar geta drepið, en fyrir Okkur er sandský fljúgandi teppi.

60. Margt er hægt að fyrirgefa þeim sem jafnvel í myrkri hefur varðveitt hugmyndina um fræðarann. Kennarinn upphefur reisin andans. Við líkjum

hugmyndinni um kennarann við lampa í myrkrinu. Þess vegna má kalla kennarann leiðarljós ábyrgðar. Böndin við fræðarann eru eins og haldreipi á fjallastígum. Kennarinn birtist á því augnabliki sem andinn kveikir. Frá þeirri stundu er kennarinn óaðskiljanlegur frá lærisveininum.

Við sjáum ekki fyrir endann á röð fræðara og vitundin sem er gegnsýrð fræðaranum umvefur og eflir getu lærisveinsins eins og dýrmætur og allt umliggjandi ilmur. Tengsl lærisveinsins við kennarann myndar verndarhlekki í sameinandi keðjunni. Innan þessarar varnar blómstrar eyðimörk.

61. Höndin Mín sendir lausnir á milli dranga heimsins. Líttu á plankapakið sem traustara en úr járni. Líttu á ákveðna stund sem lengri en klukkutíma. Lengri leiðin er styttri en lóðrétt fallið. Þú munt spyrja: "Hvers vegna ráðgátur, hvers vegna launspeki?" Atburðakúlan er full af marglitum þráðum. Hverri sleif er dýft í brunn ólíkra lita. Í atburðum eru margir áhlaupamenn; þessir fjarlægju vinir, ótengdir hið ytra, fylla körfuna Okkar og hið fullkomna ljós sigrar.

62. Maður kann að gleðjast þegar tillagðar hugsanir renna saman við eigin hugsun; vegna þess að við að uppgötva samvinnu vaknar skilningur á að engin mörk skilja að vinnuaflið – það eru bara áhrifin. Það er ómögulegt að aðskilja virkni alheimsins þegar athafnir flæða eins og fljót. Hvaða þýðingu hefur uppbygging bylgjunnar sem ber nytjahlutinn? Það sem skiptir máli er að hluturinn glattist ekki!

63. Mesti misskilningurinn er sá að vinna geti verið slökun. Marga skemmtunina verður að afnema. Það verður fyrst og fremst að skilja að afurðir vísinda og lista eru til menntunar, ekki til gamans. Margt í skemmtanalífi verður að eyða sem gróðurhúsi ruddaskapar. Forysta menningarinnar verður að sópa burtu hólum heimskingja sem eyða tíma yfir bjórkollu. Sömuleiðis hlýtur notkun blótsyrða að finna miklu þyngri refsingu. Einnig ber að hafna þröngri sérhæfingu.

64. Það er mikilvægt að tala um nauðsyn samræmis. Ég tel nauðsynlegt að gera greinarmun á endurteknum og óendurteknum hlutum. Maður getur frestað hlutum daglegs lífs, en maður verður að bregðast strax við þegar kallið kemur. Það má fullyrða að augnablik kosmískra möguleika komi ekki aftur. Það er fæða sem aðeins er hægt að melta í ákveðinni röð.

Veiðimaðurinn fer ekki til veiða af tilviljun; hann ákveður bestu stundinni og ekkert tefur hann.

Það er hægt að finna steininn Minn í eyðimörkinni, en hann gæti glatast aftur ef honum er ekki lyft strax. Þeir sem þekkja Mig skilja mikilvægið að vera reiðubúinn, og hinir nýju verða að hafa þetta lögmál í huga ef þeir vilja nálgast. Sannlega segi Ég — tíminn er naumur! Ég segi af alúð — tapaðu ekki klukkustund, því þræðir boltans eru marglitir. Ekki í þægindum hvíldar, heldur í myrkri stormsins er Rödd mín gagnleg fyrir þig: lærðu að hlusta! Ég þekki fólk sem lét kallið hjá líða vegna grautarins. En ör Mín flýgur á neyðarstundu. Hönd Mín er tilbúin til að lyfta upp blæju vitundarinnar; þess vegna er þörf á samræmi í hinu smáa og stóra, og á því endurtekna og óendurtekna. Reyndu að skilja hvar hið mikilvæga er! Ég segi — tíminn er naumur!

65. Skilyrði okkar til samstarfsfólks er fullkomin löngun til að beita í lífinu grundvallaratriðum Okkar, ekki fræðilega heldur í verki.

Fræðarinn ber loga óslökkvandi afreks. Fræðslan er hvorki rofin af þreytu né neyð. Hjarta kennarans lifir á árangri. Hann óttast engan og orðin „Ég er hræddur“ eru ekki í orðaforða hans.

66. Þróun heimsins er byggð á byltingum eða sundrun efnis. Hver bylting hefur framsækna hreyfingu upp á við. Hver sprenging, sem uppbyggjandi þáttur, vinnur spírallaga. Þess vegna er það í eðli hverrar byltingar að lúta lögmáli spíralsins.

Jarðneska uppbyggingin er eins og pýramídi. Reyndu nú að lækka fjórar hliðar pýramídans frá hverjum punkti spíralsins. Þú færð sem sagt fjögur akkeri, niður í neðstu efnislögin. Slík bygging verður furðuleg, því hún verður reist á deyjandi jarðlögum. Nú skulum við reyna að byggja frá hverjum punkti upp tígul, og við fáum viðbót af efri lögum sem fara fram úr hreyfingu spíralsins. Þetta verður verðug smíði! Reyndar byrjar það að ganga inn í hið óþekkta, stækka samhliða vexti vitundarinnar. Þess vegna er uppbygging í byltingu hættuleg stund. Mikill fjöldi ófullkominna frumþátta mun þrýsta uppbyggingunni niður í svið slitins og eittraðs efnis. Aðeins hugrekki getur snúið byggingunni upp á við, á svið óreyndra og fagurrar uppbyggingu nýrra þátta. Þess vegna segi Ég og segi enn og aftur, forðist úrelt form í uppbyggingunni. Það er óheimilt að sökkva aftur niður í gömlu ílátin. Þörf er á skilningi á Nýja heiminum í öllu sínu harðræði.

67. Hvers er krafist í samfélagi Okkar? Í fyrsta lagi samanburði og réttlæti. Að vísu stafar hið síðara af því fyrra. Reyndar verður maður að gleyma gæsku, því hún er ekki góðvild. Góðvild er staðgengill réttlætis. Andlega lífinu er stjórnað af samanburði. Maðurinn sem greinir ekki hið smáa frá því stóra, hinu ómerkilega frá því merkilega, getur ekki þroskast andlega. Talað er um strangleika Okkar, en þetta er aðeins afleiðing af þroskuðum samanburði Okkar.

68. Skiljið nafn sonar óttans og efans — nafn hans er eftirsjá. Og eftirsjá eftir þátttöku í hinni miklu þjónustu dregur úr öllum áhrifum fyrri starfa. Sá sem efast bindur stein við fót sinn. Sá sem er hræddur þvingar öndun sína. En sá sem sér eftir erfiði sínu í þágu hinnar miklu þjónustu lokar möguleikanum á aðkomu.

Hvernig eigum við þá að greina hugrekki sem leiðir til árangurs? Hvernig getum við gleymt hendinni sem hindraði rýting óvinnarins? Hvernig eigum við að gyrða kraftinn sem gaf allt upp fyrir vöxt heimsins? Skiljið, Ég skal endurtaka endalaust, svo framarlega sem brú regnbogans nær ekki enn yfir alla litina.

Sedrusviður varðveitir græðandi tjöru, en maður getur brosað þegar himneski safinn er notaður í skóáburð. Þess vegna skulum við standa vörð um helstu leiðir með því að veita upplýsingum til gagnlegs ávinnings.

69. Kvein og grimmdaröskur fylla loft jarðarinnar. Dýralegt öskur hefur komið í stað mannsöngva. En hversu fagrir eru afrekseldarnir!

70. Hendur Mínar kunna ekki hvíld. Höfuð Mitt heldur uppi þunga verkanna. Hugur Minn leitar að traustum lausnum. Kraftur reynslunnar sigrar óþekktan veruleika. Rétt við það að tapa, helli Ég inn nýjum möguleikum. Á hörfunarlínunni byggi ég vígi. Í augum óvinnarins veifa Ég borðanum. Þreytudag kalla Ég hvíldardag. Ég lít á vanskilnings sem kusk á þroskuldinum. Ég get falið hið heilaga í fellingum vinnufatnaðar. Kraftaverk fyrir Mér er sama og skeifufar. Hugrekki fyrir Mér er aðeins örin á strengnum. Lausnir fyrir Mér er aðeins daglegt brauð.

71. Í fyrsta lagi gleymdu öllum þjóðernum og skildu þá staðreynd að vitundin þróast með því að fullkomna hinar ósýnilegu miðstöðvar. Sumir bíða

Messíasar fyrir eina þjóð, en það er fávíska; því að þróun plánetunnar getur aðeins verið á plánetuvísu. Einmitt, birtingu alheimsgilda verður að tileinka sér. Aðeins eitt blóð rennur og ytri heiminum verður ekki lengur skipt í kynstofna fortíðar.

72. Samfélagið, sem félagsskapur, getur hraðað þróun plánetunnar án fordæma og gefið nýja möguleika í samskiptum við efnisöflin. Það má ekki ætla að samfélag og sigur efnisins sé að finna á mismunandi sviðum. Ein rás, einn borði — Maitreya, Móðir, Efnið!

Höndin sem greinir þræðina bendir á leiðina að samfélagi Okkar. Reyndar munum við ekki tala um nákvæman tíma þegar Okkar staður varð til. Hamfarir móta hagstæð skilyrði og með Okkar þekkingu getum við verndað miðstöðina gegn óboðnum gestum. Tilvist ofbeldisfullra óvina hefur leyft Okkur að loka innganginum enn betur og leiðbeina nágrönnum um áhrifaríka þögn. Að brjóta gegn og svíkja þýðir að verða eytt.

73. Kjarni nýja heimsins hefur í sér tómarúm sem kallast hnútur hreyfingarleysis; í hann safnast set skilningsleysis á verkefnum þróunarinnar. Þegar heilinn gengur nærri þessum slóðum skilningsleysis andans er aðgangurinn að sendingum Okkar nánast glataður. Getur fólk mögulega gleymt sköpunargleði, sem beinist að skreytingu lífsins?

74. Nauðsynlegt er að rannsaka það sem ekki verður frestað. Það er nauðsynlegt að varðveita persónulegan eldmóð. Það er nauðsynlegt fyrir hvern og einn að ganga sjálfstætt – enga hönd á öxl, engan fingur á vörum. Vei þeim sem tefur vörðinn. Vei þeim sem hellir hrísgrjónum á skjöldinn. Vei þeim sem ber vatn í hjálmi sínum. Og umfram allt — vei gróa óttanum. Sannarlega hefur neti heimsins verið kastað. Það er ekki hægt að draga það upp án afla. Sannarlega mun ekki einu sinni hið minnsta gleymast. Það er búið að greiða fyrir fræið. Ofbeldi var ekki viðurkennt. Látið hvern og einn halda áfram, en ég vorkenni þeim sem ekki ná. Hversu dimm er heimleiðin! Ég veit ekkert verra en að fara yfir slóð nágrannans. Segðu við hvern og einn: "Gakktu einn þar til þú færð skipun kennarans." Menn ættu að gleðjast yfir umróti sjávarins. Sýndu skilning á hinum mikla tíma. Lyftu kaleiknum; Ég kalla þig.

75. Sannarlega má hlakka til uppfyllingar allra spádóma. Ég sé ekki að dagsetningum sé breytt. Hugsaðu í gegnum atburðamyndina og skildu hversu lítilvægt hið ytra er; aðeins innri þýðingin er lífsnauðsynleg. Sáning kynslóða fer að spretta; fræið er farið að brjóta yfirborðið.

76. Maður verður að þekkja það ferli í bardaga sem kallast að, kasta niður steininum. Þegar bardaginn nær ákveðinni spennu rífur leiðtoginn hluta af árunni og varpar því á óvinahjörðina. Að vísu eru árur stríðsmannanna líka rifnar af ofbeldi; því á þessum tíma er hlífðarnetið ekki sterkt, en óvinirnir eru slegnir sérstaklega kröftuglega. Efni áru brennur kröftugra en eldinga. Við köllum þessa hetjulegu aðferð. Það má ekki halda að við séum að ferðast með lúxuslest — við göngum yfir hyldýpi á planku. Dúfur sem eru rifnar úr árunni skilja hana eftir eins og rifaða vængi arnarins. Það verður að hafa í huga að við förum upp á veggina án nokkurrar hlífðar. Þegar glas er brotið glamrar það ekki strax, en þegar það lendir heyrast brotahljóðin. Þið munuð sjálfir skilja restina. Mestu öflin eru í baráttu fyrir hjálpræði mannkyns.

77. Birtinguna verður að skilja sem sönnun fyrir vitundina, en ekki fyrir augað. Í þessu liggur munurinn á þínum skilningi og Okkar. Það sem þú kallar staðreynd er afleiðing, en við getum greint hina sönnu staðreynd, sem þér er ósýnileg.

Blindur dæmir eldingar eftir þrumunni, en sá sem sér er ekki hræddur við þrumurnar. Þess vegna er nauðsynlegt að læra að greina sannar staðreyndir frá áhrifum þeirra.

Þegar Við tölum um örlagaríkan atburð, sjáum við hin sanna uppruna hans; en hver sem dæmir aðeins eftir sýnilegum áhrifum mun vera á eftir í dómi sínum. Þegar við segjum — „Förum gegn sönnunargögnum,“ meinum við — „Ekki falla undir blekkingu tímabundinna atburða. Menn verða að greina fortíðina skýrt frá framtíðinni. Sannarlega þjáist mannkynið af þessum skorti á skilningi og svífur um í áhrifum blekkinga.

Skapandi neista er að finna í ferli atburðar, en ekki í áhrifum hans.

Mannkynið er upptekið af áhrifum og er eins og blindur maður sem getur aðeins skynjað þrumuna. Það er hægt að gera greinarmun á þeim sem dæma eftir atburðum og þeim sem dæma eftir áhrifum.

Talaðu við vini þína um að læra að fylgjast með hinu raunverulega í samræmi við útkomu atburðanna. Annars eru þeir áfram lesendur dagblaðs sem ritstýrt er af fortíðinni.

Þrýstu á vitundina til að átta þig á upphafspunkti atburða, ef þú vilt vera tengdur við þróun heimsins. Það má nefna ótal dæmi um aumkunarverðan, saknæman og hörmulegan misskilning sem leiddi til þess að dagsetningum var ruglað saman.

Eikin vex úr fræinu undir jörðinni, en heimskinginn tekur aðeins eftir henni þegar hann hrasar um hana. Mörg hrösunin eyðileggur jarðskorpuna. Nóg er komið af villur og skilningsleysi á stundu heimsspennunnar!

Við verður að skilja hversu vandlega þarf að nýta orku. Við verður að skilja að aðeins réttar hurðir munu leiða inn í anddyri almannaheilla.

78. Í hverri bók verður að vera kafli um pirring. Það er brýnt að reka þetta dýr úr húsinu. Ég fagna niðurskurði jafnt sem ákveðni. Ég býð þér að hætta háðsgríni. Það ætti að hjálpa hverjum og einum að komast út úr flækjum. Maður ætti að tína af hvert brum dónaskapar. Það verður að leyfa hverjum og einum að segja sitt og sýna þolinmæði við að hlusta. Það verður að stöðva tóman orðróm og finna tíu orð gegn hverju orði sem rægir kennarann. Reyndar skaltu ekki þegja við ör sem beint er að kennaranum. Móðir og kennari – þessi tvö hugtök verða að vera vernduð í hverri bók. Ljós mikilleikans á ekki að slökkva.

79. Í kosmískri uppbyggingum krefst þjónusta vitundarbreytinga. Það geta orðið mistök. Maður getur verið leystur úr mestum mistökum, að því gefnu að tilgangurinn hafi verið hrein; en mat á þeim hreinleika er aðeins mögulegt fyrir upplýsta vitund. Þjónustugleði er aðeins hægt að upplifa með aukinni vitund. Það verður að hafa í huga að hvert þriggja ára tímabil táknar vitundarskref; á sama hátt táknar hvert sjö ára tímabil endurnýjun stöðvanna. Lærðu að skilja að tímasetningar vitundarinnar eru ekki endurteknar og því má ekki leyfa þeim að sleppa.

Það er rétt að spyrja mann sem er að hugsa um að fara inn á braut hinnar miklu þjónustu hverju hann ætli að fórna. Býst hann við að tryggja að ljúfustu draumar sínir verði að veruleika? Eða er honum þóknanlegt að fræ trúar öðlist jarðneskan auð og gegni stöðu framandi fyrir vitund hans? Það er ómögulegt að telja upp leiðir til vitundarvikkunnar, en í þeim öllum felst skilningur á sannleikanum og fórnfýsi.

80. Nauðsynlegt er að skilja skýrleika hugsunar og beita henni til framtíðar – þannig er hægt að forðast gróft form í athöfnum. Maður á ekki að apa eftir

öðrum. Dýrmætt er hver vísir að ákveðni. Ég vil metta þig áræði. Það er betra að vera talinn óvenjulegur en að vera íklæddur lítilveggleikanum. Það er gagnlegt að lesa fræðslu mína. Það er nauðsynlegt að leitast við að beita þeim í hverri athöfn lífsins, ekki aðeins á hátíðum. Segðu við sjálfan þig: "Er hægt að kappkosta á morgnana og vera páfagaukur á kvöldin?"

81. Það er skynsamlegt að draga línu milli fortíðar og framtíðar. Það er ómögulegt að reikna allt sem hefur verið gert — það er ósambærilegt. Betra er að segja: „Gærdagurinn er liðinn; við skulum læra hvernig á að mæta nýrri dögum.“ Við stækkum öll og verkin okkar stækka með okkur. Eftir tuttugu og sjö ár er enginn unglingur og við getum öll skilið árangur þjónustunnar. Það er óverðugt að grúska í ryki gærdagsins. Héðan í frá skulum við stíga nýtt skref. Við skulum byrja að erfiða, umkringja okkur þúsund augum. Við skulum öðlast hreinleika hugsunar og samanburð athafna. Þannig skulum við fylla daga vora; við skulum venjast hreyfanleika og ákveðni. Sömuleiðis skulum við ekki gleyma því að ekkert er hærra á jörðinni en áætlunin um almannaheill. Við skulum sýna skilning á kenningum lífsins. Eins og Móses kom fram með mannlega reisu, eins og Búdda hvatti til að vitundvíkkunar, eins og Kristur kenndi að gefa, þannig beinist nýi heimurinn nú að fjarlægum heimum! Hugleiddu, hvílíkur samanburður umlykur okkur! Hugleiddu hornsteininn. Hugleiddu hina gefnu leið. Hugleiddu hvernig mörk alheimsins snerta þig. Mundu skref undursamlegrar spennu, ekki í bók heldur í lífinu. Hugleiddu að svo margt hefur ekki verið tekið upp og hverfur og samt stendur þú á þínum stað. Vertu því ekki hræddur við mistök, heldur stígðu upp með stigveldi fræðslunnar.

82. Á þeim degi sem nýja skrefið hefst, skulum við tala án ámælis um hina miklu tíma þegar við lærum að brjótast frá jörðinni og þegar í líkamanum verðum tengdur æðri heimum.

Engum er neitað um neitt; komdu, réttu fram hönd þína að altari andans. Staðfestu andann sem efni og mundu hvernig hjartað titrar fyrir ljóma fjallanna.

Orð mitt verður að staðfesta þig í fegurð afreka. Frammi fyrir brautinni skulum við yfirgefa reglur athafna; söfnum aftur vitundinni ofar því jarðneska. Það er fallett að hafa nú þegar fíngerðan líkama og finna andann ekki lengur í vandræðum fyrir fjarlæg flug. Því skulum við gleðjast yfir hverri hreyfingu á jörðinni — lærum sem sagt að fljúga þaðan.

Að fljúga — þvílíkt fallett orð! Í því er þegar innifalið loforð um áfangastað okkar. Þegar málin eru alvarleg skaltu hugsa um flug; láttu hvern og einn hugsa um vængi. Ég sendi hinum áræðnu alla strauma geimsins!

83. Sannarlega er nauðsynlegt að hafa tíu útgönguleiðir fyrir hvern bruna. Sterk er aðgerð þegar tíu lausnir liggja að baki. Hinir óreyndu þurfa eld fyrir aftan sig en þeir sem kallaðir hafa verið geta fundið alla innganga opna. Maður verður að geta skilið hvað beygir sverðsblað óvinarins; að brosa þegar hófadynur óvinarins heyrir; að skilja að þurfa ekki að beygja sig þegar örin flýgur fyrir ofan höfuðið.

84. Það er erfitt að gleypa hið stóra, en samt er erfiðara að gleypa hið smáa með aukinni vitund. Það er erfitt að nota á lítinn veruleika mælikvarða mikils skilnings. Hvernig getur maður stungið stóru sverði í lítið slíður? Aðeins reynd vitund skilur grunnildi veruleikans. Stjórnun fellst ekki í titlum né í mannfjölda, heldur í kosmískri þenslu hugmynda. Þannig bæta kenningar lífsins hver aðra upp, án þess að þurfa að laða að fjöldann. Þér var sagt að Ég myndi gefa þriðju bókina þegar samfélagið yrði samþykkt. Fyrir Okkur er engin þörf fyrir fjöldann; aðeins vitund þeirra sem samþykkja er næg fyrir Okkur. Þess vegna gefum Við þriðju bókina. Þess vegna ítrekum Við hliðar sannleikans og þess vegna kjósum Við blessun við fæðingu í stað þess að taka að Okkur jarðarfarargönguna. Fyrir suma er nauðsynlegt að fá fræðsluna básúnaða í eyrun, öðrum er nægilegt að setja kennileiti, enn öðrum nægir hljóð vísbending, ef vitund þeirra móttekur alltaf svo lítið. Hvernig fagnar fræðslan þá þeim sem geta tekið inn hvern og einn mola og metið alhliða merkingu hvers og eins! Hrun tímabila breytir öllum heimum. Þess vegna þurfa hugsanir þínar að beinast að varðveislu andlegrar orku.

85. Sérhver lífvera hreyfist af ákveðinni orku, en það er nauðsynlegt að ákvarða nákvæma stefnu grunnþráar. Einu sinni spurðu lærisveinarnir hinn blessaða hvernig ætti að skilja uppfyllingu boðorðsins um afsal eigna. Eftir að einn lærisveinn hafði yfirgefið allar eigur sínar, hélt kennarinn áfram að áminna hann hvað varðar eigur. Annar var umkringdur hlutum en hlaut ekki áminningu. Tilfinningin um eignarhald er ekki mæld með hlutum heldur hugsunum. Þannig verður samfélagið að vera samþykkt af vitundinni. Maður getur átt hluti og er samt ekki eigandi.

Kennarinn sendir þá ósk að þróunin vaxi í samræmi við lögmálið. Kennarinn getur greint þá sem hafa frelsað vitund sína. Svo sagði hinn blessaði; og Hann bað almennt um að hugsa ekki um eignarhald á hlutum, því að afsal er hreinsun hugsunar. Því aðeins í gegnum hreinsaðar rásir getur grundvallarviðleitni rutt sér til rúms.

86. Ég minni á sögu sem Akbar heyrði. Þjóðhöfðingi spurði speking: "Hvernig greinir þú hreiður svika frá vígi trúmennsku?" Vitringurinn benti á hóp fagurklæddra riddara og sagði: „Þarna er svikahreiður. Síðan benti hann á einmana vegfaranda og sagði: „Þarna er vígi trúmennsku, því að einsemd getur ekkert svikið. Og frá þeim degi umkringdi þjóðhöfðinginn sig tryggðinni.

Fræðarinn hefur þegið fullan mæli tryggðar. Hönd Mín er við hendi vegfaranda eins og eldur í myrkrinu. Skjöldur Minn hefur friðsæld fjallanna. Ég veit, Ég veit, hversu skýrt það er fyrir Samfélagið Mitt. Afhjúpun á grunni byggingarinnar birtist í kyrrð.

Skilningur getur aðeins vaxið þar sem svik er ómöguleg.

87. Þegar erfið erfðamál koma upp, má segja að hægt sé að fela samfélaginu að afnot tiltekinna hluta verði gefin tilteknum aðila til reynslu í þrjú ár. Þannig verður arfinum breytt í verðugt samstarf. Hægt er að fela sérvöldum mönnum að sjá um gæði ákveðinna verka. Það er gagnlegt að fylla vitundina skilningi á stöðugri prófraun, því fólk veit enn ekki hvernig á að vinna undir prófraun. Á meðan er allt efni heimsins þátttakandi í gagnkvæmri prófraunum. En maður ætti að skilja að prófraun þýðir einnig umbætur.

88. Við byrjum alltaf á mjög litlum útlínum. Þetta er tilraun sem er mjög gömul og er líka kosmískt grundvallaratriði. Traust og óskiptanlegt fræskarpar vöxt frumþáttanna. En hvikulleiki og skortur á næmni, sem kemur ítrekað fram, leiðir til þoku. Næmleiki mikilvægustu meginreglunnar knýr á um hagkvæmni fræjanna. Þannig metur efnafræðingur óskiptanlegu þættina. Sannarlega hlýtur byggingin að vera friðhelg þegar hún hefur verið kölluð fram af nauðsyn þróunar. Maður ætti að skilja muninn á því sem er viðurkennt og þess sem er óumdeilanlega gefið.

89. Samfélag Okkar þarf ekki staðfestingar né eiða. Ósvikin eru gjöld vinnuaflsins og ógleymanlegar eru birtingarmyndir skuldbindinga. Er hægt

að vera langorður þegar mannlíf hafa verið tekið í varðveislu – þar sem klukkustund gæti verið lengsta mælingin? Gæti maður svikið möguleika þess tíma þegar anda og hreyfingu er afneitað? Nauðsynlegt er að sigrast á hiki, skynja iðu spíralsins og hjarta hringsins til að öðlast ró hugrekki.

Svo mikið hef Ég sagt um hugrekki og gegn ótta, vegna þess að við höfum aðeins kosmíska vísindaaðferð! Við innganginn verður maður að gera sjálfum sér grein fyrir því hvar óttinn er og hvort hugrekkið sé staðfast.

Ég sé ekki eitt einasta smáatriði í samræðu eða aðferðafræði. Við þekkjum aðeins hin nauðsynlegu blóm. Og það er nauðsynlegt að ná til Okkur með skilningi á óbreytanleikanum.

Strangleiki er ekki tilfinningaleysi og óbreytanleiki er engin takmörkun. Í gegnum alla þyngdarkraft jarðarinnar muntu skynja hringiðu geimsins og þú munt rétta fram hönd þína til fjarlæggra heima. Það er ómögulegt að þvinga fram skynjun á birtingu heimanna; en í raun og veru, í gegnum þessa vitneskju tökum við ábyrga vinnu og helgum okkur raunverulegum möguleikum þróunar.

90. Til þess að skilja hreyfanleika athafna ætti maður að óhreinna yfirborð vatns í skál og fylgjast með hreyfingarleysi neðri laga vökvans. Til að kom á hreyfingu vatnsins er nauðsynlegt að hræra í yfirborðinu nægilega mikið til að takturinn geti borist til botns án þess hlés. Neikvæðir kraftar hafa ekki tengingu til botns, til þess þarf að menga frumefnið; slík tilraun er ofar styrkleika þeirra.

Nýliðar spyrja oft hvar mörkin séu á milli hreyfanlegra laga og óhreyfanlegs grunns. Reyndar geta engin staðfest mörk verið, en lögmálið um ljósbrot er þarna og ör getur ekki náð án þess að skera hina ætluðu línu.

Hvernig á þá að koma í veg fyrir högg á tiltekið svið? Reyndar er nauðsynlegt að sjá fyrir traustum stoðum, sem brjóta upp straum. Ég hef nefnt snúnings andans eins og miðju spírals. Hafðu þessa uppbyggingu í huga, því ósveigjanleiki, umkringdur miðflóttahreyfingu, getur staðist allar hræringar. Uppbygging samfélags Okkar minnir á sömu snældurnar umkringdar öflugum spírölum. Það er besta skipulagið fyrir bardagann, en endir hans er sjálfgefin. Þess vegna er nauðsynlegt að skilja mannvirki okkar efnislega. Og hvers vegna er óskiljanlegt afstæði nauðsynleg, þegar meginreglan um alheiminn er ein og sú sama? Kerfisvöxtur kristalla sýnir einnig hversu fjölmyndaður heimur þyngdaraflsins er. Leitendur geta skilið að maður þarf að halda áfram eftir efnislegum línum til að sækjast eftir æðri þekkingu. Sá

sem elskar ekki skýrleika kristallanna mun ekki ná til okkar. Óendurtakalegur hreinleiki þýðir fullkomnun formsins. Maður getur sýnt barni kristal og barnið mun skilja fullkomnun þess. Reyndar mun uppbygging kristals samfélagsins skila fullkomnun formsins.

91. Hvers vegna er nauðsynlegt að vera óþægilegur? Hvers vegna er nauðsynlegt að vekja tilfinningu um fáfræði? Hvers vegna verða þeir sem aðhyllast Okkur að vera afskiptasamir? Af hverju skapa þeir rifrildi þegar ágreiningur er í gangi? Hvers vegna verða þeir að röfla endalaust? Farðu í kringum óviðeigandi óhreinindi. Þú sérð hversu nauðsynlegt það er að leggja áherslu á hvert smáatriði; annars munu siðir Samfélags Okkar ekki styrkjast í þér.

Agi frelsisins einkennir samfélög Okkar. Ekki aðeins er andinn agaður, heldur einnig eiginleikar ytri athafna. Það er ekki siður Okkar að syrgja of mikið. Það er ekki siður Okkar að vanmeta of mikið. Það er ekki siður Okkar að treysta á fólk almennt. Það er ekki siður Okkar að búast við of miklu. Það er nauðsynlegt til að geta skipt flókinni áætlun út fyrir einfaldari – aldrei hið gagnstæða – því andstæðingar okkar bregðast við frá hinu einfalda til hins flókna. Hugleiddu hvernig á að styrkja vini þína.

Haldið hreinu lofti í híbýlum ykkar, óskið þeim sem koma alls hins best og bíðið Okkar ómælt. Látið hvert samfélag bíða kennara síns, því að samfélag og kennari eru endar á einum og sama dálkinum. Jafnvel í daglegum smáatriðum er nauðsynlegt að muna grunninn að húsinu. Aftur komumst við að nauðsyn þess að auka gæði vitundarinnar; þá eru umskiptin auðveld.

92. Ógnandi hendur ná ekki til þín þegar þú heldur áfram umkringdur áhrifum tilbeiðslunnar. Ef augað gæti séð brynju tilbeiðslunnar, þá væri maðurinn ekki með svo lága vitund. Lærdómur fyrri lífa ná ekki til lokaðra augna. Sannarlega, er sá án vængja yfir hyldýpinu sem nálgast samfélagið við Okkar með úreltri vitund. Hver og einn sem reynir að nálgast Okkur í stolti mun verða eins og fyrir barðinu á ósonsprengingu. En hvernig á að útskýra að Við sláum ekki, heldur að sá stolti slær sjálfan sig? Á sama hátt ferst sá sem fer inn í sprengiskýli í málmskóm. Að nota stálbrodda á skó veit hlaupari, en vanir verkamenn munu ráðleggja að vera í mjúkum skó þegar þeir ganga á sprengifimu yfirborði. Þess vegna þarf að lofta mettað andrúmsloft.

Ég vísa til hins blessaða. Þegar hann fór upp í fjöllin, gaf hann sér tíma til að auðvelda yfirferðina. Með þessu er orkuhagkvæmni náð. Í sannleika sagt er þetta einsök hagkvæmni, leyfileg og réttlætanlegt; annars geta myndast gjár á milli heimanna, og hver veit með hvaða gasi þær geta fyllst? Ég get ráðlagt þér að spara orku, því hver óþarfa eyðsla slær frá sér í langa fjarlægð eins og með kaðli. Það er mikilvægt að hugsa um alheiminn í hverju grasstrái ef við erum tilbúin að verða þegnar alheimsins.

93. Ég tala um gæði ferða. Það er nauðsynlegt að tileinka sér þekkingu á því hvernig á að ferðast! Það er nauðsynlegt ekki aðeins að slíta sig að heiman, heldur einnig að sigra hugmyndina um heimili. Nákvæmara væri að segja að maður ætti að víkka hugtakið heimili. Þar sem við erum — þar er heimili. Þróunin varpar af sér merkingu heimilisins sem fangelsis. Framfarir í að frelsa vitundina munu gefa möguleika á að verða sveigjanlegur. Ekki afrek, ekki skortur, ekki upphafning, heldur gæði vitundar gerir manni kleift að brjótast frá löngum staðfestum stað. Á þeim stað er svo mikil reykur, svo mikil þefur og ryk. Við erum á móti lífi einsetubúa, lítil hús með mygluðu andrúmslofti er verra en hellar. Við áköllum þá sem geta gefið víðáttu í hugsun.

Ég óska þess að sjá þig ferðast um heiminn þegar öll þessi fjölmörgu landamæri verða þurrkuð út. Hvernig getum við flogið þegar lítil nagli festir okkur niður! Hugleiddu þörfina fyrir ferðalög fyrir mannkynið.

94. Oft talar þú um ófullkomleika í bókum sem fyrir eru. Ég segi meira: Villurnar í bókunum jafnast á við alvarlega glæpi. Ósannindi í bókum verður að ákæra sem grafalvarlegan rógburð. Ræðumaður væri sóttur til saka fyrir ósannindi í samræmi við fjölda áheyrenda hans. Ljúgi höfundar, ætti að sækja hann til saka í samræmi við fjölda seldra eintaka af bók hans. Að fylla almenningubókasöfn af lygi er alvarlegt brot. Nauðsynlegt er að skynja raunverulegan ásetning höfundar til að meta gæði villna hans. Vanþekking verður versti grundvöllurinn. Ótti og meinsemd skipa næsta sæti. Enginn þessara eiginleika sæmir samfélaginu. Að fjarlægja þær er nauðsyn. Bannráðstafanir, eins og venjulega, henta ekki; en rangindi sem uppgötvast verður að fjarlægja úr bókinni. Nauðsynlegt er að fjarlægja hana og endurprenta bókina, það mun koma höfundinum til vits. Sérhver borgari á rétt á að sanna mistök. Reyndar ætti ekki að hindra nýjar skoðanir og

uppbyggingu; en röng gögn mega ekki leiða menn í villu, því þekking eru herklæði samfélagsins og að verja þekkingu er skylda allra manna.

Ekki má líða meira en ár áður en bækur eru sannreyndar, annars verður fjöldi fórnarlamba mikill. Sérstaklega er nauðsynlegt að standa vörð um bókina þegar verðleikum hennar er hnikað. Bókasafnshillurnar eru fullar af skaðsemi lyga. Það ætti ekki að vera leyfilegt að varðveita þessi sníkjudýr. Þú gætir ráðlagt einhverjum að sofa á lélegu rúmi, en það væri ómögulegt að bjóða upp á því að lesa villandi bók.

Af hverju að veita lygnum brjálæðingi besta staðinn við arininn? Einmitt, slæmar bækur skaða vitund barna. Það verður að takast á við vandamál bókarinnar!

95. Einu sinni stoppaði kona á milli mynda af hinum blessaða Búdda og Maitreya, án þess að vita hverjum hún ætti að veita lotningu sína. Og ímynd hins blessaða Búdda sagði þessi orð: „Samkvæmt fræðslu minni, virðið framtíðina. Verjist fortíðinni, beinið augunum að döguninni.“

Mundu hvernig Við vinnum fyrir framtíðina og beindu allri tilveru þinni inn í framtíðina! Á geislum þekkingar færum Við fræðslu sem heimurinn undrast, því ljós heimsins er hulið myrkri.

96. Hröðun komunnar er nauðsynleg; annars mun fáfræðin festast. Öll kýlin hafa hlaðist að þröskuldi Nýja heimsins. Hviðan hefur sópað upp ruslahaug. Að vita hvernig á að horfast í augu við viðurstyggð fáfræðinnar leiðir til óvenjulegra ráðstafana. Að lokum ætti maður að vita hvernig á að benda á verðleika gagnlegs fólks. Hvers vegna ætti fært fólk að farast innan um fjötra eða fordóma?

Spyrja þarf börn hvort þau geti hætt að óttast að virðast fáránleg í augum fjöldans. Eru þau tilbúnir að gefa upp persónuleg þægindi vegna nýja heimsins? Best var að spyrja spurningarnar ákveðið, því loginn sem birtist óttast ekki vindinn.

Trúin ber yfir hyldýpið, en hjartatíf næmninnar hlýtur að gefa þessari tryggð vængi.

97. Ekki hvíla undir rotnandi tré á göngunni. Ekki hafa nein samskipti í lífinu við fólk með dauða vitund. Óþroskuð vitund er ekki eins smitandi og dauð. Dauð vitund er raunveruleg vampíra. Það er ómögulegt að fylla hyldýpi með fáfróðri vitund. Einmitt þetta fólk gleypir orku manns að gagnslausu. Að vera

með þeim veldur gífurlegri þreytu. Forðist það eins og pestina til að til að koma í veg fyrir smit. Það er erfitt að greina mörkin milli skorts á þroska og tilvistardauða. En einn eiginleikinn mun tvímælalaust vera leiðbeinandi: Skortur á þroska mun eða getur fylgt óreglutif í trúmennsku, en útdauður gígur er fullur af glitsteinum og brennisteini. Fræðslan neitar ekki að eyða orku í hið óþroskaða, en það er ákveðið útrýmingarstig þar sem hlydýpið á ekki að flæða með nýju efni. Aðeins hamfarir, með skelfingu hins óvænta, getur brætt gamalt hraun.

Mundu fjársjóð vitundarinnar. Skjálfti efni alheimsins sýnir slátt hinnar vakandi vitundar. Reyndar streymir regnbogi þekkingar út úr titringi vitundarinnar – sýnilegur straumur frá ósýnilegri uppsprettu.

Í gegnum alla reynslu fortíðar og öllum afrekum framtíðarinnar, munið vitundina.

98. Þegar kalt er hitar jafnvel hundur mann. Það er það á við einstaklega fátt fólk; þess vegna er jafnvel ómögulegt að reka burt ömurlega andstæðinga, ef í þeim er fruma andans ekki gróin illgresi.

Mig langar að rifja upp fyrir þér hvernig hinn blessaði sýndi jafnvel andstæðingum tillitssemi. Þessi bók er lesin við innganginn að samfélaginu. Nýliðann verður að vara við mörgum ráðvillum. Oft virðist sem mótsagnir séu óleysanlegar. En, vegfarandi, hvar eru mótsagnirnar þegar við sjáum aðeins gnægð vegavísa? Hlydýpið er girt af í fjallinu og fjallið afmarkast af sjó. Skór fyrir fjöllin henta ekki til sjávar. En þeir sem koma inn eru skyldugir að skipta um brynju sína á klukkutíma fresti. Það þarf ekki aðeins hreyfanleika, ekki aðeins kvika hugsun, heldur vanan að skipta um vopn. Það er ekki svo auðvelt að venjast vopnaskiptum. Til hliðar við eigna–tilfinninguna stendur vaninn og það er erfitt að sleppa hlutum fyrir aðlögunarhæfni vitundarinnar. Fyrir yfirborðslega hugsun kann það að virðast aðeins leikur að orðum, en hversu nauðsynlegt er það fyrir leiðtoga sem leiðbeina örlögum þjóða að skilja þennan greinarmun á hugtökum!

Það er ómögulegt fyrir eitraða vitund að greina augnablik frelsis og ánauðar. Maðurinn sem er týndur í getgátum um hvað sé þrælahald og hvað sé frelsi, getur ekki hugsað um samfélag. Maðurinn sem kúgar vitund bróður síns getur ekki hugsað um samfélag. Maðurinn sem afbakar fræðsluna getur ekki hugsað um samfélagið. Grundvöllur samfélagsins liggur í hugsunarfrelsi og lotningu fyrir fræðaranum. Að samþykkja kennarann þýðir að falla í takt með samstarfsmönnum sem berjast við eldinn. Ef allir þjóta að eldinum frá

brunninum án nokkurs skipulags, verður brunnurinn gagnlaus í átroðningnum.

Það var betra að skilja varkárni eftir í vitund manns; þetta mun minna á hugmyndina um kennarann. Áreiðanlega kennarinn, örugglega þekking, örugg þróun heimsins – þetta mun þjóna sem leiðir til fjarlæggra heima! Um hina fjarlæggu heima munum við skrifa í bókinni *Óendanleikinn*. Nú skulum við minna á að hlið bandalagsins leiðir til fjarlæggra heima.

99. Innsigli er verndari leyndarmáls. Leynd hefur ríkt á öllum tímum. Þar sem þekkingin er lítil þarf að gæta leyndar. Það er óttalegt að ákveðnir eiginleikar vitundarinnar eru á engan hátt frábrugðnir steinaldarstigi. Framandi hugsun, ekki mannleg, kemst ekki áfram; vill það reyndar ekki.

Fræðarinn getur úthellt þekkingu, en hún þjónar fremur til að metta hugmyndaheiminn; þess vegna er fræðari ekki einmana, jafnvel án sýnilegra lærisveina. Munið þetta, þið sem nálgist samfélagið! Mundið leyndarmálið – ekki örvænta.

Leyndarmál framtíðarinnar felst í hvatvísi viðleitninnar. Ekki er hægt að fresta eldgos; sömuleiðis er ekki hægt að fresta fræðslunni. Vísbending um tiltekin tíma leyfir enga töf – hvort sem hann rennur inn í kaleik vitundarinnar eða fer upp í geiminn. Það er ómögulegt að reikna út hvenær einstaklingsvitund er mikilvægari og hvenær hugmyndaheimurinn. Og á því augnabliki þegar sá sem næst er hlustar ekki, rymja bergmál geimsins. Nálgist samfélagið og örvæntið ekki.

Bókin *Ákallið* þekkti engar hindranir. Bókin *Uppljómunin* er eins og klettur. Bókin *Samfélag nýrra tíma* er eins og skip í storminum, þegar hvert segl og hvert reipi lifnar við.

Birting samfélagsins á að vera eins og efnasamsetning; vera hrein, vera skarpskyggn og gleyma hlekkjum afneitunar. Með forboði og afneitun skaltu ekki líkja eftir harðstjóra og ofstækismönnum. Ekki láta fáfræði og sjálfshyggju ráða eins og skreyttu fíflin.

Reyndar viðurkennir samfélagið ekki þjófinn, sem með þjófnaði staðfestir versta hlið eignarhalds. Sýndu hagvisku, vittu hvernig á að virða leynd til að endurtaka ekki sjálfan sig – vera eins og báran sem skolar á land steininum, en aðeins einu sinni.

100. Að skilja fræðsluna; skiljið að án hennar kemst maður ekkert. Þetta þarf að endurtaka, því að í lífinu er margt gert án fræðslunnar. Hún verður að lita

hverja athöfn og allt mál. Þessi litun, eins og í fallegum textíl, mun prýða áhrif málsins. Í samræmi við áhrifin verður að meta gæði sendingar. Menn ættu að venjast því að sendingin sjálf getur virst óskiljanleg, því aðeins innri merking hennar hefur skjöld.

Venjið ykkur við að setja mikilvægi í allt mál og uppræta óþarfa kjaftæði. Það er erfitt að afsala sér eignarhaldstilfinningu; það er eins erfitt og að sigrast á kjaftæði.

101. Að vita hvernig á að taka því þegar þú ert kallaður efnishyggjumaður. Í athöfnum og hugsun getum við ekki verið einangruð frá efninu. Hvort sem við snúum okkur að hærri sviðum eða grófustu hliðum efnisins. Það er hægt að sanna innbyrðis tengsl þeirra vísindalega. Það er líka hægt að sýna fram á vísindalega hvernig gæði hugsanna okkar virkar á efni.

Sjálfhverf hugsun dregur að lægri efnislögin, því þessi hugsun einangrar lífveruna – sem segull sem getur ekki laðað að sér meira en eigin styrkleiki leyfir. Það er svo annað mál þegar hugsunin heldur áfram á kvarða alheimsins; þar myndast sem sagt seglahópur og hægt er að fá aðgang að hærri sviðum.

Það er auðveldara að fylgjast með einu næmu viðtæki sem eflir gæði hugsunar. Það er hægt að sjá spírala ganga upp eða lækka niður í dökkleitri gufunni – myndrænasta lýsingin á efnishyggjuferlinu að hugsa um gæði innri möguleika. Þessar einföldu myndir hafa tvíþætta þýðingu: Í fyrsta lagi greina þær þá fáfróðu, sem ímynda sér að efnið sé eitthvað óvirkt og eigi ekkert sameiginlegt vitundinni; í öðru lagi hafa þær þýðingu fyrir þá leitendur sem bera sjálfir ábyrgð á gæðum hugsanna sinna.

Það er lærdómsríkt að fylgjast með því hvernig hugsun sýkir geiminn – hægt er að fá hliðstæðu með því að líkja henni við skotárás. Kúlan flýgur langt, en dreifing reyksins fer eftir aðstæðum í andrúmsloftinu. Þéttleiki reyksins getur hulið sólarupprásina í langan tíma. Þess vegna skaltu gæta að hugsun þinni. Lærðu líka að mynda fagar og stuttar hugsanir. Margir sjá ekki muninn á hugsun til athafna og viðbragði heilans. Nauðsynlegt er að vita hvernig á að klippa á viðbragðvirkni heilans sem leiða til hálf-meðvitundar ástands. Þróun þess er svipuð og ölvun.

Samfélagið þarf að nálgast með skýrleikahugsun. Birtingarmynd hugsunar leiðir af sér skýra, ólýsanlega ábyrgð. Við leggjum mikið upp úr því að minna á að ábyrgðin yfirgefur þig ekki.

102. Nauðsynlegt er að gæta að menntun fólks strax frá frá fyrstu barnakennslu, eins snemma og mögulegt er. Því fyrr, því betra. Þú getur verið viss um að ofþreyta heilans á sér aðeins stað vegna óþæginda umhverfisins. Móðirin sem nálgast vöggju barns síns gefur fyrstu lexíuna: „Þú getur allt.“ Ekki er þörf á bönnum; jafnvel hið skaðlega ætti ekki að banna. Það er betra að beina athyglinni einfaldlega að því gagnlegra og aðlaðandi. Sú kennsla verður best sem getur aukið aðdráttarafl hins góða. Þar að auki er ekki nauðsynlegt að afbaka fallegar hugmyndir vegna ímyndaðs skilningsleysi barnsins; ekki niðurlægja börnin. Munið að sönn vísindi eru alltaf aðlaðandi, stutt, nákvæm og falleg. Það er nauðsynlegt að fjölskyldur búi yfir lánmarksskilningi á menntun. Eftir sjö ára aldur hefur mikið glatast. Venjulega er barn eftir þriggja ára aldur full móttækilegt. Í fyrstu verður leiðandi hönd að beina athyglinni að og gefa til kynna hina fjarlægu heima. Unga augað verður að skynja Óendanleikann. Einmitt, augað verður að venjast því að viðurkenna óendanleikann. Það er líka nauðsynlegt að málfarið tjái skýra hugsun. Maður verður að reka út lygar, grófleika og spott. Svik, jafnvel í minnsta mæli, er óheimilt. Hvetja á til verka „sem fullorðið fólk“. Fram að þriggja ára aldri tileinkar meðvitund barns sér hugtakið *samfélag* auðveldlega. Þvílík mistök að gefa barni hluti! Barn getur auðveldlega skilið að hlutir geta verið sameiginlegir. Fullyrðingin „ég get gert hvað sem er“ er ekki tóm hvatning heldur skilningur á að framkvæma. Hver aum manneskja getur fundið strauminn til Óendanleikans; hvert vel unnið verk, opnar lásanna.

103. Skólarnir verða að vera vígi námsins. Hver skóli, frá grunnskóla upp í æðstu stofnun, verður að vera lifandi hlekkur í skólakeðjunni. Nám verður að halda áfram alla ævi. Nýting á þekkingu verður að kenna, án þess að slíta sig frá sögulegum og heimspekilegum þáttum vísindanna. Listin að hugsa verður að þroska hjá hverjum og einum. Aðeins þá mun hann skilja gleðina yfir fullkomnuninni og vita hvernig á að nýta tómsundur sínar.

104. Hver skóli verður að vera heildstæð menntaeyning. Í skólum þarf að vera nytsamlegt safn sem nemendurnir sjálfir taka þátt í. Það þarf að vera samvinnuandi og kenna nemendum slíkt samstarf. Allir áfangar listarinnar verða að vera með. Án fegurðarbrauta verður engin menntun.

105. Námstíminn verður mjög ánægjulegur tími þegar kennari metur hæfileika nemenda á réttan hátt. Aðeins skilningur á hæfileikum skapar réttlátt samband við þessa framtíðarstarfsmenn. Oft skilja nemendur sjálfir ekki áfangastaðinn. Kennarinn, sem vinur, undirbýr þá í sem besta átt. Engin árátta gildir í skólum. Aðeins sannfæringarkraftur getur verið hentugur til að örva nám. Fleiri tilraunir, fleiri orðræður – hvílík gleði er í því að beita kröftum manns! Lítil börn elska vinnu „fullorðna fólksins“.

106. Þegar fjölskyldan veit ekki hvernig, látum skólann kenna hreinlæti á öllum sviðum lífsins. Óhreinindi koma ekki frá fátækt heldur frá fáfræði. Hreinlæti í lífinu er hliðið að hreinleika hjartans. Hver vill þá ekki að fólk sé hreint? Menn ættu að gera skólana þannig að þeir verði sólstofur til þrýði fyrir lífið. Hægt er að skoða hvern hlut frá sjónarhóli kærleikans. Allt verður að vera þátttakandi í hamingjusömu lífi. Samvinna mun hjálpar til við að finna leið fyrir hvert heimili. Þar sem ein manneskja finnur ekki lausnina, þar mun samfélagið aðstoða. Ekki verðlaunakappar heldur skaparar verða stolt landsins.

107. Skólinn verður ekki aðeins að ala á ást á bókinni heldur að kenna að lesa – og hið síðarnefnda er ekki auðveldara en það fyrra. Nauðsynlegt er að kunna að einbeita hugsuninni í að komast inn í bókina. Ekki augað heldur heilinn og hjartað sjá um lesturinn. Bókin skipar ekki heiðursess á mörgum heimilum. Það er skylda samfélagsins að staðfesta bókina sem vin heimilisins. Samvinnusetrið hefur í fyrsta lagi viðamikið bókasafn. Þar eru frásagnir af fjársjóðum föðurlandsins og tengslum þess við heiminn. Hetjur, skaparar og frumkvöðlar leiddir fram; og hugtökin heiður, ábyrgð og skylda við náungann, sem og miskunn, verða staðfest. Það verða mörg dæmi sem hvetja til náms og uppgötvana.

108. Skólinn mun kenna virðingu fyrir nytsamlegum uppfinningum, en vara við tækniþrælkun. Öllum tegundum þrælahalds verður eytt sem merki um myrkur. Kennarinn verður leiðbeinandi – vinur sem bendir á styttri og betri leið. Ekki þvingunarferli, heldur boðunarbro. En ef svik smita inn í skóla lífsins, þá mun harðasti dómurinn binda enda á slíkt brjálæði.

109. Skólarnir munu segja hvar letin er, hvar óvenjuleg uppbygging manns er, hvar brjálæði er og hvar nauðsynlegur skilningur er.

110. Í skóla skulu kennd undirstöðuatriði stjörnufræðinnar, en sett fram sem hliðið að hinum fjarlægum heimum. Þannig munu skólar örva fyrstu hugsanir um lífið í fjarlægum heimum. Geimurinn verður lifandi, stjörnufræði og geislar munu fullkomna framsetningu á stærðargráðu alheimsins. Ung hjörtun munu ekki líða eins og maurar á jarðskorpunni, heldur sem andar sem bera ábyrgð á plánetunni. Við skulum beina sjónum okkar að skólum, því frá þeim kemur staðfestingu á samvinnu. Engin uppbygging er án samvinnu. Það verður ekkert öryggi ríkis og einingar á meðan úreld sjálfselska ræður.

111. Margar viðvaranir hafa verið gefnar um sjálfshyggju. Þessi banvæna systir fáfræðinnar slær og slekkur bestu eldana. Ekki telja áminningu um sjálfhverfu fráleita við stofnun samvinnufélaga. Þvert á móti, hver grein verður ekki að vera skrifuð fyrir eigin hag heldur fyrir aðra. Meðal ýmissa orða er orðið *vinur* afar hugljúft. Reyndar viðurkennir hjartað ekki eigingirni. Hjartað lifir best án sjálfstengingar. Sterkt er hjartað þegar það hefur áhyggjur af framtíðinni, en ekki af sjálfshyggju.

112. Það er nytsamlegast að geta sameinað blíðu kærleikans og aga skyldunnar. Hið nýja líf mun ekki aftra andstæðum. Það mun ekki beita neinu oki, heldur breidd móttækileikans. Það er ekki við hæfi að fólk sitji eins og á hæsnapríki. Það er kominn tími til að þekkja plánetuna og aðstoða hana. Fólk getur ekki velt sér upp úr útreikningum um hversu mörg ár eru eftir áður en sólin slokknar. Ýmis skilyrða geta sett alla útreikninga í uppnám. Það má heldur ekki gleyma því að fólk getur nagað hvort annað í tvennt. Þessari íhugun má ekki gleyma, þar sem illgirni er að flæða yfir jörðina.

113. Græðgi er gróf fáfræði. Aðeins sönn samvinna getur bjargað frá slíkum illkynjuðum skaða. Gráðugur maður er með stimpil í andlitinu. Honum er ekki umhugað um hjartað; Bikar hans er bitur. Og fyrir gráðuga manninn er fingerði heimurinn aðeins uppspretta kvala.

114. Fólk rannsakar líf býflugna, maura, apa, og er undrandi á skipulagi og nákvæmni farfugla; enn af öllu þessu dregur fólk enga niðurstöðu hvernig megi bæta jarðneskt líf. Náttúrufræði verður að kenna í skólum eins sanna og aðlaðandi og mögulegt er. Með dæmum úr jurta- og dýraríkinu ætti að

gefa skilning á hvaða gersemar eru í manningum. Ef tiltölulega lægri lífverurnar skynja grundvallaratriði tilverunnar, þá verður maðurinn að beita viðleitni sinni til árangursríkra umbóta. Margar dýrmætar vísbendingar koma alls staðar í ljós. Frá fyrstu kennslustundum skulu nemendur gleðjast yfir undrum lífsins. Leyfðu þeim sömuleiðis að átta sig á því hvernig á að nýta sér flug og dulheyrn. Þá verður slík hlustun talið eðlilegt ástand. Sömuleiðis verður fíngerði heimurinn rannsakaður ásamt fíngerðri orku. Það verða engin skil á milli þess jarðneska og yfirjarðneska, því allt er til – sem þýðir að allt er skynjanlegt og auðþekkjjanlegt. Og þannig munu hjátrú og fordómar verða að molum.

115. Enginn þorir að standa gegn skólanum, en fáir eru þeir sem hugsa um endurbætur hans. Skólaáætlanir eru ekki skoðaðar í mörg ár í senn og á meðan eru gerðar margar uppgötvanir. Ný gögn streyma inn frá öllum hliðum: lofthjúpurinn, hafdjúpin og fjallasalir segja dásamlegar staðreyndir um sjálfan sig. Flýti er þörf, annars munu síðari tíma uppgroftur breyta gögnum hefðbundinnar sögu. Í nýju skólunum verður að afnema bönn, svo að nemendur geti séð raunveruleikann – sem er dásamlegur ef hann er opinberaður með sannleika. Breið eru svið huglægrar samkeppni!

116. Verjið börn fyrir öllum lygum; verjið þau gegn gagnlausri tónlist; venjið þau af ósvífni; venjið þau af falskri keppni; venjið þau af sjálfshyggju. Enn frekar er nauðsynlegt er að innræta ást á stanslausu námi. Vöðvarnir mega ekki ná yfirhöndinni yfir huga og hjarta. Hvers konar hjarta er það sem kann vel við hnefahögg?

117. Það er fáránlegt að halda að sviti sé aðeins líkamleg birtingarmynd. Meðan á andlegri vinnu stendur er tiltekin útgeislun dýrmæt fyrir mettun rýmisins. Ef líkamlegur sviti getur frjóvgað jörðina, þá endurheimtir andinn prana með því að umbreyta því efnafræðilega í geislum sólarinnar. Vinnan er kóróna ljóssins. Nauðsynlegt er að nemendur muni eftir mikilvægi vinnunnar sem þátt í sköpun heimsins. Afleiðing vinnu verður staðfesta vitundarinnar. Nauðsynlegt er að leggja mikla áherslu á andrúmsloft vinnunnar.

118. Spyrja má: "Hvað á að meta í fari kennara?" Þú veist nú þegar um gæði athafna og getur því beitt nýjum aðferðum í athöfn. Maður ætti að kjósa þann kennara sem fer nýjar leiðir. Hvert orð hans, hver athöfn hans ber

merki ógleymanlegrar nýsköpunar. Þessi aðgreining skapar segulmagn. Ekki eftirherma, ekki álitsgjafi, heldur öflugur námumaður eftir nýjum málmi. Menn ættu að leggja til grundvallar ákall nýsköpunar. Sá tími er kominn að aðeins er hægt að fara fram á við. Við skulum varðveita ákall viljans í stanslausu hlaupi og dvelja ekki við brekkuna.

Maður verður að segja smiðum lífsins að finna ný orð, tilkomin af nýrri nauðsyn. Að átta sig á nýjungum hverrar stundar mun veita hvatningu. Bentu vinum á hvað að hamingja, er að vera að eilífu nýr. Og hver rafeind í nýja heiminum mun gefa nýjan kraft. Skiljið kraft nýja ákallsins. Þú getur beitt því í daglegu lífi. Þú veist nógu vel að orð Mín á að nota.

119. Þú heldur með réttu að án afreks tækninnar sé samfélag ekki mögulegt. Sérhvert samfélag þarf tæknilega aðlögun og ekki er hægt að hugsa um samfélagið Okkar án einföldunar í lífinu. Nauðsynlegur er hinn augljósi möguleikinn að beita afrekum vísinda; annars verða þau íþyngjandi. Sem raunsæismenn getum við sannarlega staðfest þetta. Þar að auki getum við staðfastlega mætt öllum óraunsæismönnum. Undirgefni vísindi þeirra og blinda kemur í veg fyrir að þeir nái því sem þeir sækjast eftir.

Nákvæmlega eins og farísear forðum, leyna þeir ótta sínum fremur en viðurkenna það sem þegar er öðrum augljóst. Við elskum ekki fávískuna, Við elskum ekki hugleysingja sem í skelfingu sinni traðka á möguleikum þróunarinnar.

Þið sem eyðið eldinum og hatið ljósið, eruð þið ekki allir eins, hvaðan sem þið komið skriðandi! Þið viljið slökkva þekkingarlogann; fáfróða samfélagið er fangelsi, því samfélag og fáfræði eru ósamrýmanleg. Það er nauðsynlegt að vita. Trúið ekki, heldur vitið!

120. Við erum reiðubúin að styðja hvern uppfinningamann, því jafnvel minnsti uppfinningamaður er að reyna að koma framförum inn í lífið og er ákafur að koma á hagkvæmni. Kennarinn viðurkennir ábyrgð og umhyggju fyrir varðveislu orku. Slík viðvarandi hagkvæmni réttlætir traust á lærisveininum. Reyndar er slík hagkvæmni langt frá nískunni.

Hershöfðinginn, sem gætir valinna hermanna sinna, gerir rétt. Hver möguleiki verður stríðsmaður okkar, en maður ætti að skilja hlutina í stærra samhenginu.

Hversu mikilvægt er að vera varkár með uppfinningar til að svipta þær ekki markmiði sínu! Láttu vitund um þróun heimsins hjálpa til við að finna réttu

örvarnar. Eyru þín verða að hlusta á skref þróunarinnar og staðfestuna má ekki svíkja.

Hversu rangur er slenskapur hjá uppfinningamanni, hversu skaðleg eru illa ígrunduð viðbrögð, hversu óafsakanleg er villa fáfræðinnar!

Við getum metið verk uppfinningamannsins á heimsmælikvarða með því að átta okkur á stefnu heimsþróunar. Það verður erfitt að skilja gang lögmáls gagnseminnar ef grundvallaratriðin hafa ekki verið metin.

121. Hin nýja vitund, studd tæknilegum aðferðum, mun veita öflugan hvata til þekkingar. Reyndar hlýtur samfélagið að vera næmasti mælikvarðinn á þróunarferlið. Reyndar getur enginn í upplýstu samfélagi sagt til um hver þróunin verður. Sérhver lítil hindrun sópast burt af skörpum titringi hópsins. Jafnvel vísbending um að allt sé þegar gott gerir ferð samfélagsins

ómögulega. Hver mun þá taka á sig heimskustimpilinn?

Jafnvel ormur setur engin takmörk fyrir ferðum sínum í myrkrinu – og þú, sem horfir inn í óendanleikann, getur ekki líkst orminum!

Ófullkomið hugvit sumra hefur giskað á ósýnilega geisla og óheyrilegan takt. Með grófu ímyndunarafli, með grófum áhöldum, hafa engu að síður uppgötvast ákveðnir kosmískir straumar. En jafnvel heimskingi veit að hægt er að betrumbæta hugmyndaflugið og bæta tækin. Byrjaðu á að bæta sjálfan þig og haltu síðan áfram í átt að óendanleikanum. Ég skal minnast enn á möguleikana á úrbótum svo framarlega sem sá þrautseigasti er ófeiminn við takmörk sín.

Maður getur ekki verið samfélagsmeðlimur sem takmarkar eigin vitund og líkir þar með eftir reyrðum kvenfót gamla Kína. Myrkur vanans viðhélta einnig þeim ljótleika.

Hvaða samfélagsmeðlimur gæti óskað eftir að hylja sig með mygla hjátrúar? Vissulega notar maður nú ekki lengur frumstæða gerð eimreiða. Það er jafn víst að maður getur ekki ríghaldið í barnalegan skilningi á veruleikanum. Barnslegs efnishyggja verður fíkniefni fólks, en upplýst þekking verður sigurstigur.

Án afneitana, án hjátrúar, án ótta, gakktu inn í hins sanna samfélags. Án nokkurra kraftaverka muntu finna kyrrlátan veruleika og eins og með val leitarmannsins muntu uppgötva falinn fjársjóð í djúpinu. Lærðu að elska óttaleysi þekkingar.

122. Nauðsynlegt er að greina gæði þekkingar sem krafist er. Þekking verður að vera óheft. Hver skilyrt og fjötruð vísindi valda óbætunlegum skaða. Frjáls samsetning þátta mun leiða til fordæmalausra nýrra afreka.

Hver getur fyrirskipað efnafræðingnum að hann noti aðeins einn hóp frumefna? Hver getur þvingað sagnfræðinginn og heimspekinginn til að snerta ekki sögulegar staðreyndir? Hver getur skipað listamanninum að nota aðeins einn lit? Til vitundar er allt upplýst.

Eini lykillinn að yfirburðum á sviði þekkingar er enn meiri sannfæringarkraftur og aðdráttarkraftur. Ef þú vilt laða að þekkingu þína, gerðu hana aðlaðandi – svo aðlaðandi að bækur gærdagsins eru sem visnuð laufblöð. Sigur sannfæringarkraftsins leysir óþolandi bönn.

Fyrst af öllu, gætið þess að eyða bönnum úr lífi nemenda. Fyrir íbúa samfélagsins er þetta sérstaklega auðvelt, vegna þess að bók þeirra getur verið sérstaklega hvetjandi og aðlaðandi. Sannarlega er reikningshaldarar samfélagsins leiðinlegir. Hið fyrirlitlegu smámenni hrindir frá sér hverjum þeim sem reynist ekki hafa hæfileikalaust, kalt viðhorf til fegurðar. Umhverfi samfélagið verða að hafa hvetjandi eiginleikar.

Plöntur teygja sig í átt að ljósinu – þetta lögmál frumvitundar er óumbreytanlegt. Haltu áfram á þeim vegi og byggðu upp lífið! Ekkert er afstætt og lífið greypir hverja hugsun. Vertu því raunsæismaður á sannan veruleika.

123. Hóphyggja og umræða eru tvö hjálpartæki til að íhuga efnishyggju. Kjarni efnishyggju hefur sérstakan hreyfanleika, hunsar ekki eina einustu birtingarmynd lífsins. Kennarinn sýnir aðeins nauðsynleg kennileiti. Hægt er að þróa tillögur með því að hugsa eftir leiðbeinandi leiðum. Efnishyggja verður að vera vel undirbyggð, svo að öll vísindaleg afrek samtímans geti farið uppbyggilega inn í hugmyndina um andlega efnishyggju.

Við höfum talað um fíngerða líkama, um segla, um birtustig aura, um geislun hvers hlutar, um breyting á næmni, um breytingar á huggleiðingum, um hvernig eitt efnislag kemst í gegnum annað, um hugsanasendingar. Í gegnum rýmið, um raunveruleika þess að þetta rými, um tilfinningu fyrir orkustöðvunum, um að skilja orðið *efni*. Margt af því sem er ósýnilegt en skynjanlegt með tækjum verður sá að meta sem vill beita tækninni í lífinu. Nauðsynlegt er að skipta út ímynduðum þáttum með heilbrigðri skynsemi. Við, sem berum andann, eigum rétt á að krefjast virðingar og viðurkenningar á efninu.

Vinir, efni er ekki áburður heldur efni sem geislar af möguleikum. Skortur mannkyns er vegna fyrirlitningar þess á efninu. Byggðir hafa verið veglegir samkomusalir en þar hafa ekki verið sungnir fróðleikssálmur.

124. Spurt er hvernig eigi að nálgast fræðsluna. Reyndar, til þess, er nauðsynlegt að endurnýja vitundina, og vitundin endurfæðist eftir að hafa fengið fræðsluna. Í upphafi er nauðsynlegt að uppgötva og hreinsa vitundina. Opnun vitundarinnar er náð samstundis – með einu viljaslagi. Hafðu löngun til að opna vitund þína!

125. Ungu vinir mínir, aftur hefur ykkur verið safnað saman í nafni fræðslunnar og aftur hafið þið átt kvöld með gestum. Það sem þar hefur verið sagt og endurtekið að umræðustundin um kennsluna hljóti að vera laus við venjulegt slúður. Jafnvel þó að þessi stund sé sjaldgæf, verður samt að viðhalda gæðum hennar. Þú nálgast með hringleiðum, þú sigrast á þreytu vinnudagsins, þú berð ögn af almannaheill; en uppsafnaðar hlutir í kunnuglega herberginu brjóta upp viðleitni þína, og ómerkjanlega verðið þið einskonar heimamenn. Þar að auki, verður einn ykkar, sem fylgist með því sem er að gerast, sjálfskipaður umsjónarmaður og sekkur í pirring. Samveran trosnar og óverðug viðgerð er hafin. Við hvetjum þig til að vera meðvitað ábyrgt fólk, jafnvel þótt aðeins sé í klukkustund. Ef klukkustund á viku er erfiður fyrir þig, þá er betra að hittast aðeins á tveggja vikna fresti. Lærðu hvernig á að útiloka á þeim tíma allar erfiðar dýravenjur – reykingar, drykkju, át, grunnt slúður, samskipti í smámálum, vanlíðan, reiði. Eftir að hafa sest saman skaltu sitja í nokkrar mínútur í þögn. Ef svo einhver ykkar finnur ekki styrk til að upplýsa vitund sína, leyfðu honum þá þegjandi og hljóðalaust að fara aftur út í kulda og myrkur. Við erum óvinir allra árátutöfra, en náttúruleg stjórn meðvitundar verður að verða forsenda raunverulegrar byggingar. Vissulega í eina klukkustund getur maður vísað frá persónulegum þáttum. Ef þetta er erfitt, hvernig geturðu þá hugsað um framfarir og vöxt vitundar? Uxi veit um að jórtrið sitt sem kemst ekki lengra en í meltinguna. Reyndu að gefa orðræðum þínum fegurð, einfaldleika og hreinleika. Óvenjulegustu þekkingarvandamálin, djörfustu fegurðarformin, ættu að þvinga þig út úr myglaða horninu þínu. Skiljið, að Mig langar að sjá þig, að minnsta kosti um stund, sérstakan og færan til að meðtaka. Þessi fræ samvinnuhugsunar munu gefa þér þrautseigju til að ná árangri. Það þarf ekki aðeins einbeitni heldur einnig þrautseigju.

Skiljið einbeitingu sem próf á vitundina. Leyfðu mér að sjá þig halda áfram með eftirvæntingu og meðvitund. Ég er að tala um tafarlausa uppfyllingu.

126. Finnur þú fyrir raunverulegum skaða af völdum rangra athafna? Skynjarðu ekki að skaðinn af sjálfhverfu þinni snertir þig fyrst og fremst beint? En í athöfnum ertu ekki einn og hvert skref þitt varðar líka þá sem bera ábyrgðina og ganga fram í fórnfýsi. Margt óbætanlegt er gert í léttúðugum samkomum. Fræðslan hefur margoft bent á hóptengsl. Nauðsynlegt er að standa vörð um þá sem eiga á hættu að flýta sér. Verið á verði fyrir hörkulegu skýjuðu skapi. Ennfremur spyr ég: „Hefurðu lært að lesa fræðslubækurnar? Er löngun til að festa hugsun þína við eina stoð? Við erum mjög hrifin af fallegum dæmisögum en gleymum því að í hverri þeirra er lífsreynsla.

Í kvöldsamkomum er vert að taka eftir óvenjulegu innihaldi ræðu eða mjög undarlegri tjáningu. En hugleiddu — hangir ekki á hverjum staf í þessari tjáningu fjöldi mannlífa? Hverjum og einum verður að vera ljóst í vitundinni um mikilvægi þeirrar stundar sem hann hefur verið kallaður til. Þegar fyrir löngu var talað um léttúð var nauðsynlegt að greypa í vitundina alvarleika augnabliksins og neyða sjálfan sig til að sætta sig við ábyrgðartilfinningu. Utan dægurmála, utan afreka einstaklings og hóps, er nauðsynlegt að skynja þróunina með öllum sínum sérkennum. Hugsíð því skýrt. Reyndu að bæta samkomur þínar.

127. Ef einhver mjög fáfróð og óreynd manneskja segir að fræðslan sé greinilega mjög ólík samfélagskennslu – vertu viss um hvernig á að svara réttlátlega. Segðu að hvert samfélag sem byggir á vinnu og þekkingu á raunveruleikanum skaði ekki fullkomnunarferli mannkyns. Vegna hreyfingar alheimsins er ekki hægt að komast hjá að hreyfast einnig. Það er einungis hreyfing afturábak eða áfram. Allir sem átta sig meðvitað á samfélaginu halda áfram. Og samfélög geta ekki verið andstæð hvert öðru; rétt eins og ekki er hægt að greina mismunandi þætti hungurtilfinningar. Þannig, sá sem talar gegn samfélaginu er aðeins sá sem hefur byrjað að ganga til baka, inn í kosmíska sorphauga.

Óreyndir samfélagsmeðlimir sýna töluverða tortryggni og yfirlæti, en samfélag er álitíð af Okkur sem viðurkennt lífsform. Og við getum talað um það með skýrleika langrar reynslu. Við erum ekki hrædd við neitt andlegt rugl. Við höfum séð nóg af kosmísku sorpi og við erum ekki tilbúin að vera

hluti af því. Við munum verja samfélagið með allri þekkingaröfluninni – byggt á samhjálpi.

128. Þú ert oft hissa á því að kennarinn sjái fyrir minnstu smáatriði. En hver sagði þér að þessi smáatriði væru lítil? Oft brotnar fótur vegna ómerkilegs steins og grasstrá getur fellt mann niður brekkuna.

Jafnvel í daglegu lífi áttu að bjarga þínum nánustu frá hættum. Er þá ekki líf vinnufélaga verndað í slíku samhengi í samfélagi Okkar? Varir vina þegja ekki, en það er nauðsynlegt að læra að hlýða viðvörðunarkalli.

Í litlum hópum er auðvelt að stilla athyglina, en samvinna mannkyns neyðir mann til að venjast óvæntum birtingum. Ég er ekki að ýkja: hver mínúta er óörugg, og maður ætti ekki að venjast þessu sífellda óöryggi svo að vakandi næmnin glatist ekki. Vertu, eins og örn á tindinum, misstu ekki skarskyggina. Skörp sjón vex aðeins í gegnum hættur.

Fagnaðu hættum!

129. Varist ágengi, ekki aðeins vegna framandi íhlutunar heldur vertu á verði fyrir að þú sjálfur verðir ekki ágengur. Það er ómögulegt að sjá skaðann af þráhyggju, og ekki er hægt að horfa á, án fyrirlitningu; þegar fræðslan er sett á markað með afslætti. Lærðu að skilja að fræðslan, meðvitaður um þekkingu hennar, verður ekki afhjúpuð á markaðnum. Aðeins einstök fáfræði hjá fylgjendum getur komið fræðslunni í krappa stöðu lyga og smánar. Hægt er að vorkenna þeim illa upplýstu hafa tekið að sér slíkt tilgangslaust starf.

En ekki ímynda þér, á meðan þú ert að fordæma ytri ágengi, að það sé auðvelt að forðast eigið ágengi. Það er bara fín lína á milli staðfestu og ágengi. Það er auðvelt að niðurlægja sjálfan sig til lítils. Hver dropi sem fellur framhjá breytist í skaðlega síru. En áunnin bólga skapar aðeins bjúg og þú veist að lækning við því er ekki til. Þess vegna – aðeins gæði, ekki magn. Sá sem bankar tekur ábyrgðina á sig, en sá sem þvingar fær á sig myllusteinn um háls hringjarans.

Hringdu því bjöllumni aðeins á réttum tíma. Þannig muntu forðast þvingun.

130. Hverjum ætti þá að veita sérstaklega aðhald? Klárlega sjálfum þér. Hvernig á maður að bera fræðsluna fram? Innra með sjálfum sér. Hvernig á að sigla framhjá hræsni og frekju? Ekki með álit annarra, heldur aðeins með eigin dómgreind! Hver og einn virðir eigin reisu og hver og einn metur

vitundarperlu sína. Fræðsla lífsins er metin af perlu vitundarinnar. Erum við líkleg til að kasta út fjársjóði tilverunnar?

Maður verður að vita að bera þarf fræðsluna sem síðasta eldinn, síðustu fæðuna, síðasta vatnið. Maður verður að sýna kærleika og gætni við síðasta möguleikann og síðasta vatnsdropann. Með því að vinna innra með sjálfum sér getur maður sýnt tiltrúna. Maður verður að vita hvernig á að skapa heim persónulegrar ábyrgðar á eigin vitund; þá verður álit breytt í sanna dómgreind.

131. Um gæði ráðgjafar. Oft nær ráðgjöf ekki tilgangi sínum af þeirri ástæðu að hún eru gefin eins og fyrir mann sjálfan. Ekki er tekið tillit til ástands bróðurins og ráðgjafinn talar aðeins við sjálfan sig. Þá streymir samkennd, samúð og umhyggja um ráðgjafann sjálfan. Af slíkum ráðgjöfum verður að sjálfsgöðu aðeins búist við skaðlegum niðurstöðum – ekki aðeins fyrir málið sjálft heldur einnig hvað varðar þolandann. Í meðvitund hans er þrýst inn framandi hugsun eins og með spjóti. Slíka áverka er erfitt lækna, þó slík ráð geti átt við í raun og veru, krefst framkvæmd þeirra allt öðruvísi áru. Reyndar, eins og þú manst vel, gefa gagnkvæm tengsl milli áru manna um tiltekið efni bestu niðurstöðuna. Nákvæmlega, ekki magnið heldur liturinn gefur ákveðna nálgun við athöfn. Stærð áru mun gefa spennu í athöfn, en leiðin ræðst af litnum. Þannig er ómögulegt að setja neinar sérstakar athafnir undir ólíkar litasamsetningu. Tilviljunarkennd ákvörðun veldur blöndun geisla og lamar viljann. Veikleiki margra samstarfsmanna skýrist af blöndu af ólíkum litahópum. Hér væri mjög gagnlegt að hafa einfalt eðlisfræðilegt tæki til að ákvarða grunngeislun. Hugsaðu þér, hvílík léttir væri það fyrir samstarfsfólk og hvílík dýpkun styrkleika — raunveruleg hagkvæmni! Fyrir utan aukningu er nauðsynlegt að skynja hvernig fylgni lita mun hafa áhrif á líðan starfsmanna. Mikill illgirni og misskilningur mun hverfa, án hótana og banna.

Smiðir lífsins! Ekki gleyma hversu auðvelt það er, með einföldum tæknibúnaði, að koma á þægilegum aðstæðum fyrir starfsmenn. Ekki þokukennd heimspeki, ekki letileg þæling, heldur nokkur efnisleg áhöld munu veita raunverulega aðstoð.

Þegar í Ameríku, Þýskalandi og Englandi er verið að ákvarða grunngeislun. Jafnvel þetta grófa rannsóknarstig mun hjálpa til í frumhópum og síðar gætirðu kannski nálgast aðferðir austurlensku rannsókna. Fyrst af öllu,

reka út alla fáfræði, og án háværra skipanna að einfaldlega vita meira!
Hópforysta felur í sér vikkun vitundar.
Sömuleiðis víkkið svið grunnskóla. Þetta er ráð mitt fyrir tafarlaugar aðgerðir!

132. Kæfðu ekki sjálfan þig með orðræðu. Í orðræðu glatast útsjónarsemi og sveigjanleiki. Orðræðni sker furu eins og skrífa og ekkert nýtt getur farið í gegnum þetta op. Alls konar byssukúlur eru steiptar í verksmiðjum en verksmiðjan framleiðir ekki nýjan borða. Samfélag án sveigjanleika og útsjónarsemi verður mjög leiðinlegt. Hvernig muntu þá finna þína tilteknu byssukúlu ef allar verða að passa við eina og sömu riffilskoruna? Hér kemur barn, hér stúlka, hér kappi, hér gamall maður — maður ætti ekki að gefa öllum sömu ráðin, annars flýja gestir manns.

Auðvitað munt þú segja: "Við vitum alveg hvernig á að bregðast við." Þá verð ég að svara: „Því er verr, ef þú veist það og bregst ekki við. Það þarf mikið hugrekki til að hlusta á þurrar ræður þínar.“ Það er brýnt að læra að tala stutt og hnitmiðað, annars verður samfélagið aflagt með leiðindum. Leiðindi eru hættuleg skepna! Sveigjanleiki og útsjónarsemi ein varðveitir ferskleika frelsistrésins.

133. Samfélagið, sem er félagskapur fyrst og fremst, setur sem skilyrði fyrir inngöngu tvær meðvitaðar ákvarðanir: vinnu án takmarkana og samþykki verkefna án höfnunar. Það er hægt að útrýma daufum huga með tvíþættu skipulagi. Sem afleiðing af ótakmarkaðri vinnu getur orðið vitundarvikkun. En margir, ekki slæmt að öðru leyti, sjá ekki fyrir sér árangurinn, hræddir við óendanlega vinnu og krefjandi verkefni. Og samt hafa þeir samþykkt hugmyndina um samfélagið í grundvallaratriðum. Það væri skaðlegt að taka þetta, enn veika fólk, inn í samfélagið; en til þess að slökkva ekki á viðleitni þeirra ætti maður ekki að reka þau út. Til þess er gagnlegt að hafa önnur samtök – vini samfélagsins. Hér geta þessir nýliðar orðið meðvitaðri um samfélagið, án þess að yfirgefa hefðbundna lífsreglu. Slíkt tvíþætt skipulag gerir kleift að varðveita mun einbeittari einlægni í verkinu. Verði hins vegar formlegur aðgangur að samfélaginu sjálfu leyfður, verður maður öðru hverju að láta hina óhæfu fara. Annars mun samfélagið, með öðrum orðum, hætta að vera til. Það verður einfaldlega stofnun undir fölsku merki, auk þess sem æðstaráð fariseanna væri mjög réttlát stofnun.

Samfélagsvinir gefa möguleika á að vera uppistaða án þess að hætta sé á að svíkja grundvöll fræðslunnar. Vinir samfélagsins leyndu ekki veikleikum sínum og það gefur möguleika á að styrkja þá. Reyndar notum Við orðið vinir vegna

Þess að fyrir Vesturlönd er þetta hugtak skiljanlegra. Innbyrðis köllum við þá að vissu marki lærisveina, en Vesturlönd halda illa hugmynd Okkar um lærisvein. Því skulum við halda okkur við þekktari tilnefningu – vinir samfélagsins.

Það er fáránlegt af Vesturlöndum að samþykkja ekki einfaldar tillögur Okkar, styrktar af langri reynslu.

Samfélögin Okkar eru gömul! Hefur ekki besta fólkið skilið samfélagið, ekki lagt til neina aðra mynd? Frá samfélaginu til fjarlæggra heima!

134. Samþykki fyrir þóknun samfélagsins kemur fram með ákveðnum táknum. Lítum á einlægni og samúð. Einlægni er ekkert nema stysta afrekið. Til einskis hleður tilfinningaríkt fólk einlægni með rómantískum töttrum.

Einlægni er raunverulegt hugtak og ósigrandi innsæi. Einlægni er eins og rétt miðað spjótkast en ekki dreifð góðvild með sýnidæmum. Sérhver vafi dregur úr krafti höggsins. Því fyrir Okkur er einlægni stysta afrekið. Allt annað mál er vorkunn. Vorkunn er pollur sem hinn trúi fótur getur runnið í. Sá sem aumkar lækkar sig niður á stig hins aumkunarverða. Kraftur hans leysist upp í rökkriinu af því sem hann vorkennir – afar ömurleg afleiðing.

Vorkunn má ekki rugla saman við samúð. Í samkennd leysist ekkert upp, en verkunarkristallar vaxa. Samkennd grætur ekki, heldur hjálpar.

Við skulum íhuga ásökun og sýnileika. Ásökun er raunhæf fyrir ásakandann. Ásökun er annaðhvort verðskuldug – og þá er framandi framsetningin lærdómsrík, því hún er alltaf frábrugðin þínum eigin skilningi – eða eins og oftast gerist, að ákæran er óverðskulduð – og þá geturðu í rólegheitum fylgst með hvernig athöfn þín hefur kveikt í illsku vegna fáfræði.

Skilja verður sýnileika, ekki í merkingunni að vera mikilvægur, heldur sem tengdur eiginleikum þess að vera ósýnilegur. Draumur fólks um að sveipa sig ósýnileika er hægt að koma á í lífinu án galdra. Það er hægt að beina athyglinni frá sjálfum sér, en þetta er mun erfiðara en að laða að sér. Þess vegna er nauðsynlegt að vita hvernig á að skilja hvata áhorfenda. Við framkvæmd verkefna er hæfileikinn til að vera ósýnilegur mikilvægur.

Lítum á samfélag og baráttu. Meðan á samfélagi stendur er nauðsynlegt að viðhalda skilningi á þörfum sínum. Ekki óska neinna ráðlegginga; heldur móttakið þau. Láttu ekki viðleitni þína breytast í eltingaleik; annars munu iðjuleysingjar og varðmenn þjóta á eftir þér. Gerðu þér þannig grein fyrir byrði trúboðs.

Um ótta og svik talaði Ég um fyrir löngu.

135. Ekkert er endanlegt, ekkert er óhreyfanlegt; þess vegna skulum við hafa meðvitaða umhyggju fyrir því sem hægt er að sjá fyrir. Þegar Mér tekst að sjá fyrir nauðsynlegar aðgerðir tel Ég það ekki vera endanlegt. Annars vegar getur þú og mikill fjöldi karmískra aðstæðna truflað stig þess sem hefur verið fyrirséð; og hins vegar, Við og nýtt karma getum bætt fylgni hlutanna. Sannarlega, þegar hægt er að einfalda eitthvað og prýða, þá er það skylda okkar að gera það. Að vera bundinn við eitthvað sem straumurinn ber í blindni væri eins og að vera í skipsflaki. Maður verður að skilja mikilvægi straumsins. Tilgreindur hreyfanleiki er aðeins undirbúningur fyrir framkvæmd hins mikla straums. Eins og óbilandi spírall, sem nærast af efnisöflum, rennur hinn eilífi straumur áfram. Hugsunin getur náð ljósinu sem fylgir straumnum.

Eftir smáatriði hversdagslegrar rútínu ætti að snúa sér að birtingarmyndum hinnar miklu hreyfingar. Maður ætti að fljúga upp á við og rífa sig þannig frá jörðinni. Komdu með í framkvæmd hins mikla straums á vinnubekkin þinn og gefðu vinnu þinni vængi. Hvernig annars muntu setja fullkomna tækni inn í iðn þína? Þessir skjálftar möguleikanna munu gefa hrynjandi í vinnuna. Upp úr hverju fræi sem birtist meðvitað rís silfurþráður til hinna fjarlægu heima. Hugsunin nístir jarðlög andrúmsloftsins og vefur vefinn.

Hvernig á að útskýra að án einingu heimsins er líf á jarðskorpunni fáránlegt! Að átta sig á smæð og ófullkomleika jarðar getur hjálpað til við að finna aðdráttarafl fjarlægu heimanna.

Við skulum ekki gleyma því að við erum örverur sem búum í fellingum jarðskorpunnar. Maður verður að læra að hugsa. Enginn fyrirlestur getur kennt hvernig á að hugsa. Gæði hugsunar myndast í einveru með skynsamlegri viðleitni. Reyndar slær hugsun lífsneista úr efninu.

136. Hefur þú tekið eftir því hvaða munur er á athöfnum annars vegar með utanaðkomandi skipun og hins vegar með hvatningu? Ef ég skipa fyrir um að koma með vatn, má fá vatnið. En ef sá sem nær í vatnið gerir sér grein fyrir nauðsyn þess, þá hverfa meiri en helmingur hindrana úr veginum. Þess vegna forðumst við utanaðkomandi skipanir og kjósum að leiðbeina viljanum til þess að vitundin gerir sér grein fyrir þörf aðgerða. Burtséð frá augljósum afleiðingum af karma sem skapast með ytri skipun.

Gætið þess að skipanir séu undirbúnar fyrirfram, svo þær komist inn í vitund þess sem framkvæmir. Án samvinnu er skipun eins og ör á móti

vindi. Jafnvel óvænta skipun verður að sjá fyrir. Hinu óvænta er þannig breytt í upplifaða spennu.

Vitið hvernig á að kalla fram samvinnu, ekki aðeins í athöfnum heldur einnig í hugsun. Aðeins þá er hægt að senda samstarfsmenn í fjarlæg ferðalag. Sú staðreynd að hafa fengið markmið skuldbindur mann til sjálfstæðra athafna. Straumurinn mun bera viðleitnina.

137. Heimsmynd hindúa segir frá: „Fyrir löngu bjó hræðilegt skrímsli sem réðst á fólk. Einu sinni var skrímslið að eltast við fórnarlamb og maðurinn, reyndi að bjarga sér, og steypiti sér í vatn. Skrímslið hljóp á eftir honum, en sundmaðurinn kastaði sér á bak skrímslisins og hélt sér fast. Skrímslið gat ekki snúið sér á bakið því kviðurinn var óvarinn. Það hljóp tryllt um og beið þess að maðurinn yrði örmagna. En sú hugsun kom upp í huga mannsins að með því að viðhalda örvæntingarfullri stöðu sinni væri hann að bjarga mannkyninu, og við þessa hugsun varð kraftur hans ótakmarkaður og óþrjótandi. Skrímslið jók á sama tíma hraða sinn þar til neistar mynduðu eldheita vök. Innan um loga tók skrímslið að rísa yfir jörðina.

Alheimshugsunin um manninn hafði lyft jafnvel óvininum.

Þegar fólk sér halastjörnu þakkar það hinum hugdjarfa, sem er eilífðar viðleitnin, og hugsanir fólksins skjótast út til að veita riddaranum nýjan styrk. Hvítt, gult, rautt og svart fólk beinir hugsunum sínum til hans sem fyrir löngu varð eldheitur.“

Leitaðu að leiðarljósi um hjálp við mannkynið. Hugsaðu skýrt um að þú sért ekki að framkvæma persónulega athöfn, né hópathöfn, heldur algerlega gagnlega athöfn. Það sem þú gerir tímalaust og án takmarkana, verður vinnu fyrir sameiningu heimanna. Varðveittu þessa eldheitu leiðarhugsun.

Þegar maður fær leiðsögn daglega getur maður misst meðvitund um leiðarhugsunina. Veikir hugsuðir halda að þeir séu enn án tengingar við leiðarvísirinn – smáatriðin í daglegu amstri draga þá niður í hversdagsleika. En sannarlega, í daglegri rútínu er hægt að efla logandi hugsun. Eins og málmur er mótaður með venjulegum hamri, og eins og fræ fyllt hinu mikla efni lífsins er safnað með venjulegri sigð, leitið í hinu venjuleg að þræði mikilleikans.

138. Um að lyfta óvininum upp. Fræðsla samfélagsins hefur sannarlega í huga upplyftingu óvinanna. Til þess ættu menn ekki að áreita óvinina með beinum tillögum. En persónuleg þrá í átt að verkefnum heimsins getur

skapað slíka spennu að óhjákvæmilega dregist óvinurinn í sömu átt. Við megum ekki gleyma því að óvinurinn er nú þegar tengdur okkur með fjandskap sínum. Í því felst veikleiki óvinnarins. Með því að hata okkur byrjar óvinurinn að fylla tilveru sína með mynd af okkur. Óvinurinn hlekkjar vitund sína við okkur og endar oft sem einföld eftirherma, sem hann mun örugglega aldrei játa. Óvinurinn mun fyrst líkja eftir á ytri hátt, og síðan, þegar hatur hans hefur leitt hann að þessu marki, getur kosmískur mikilfengleiki verkefnisins tælt hann inn á við.

Þegar við vitum að óvinurinn er bundinn við okkur getum við litið á hann sem heimskan heimilismann. Farðu þannig inn í ómissandi eðli óvinnanna og þú munt finna stað fyrir þá. Þeir geta þjónað fallega sem fætur vinnubekksins þíns. Af þrjúsku fáfræðinnar efla þeir krafta sína til að halda sig við þig. En þú þarft ekkert að leynd því að þú vinnur fyrir mannkynið og óvinurinn verður að verða eftirherma eða að öðrum kosti farast. Þessi eyðilegging er sannarlega ekki af þinni hendi heldur er hún frá neistatæki heimsins. Þess vegna heimta ég brennandi viðleitni.

139. Menn skulu yfirgefa öll neitunarorð. Sá sem afneitar er fátækur; sá sem staðfestir er ríkur. Sá sem afneitar er óhreyfanlegur; sá sem staðfestir er knúinn áfram. Sá sem afneitar hefur stöðugt rangt fyrir sér; sá sem staðfestir hefur alltaf rétt fyrir sér. Sá sem staðfestir getur verið tiltölulega á réttum stað og tíma; sá sem afneitar er algerlega í dauðans færi. Fáfræði er móðir afneitunar. Fræðslan rekur afneitunina út og íþyngir engum. Afneitarinn er nú þegar þrælahaldari, því hann vill ekki láta viðmælanda sinn fara lausan úr hring sínum. Fræðsla samfélagsins verður að vera virk í því að opna allar leiðir.

140. Ef viðmælandi þinn sýnir þrjúsku og mikla fáfræði skaltu spyrja hann hvort hann hafi ferðast mikið. Þú munt vafalaust fá þau svör að ferðir hans hafi ekki verið lengra en flug spörfuglsins. Að auki, þegar hann kemur á nýja staði, fellur hann í gamlar farið af því að hann kann ekki tungumálið og vegna þekkingarleysis. Slíkur maður mun vera sérstaklega rökræðinn og ekki skammast sín fyrir fáfræði sína. Sannarlega gefur reynsla af ferðalögum gefur besta lykilinn að raunveruleika kosmíks lífs. Hinn sanni ferðamaður hugsar skýrt um leiðina sem liggur að baki og hefur skýra mynd hvert stefnt sé. Hann mun meta fyrri aðstæður og sjá fyrir betri möguleika.

Ferðamaður, hvernig ímyndarðu þér leiðina út fyrir mörk jarðskorpunnar? Svo miklum kröftum hefur verið eytt í að skilgreina lífið að handan! Fólki sýnist að það muni um leið sökkva niður í tilgangleysi. Þessi viðkvæmni er afleiðing vanþróaðra athugana.

Reyndur ferðamaður, þú veist að á jörðinni eru vísar allra möguleika. Þú þekkir ófullkomleika fortíðarinnar og þú munt skynja samsetningar fósturvísa framtíðarinnar. Ófullkomleiki hinnar gengnu leiðar mun minna á frumlegt líf heima lægri vitundar. Innsýn í lausnir í nýjum samsetningum mun laða þig, vegfaranda, inn á slóðir sem eru fyrirfram ákveðnar í öllum veruleika súperstjarnanna. Þú hefur enga þörf á dulrænum táknum; þú gengur sýnilegu leiðina og hvert grasstrá er skrá yfir náttúruöflin. Skuggamyndir eru fyrir þann sem situr við arininn en öldur lýsandi efnis fyrir þér. Innsigli banns fyrir þann sem situr í hænsnakofanum og fyrir þig eru það raunverulegir geislar. Fyrir þá töfrar og kraftaverk, og fyrir þig sköpunarmáttur hreinna efnislaga.

Ferðalangur, Ég fagna því að hitta þig, Ég fagna því að sjá hversu staðfastlega þú heldur áfram. Ferðamaður, þú veist hverju þú ert að leita að; hjálp gæti verið þér veitt!

141. Við samþykkjum styttingu á tungumáli. Samsetningar nýrra skilgreininga eru æskilegar. Slíkt nýtt tungumál losar hreyfingarleysið í tali. Það þýðir ekkert að tilbiðja dauð orð. Það er miklu ánægjulegra að sjá hvernig merking hljóðáhrifa kemst í gegn og sannfærir. Allir skilja að það eru ekki orð sem sannfæra, heldur sendingar heilamiðstöðvarinnar. Mælska getur náð markmiði sínu vegna áhrifa þess á hlustandann. Líklegra er að sigra með þögulu látbragði en kaldri orðræðu.

Þegar fólk segir: „Þetta er tungumál föður míns,“ spyrðu það: „Eru slitnir skór föður þíns enn nothæfir?“

Sérhver vísindi þurfa nýjar formúlur. Sömuleiðis koma ákveðin tímabil lífsins með nýjar tjáningar. Maður verður að gleðjast yfir hverri nýrri tjáningu. Ekkert er verra en faðmlag líks! Sem stendur, ertu tengdur nóg af dauðum hlutum. Greftrun dauðs bókstafs fylgja harmakvein, eins og það séu ekki til framsæknar athafnir sem hafa mikla þýðingu! Sumt fólk er ólæst og þakið fnyk og viðbjóðslegum skordýrum. Hvað af gömlu slitnu fordómunum á að syrgja? Það verður skordýrin og það er ekki eyðilegging, heldur endurnýjun. Leitaðu endurbóta í öllu í lífinu.

142. Réttilega þarf að kveða á um vernd og varðveislu afkvæma dýra. Fæðing þýðir það sama fyrir þau og fyrir mannkynið. Þegar dýrum er hlíft munu þau endurgjalda okkur með mjólk, ull og vinnu. Vandamál dýra sem búa nálægt mannum er mjög mikilvæg. Maður getur séð fyrir sér hvernig andrúmsloftið breytist þegar vinir eru í kringum bústaðinn. Spyrðu Arabann um hestinn eða Samann um hreindýrin — hann mun ekki tala um þau sem dýr heldur um fjölskyldu sína.

Maður getur farið frá dýrum til plantna. Þú veist nú þegar að það er gagnlegt að sofa á sedrusviði. Þú veist hvað safnarar rafmagnaðra furanála eru.

Plöntur þjóna ekki aðeins með hollustu af efni sínu, heldur hefur útstreymi plantna mikil áhrif á umhverfið. Maður getur séð hvernig hægt er að hjálpa manni með blómabeði sem er meðvitað samsett. Fáránleg eru blönduð blómabeð þar sem gagnkvæm viðbrögð eyðileggja góð áhrif þeirra.

Samsvörun eða einsleitni geta svarað þörfum lífverunnar okkar. Hversu margar gagnlegar samsetningar eru á ökrum sem eru þaktir villtum plöntum! Rannsaka þarf samsetningar plantna sem eru náttúrulegir nágrannar eins og hljóðfæri hljómsveitar. Þessir vísindamenn hafa rétt fyrir sér sem líta á plöntur sem næmar viðkvæmar lífverur. Næstu skref verða rannsókn á viðbrögðum plöntuhópa hver við annan sem og manninn. Næmni og gagnkvæm virkni plantna á umhverfið er sannarlega ótrúlegt. Plöntur birtast, eins og það var, sem bindandi efni plánetunnar, sem starfar í neti ómerkjanlegra samskipta. Að vísu var fyrir löngu búið að spá fyrir um gildi plantna, en gagnkvæmar aðgerðir hópa hafa ekki verið rannsakaðar. Þar til nýlega hefur fólk ekki skilið lífsnauðsynlega getu jurtalífvera og klippt þyrpingar ólíkra plantna og vita ekki merkingu þess sem þeir voru að gera. Maður með vönd er eins og barn með eld. Eyðileggendur gróðurs jarðarinnar eru eins og þeir sem eyðileggja ríkið.

Munið að Okkur líkar ekki afskorin blóm.

143. Þú ert farinn að gera mikið rétt. Þú hættir handarbandi og viðurkennir þannig eiginleikum snertingar. Þú forðast handritun og viðurkennir þannig lagskiptingu lifandi orku. Þú styttr málið og viðurkennir þannig þörfina á kosmískri varðveislu. Þú stofnar samtök um gagnkvæma aðstoð og viðurkennir þannig samfélagið. Þú byrjar að endurmeta tímabundin gildi og viðurkennir þannig þróun. Þú hættir árátthegðun og viðurkennir þannig kennarann. Þú afnemur illt orðalag og viðurkennir þannig gildi hljóðs. Þú hættir grófum dansi og viðurkennir þannig mikilvægi takts. Þú eyðir grófum

sýningum og viðurkennir þannig mikilvægi lita. Þú afnemur leti og viðurkennir þannig kraft orkunnar. Þú afnemur seinagang og viðurkennir þannig viljann. Ef vísindalegt mikilvægi gjörða þinna er ekki alltaf ljóst fyrir þér, sýnir þú samt fram á óumflýjanleika þróunar og gerir rétt.

Þú sérð hversu mikið við erum sammála þér – aðeins sérlega hægþroska einstaklingur sér ekki nauðsynina.

Eins og græðandi blóm rísa vitundarblómin! Leið viðleitninnar flytur mannkynið til nýrrar þekkingar. Þú getur tjáð þessa vissu með ljóðrænni myndlíkingu eða með þurri formúlu, en þessi leið mannsins heldur áfram ótrufluð. Maður gæti annað hvort ákveðið að ganga erfiðu leiðinni eða átta sig á gagnsemi samvinnu, en þróunarstefnan er óbreytanleg.

Þannig mun endurnýjun heimsins, samvinna, gagnkvæm hjálp og samfélag blómstra.

144. Við munum segja við þann sem óttast allar breytingar: „Upplausn er augljós í þér.“ Slíkt ferli hefst mun fyrr en líkamlegir sjúkdómar. Hvernig getur maður fylgst með fyrstu merkjum um upplausn? Aðeins með því að þekkja hreyfingarleysið. Hvernig er hægt að ákvarða hvenær upplausnin verður hættuleg fyrir þjóðfélagið? Þegar iðjuleysið telur samfélagið skaðlega vitleysu. Best er að ganga framhjá slíkum lifandi líkum. Sumt fólks getur ekki verið hluti samfélags, en allir þeir sem eru árása- og höfnunargjarnir útiloka sig frá félagslegum samskiptum. Það verður að skilja að jafnvel minnsta snerting við þetta fólk er skaðleg. Hér getur ekki verið um skyldleika að ræða. Heiðruð er öldrun í líkama með skýra vitund; því í hinni varanlegu náttúrunni er þó engin öldrun. En ótímabær rotnun umlykur mann óþolandi óþef.

Þegar Búdda kallaði mann illa lyktandi hafði hann fyrst og fremst andlega vitund í huga. Slíkt hrörnunarkerli er ekki læknanlegt. Okkar uppbygging forðast að snerta slíkt fólk. Jafngildir því að eyða tíma þegar aðrir hungraðir bíða.

Hversu væntingarfullt er hverju orði um nýja heiminn beðið! Viðleitni nýrri vitunda mun leiða af sér nýjar samsetningar. Við bíðum þeirra sem lýsa yfir nýjum degi sem eftirsóttum degi – sem telja síðasta daginn verri en hvern nýjan. Þeir hafa rétt fyrir sér; því að hver nýr dagur er klæddur prana hinnar nýju þróunar. Loftið verður nýtt, og breytist við upplausn heimanna. Hversu nauðsynlegt er að rannsaka samsetningu andrúmsloftsins með næmustu

tækjum! Samsetning loftans er mikilvægur hluti líffræðinnar. Hingað til höfum við talað gróflega um loftið og gleymt sálrænum áhrifum þess.

145. Um þróun möguleika í athöfnum. Þegar ákveðin athöfn er sköpuð líkist hún hreyfingu skips. Klýfur loft og sjór og sendir frá sér skvettur af þétu efni. Það finnst allt í segulsviðinu og verða fyrir því tímabundið. Lagskipting lofthjúpsins eru mjög ólík; og notagildi hræðra agna er nokkuð óvænt. Í sannleika sagt hefur sá náð tökum á athöfnum sem getur virkjað agnir efnisins og, með því að þekkja þær, þjappað þeim saman í einingu. Fyrir löngu talaði Ég við þig um einbeitingu við athöfn. Reyndar verður að vera óhagganleg viðleitni í hverri athöfn. Og þó mun hann hafa rangt fyrir sér sem dreifir neistum höggs — þetta eru gagnlegar upplýsingar. Bóndinn þekkir bókhald fræja sinna og fiskimaðurinn lætur engan fisk sleppa yfir netið. Eldar hins óvænta gefa ljós á veginn.

Dragðu að úr efnisdjúpinu lýsandi skilaboð. Nauðsynlegt er að meta þá fjölmörgu möguleika sem falla inn í mótaðan spíralinn. Það er óafsakanlegt að leyfa þessum möguleikum að sleppa. Ég segi ekki að það sé nauðsynlegt að kvelja sjálfan sig gróflega vegna umfangs athafna. Maður verður með meta með skarpri sjón og skoða vel viðbrögðin, og möguleikarnir falla eins og þroskaðir ávextir. Maður ætti að rannsaka gæði andrúmsloftsins. Maður ætti að rannsaka gæði athafna. Aðgerðir geta orðið rangar og andrúmsloftið getur flætt yfir með mislögum öldum. Þannig er hægt að verjast brjálæði.

146. Einvígi er brjálæði. Það eru engar aðstæður þar sem slagsmál geta leyst deilu. Því háleitara sem viðfangsefnið er, því meira óviðeigandi eru slagsmálin. Það er hægt að sýna fram á nauðsyn þess að tortíma óvini, en slík eyðilegging er ekki afleiðing af móðgun. Ekkert getur móðgað meðvitaðan bardagamann.

147. Sá maður er kallaður hetja sem vinnu á óeigingjarnan hátt, en þessi skilgreining er ekki fullkomin. Hann er hetja sem starfar fórnfús, óþreytandi, meðvitað og starfar í nafni almannaheilla, hann færir straum kosmískrar þróunar nær.

Hægt er að hitta hetjur í nútíma lífi. Maður ætti ekki að telja þetta hugtak óviðeigandi. Ef við óttumst að kynna slíkt hugtak, villumst við sjálf af veginum sem liggur inn á svið sannleikans. Maður ætti að viðurkenna hetjudáð í lífinu; maður ætti óttalaust að viðurkenna nærveru óvinanna;

maður ætti að muna að sverðið er stafur hetjunnar. Að vita hvernig á að breyta sverði í samstarfsmenn verður að finna stað í daglegu starfi. Hvernig allar töfrandi formúlur falla fyrir hinu óhjákvæmilega stökki yfir huldýpið til hinnar lífgefandi sólar! Aðeins þeir sem þekkja raunveruleikann geta talað um sólina án gervitára.

Við viljum sjá þig stöðug sigrá. Hver sigur kennir varkárni, það aðhald heldur þér á jörðunni. Vertu ekki hræddur við stórar skilgreiningar, en stefndu að afrekum en sjáðu til þess að þú sért búinn undir morgundaginn. Sá sem gengur til afreka verður að halda áfram eins og verkbjallan kalli á hann. Fyrir þann sem hefur viðleitnina er þynnsta yfirborðið nægilegt. Þráið!

148. Menn éta ekki lík, enn slátruð dýr eru étin. Maður verður að spyrja: "Hvar er munurinn – er slátrað dýr ekki lík?" Við ráðleggjum þér að nota ekki kjöt af einföldum ástæðum. Reyndar skilur hver sem er, að það er skaðlegt að nýta sér niðurbrotsfrumur. En hvenær byrja þessi niðurbrot? Á því augnabliki sem starfsemi lífsins hættir missir líkaminn verndandi geislun sína og niðurbrot kemur strax inn. Þess vegna er veraldleg viska um að borða ekki lík, hræsni. Við mælum með sterkjutegundum, mjólkurvörum og grænmeti, þar sem niðurbrot er minna.

Vissulega líkist lífsferli plantna lífsferli dýra, en maður getur séð að niðurbrot plantna hefst miklu seinna. Grænmeti er betra að nota annað hvort ferskt eða þurrkað í miklum hita. Það er betra að nota ósýrt brauð sem er búið til án fitu. Það er nóg af fituefnum í smjöri og jurtaolíu.

Hugtakið grænmetisæta er óheppilegt; hún leggur áherslu á skiptingu eftir meginreglu en ekki eftir kjarna.

Í samfélaginu verður matur að vera grænmeti, því meðlimir samfélagsins verða að fylgja ýtrustu markmiðshæfni.

Á brautinni skulum við ekki vera ögrandi. Gleymum ekki gagnsemi plöntusafa í öllum sínum myndum. Á leiðinni skulum við muna að það er nóg að borða tvisvar á dag. Við skulum ekki sitja of lengi við borðið.

149. Að halda fylgni milli eflingar og styrkingar. Munið ekki aðeins stökkið heldur einnig varðveislu hins nýja jarðvegs. Mörg dæmi má nefna þar sem efling leiddi til nokkurra möguleika. Auðvitað verðum við að skilja eflingu í tengslum við vitundarinnar. Ef sigur vitundarinnar verður ekki aðlagður tæknilega, þá fyllist vitundin af hvössum, sársaukafullum neistum í stað jafns ljóss. Eins og í öllu lífi er nauðsynlegt að skilja augnablik aðlögunar.

Maðurinn, sem lifir til fulls, byrjar að taka eftir púlsi reynslu sinnar. Þessi sláttur heldur áfram fyrir utan vinnuálag og ytri hvata. Nauðsynlegt er að standa vörð um þennan púls inn á við og ekki rekja hann til ofþreytu eða tilviljunarkenndra áhrifa. Á þessum augnablikum venst meðvitundin einhverri nýrri tileinkun. Reynslulaust fólk er brugðið við tímabundna þögn í vitundinni, en slík samþjöppun leiðir til næsta stökks. Á slíku tímabili aðlögun vitundarinnar truflaðu hana ekki með vandamálum. Fiðrildið er að búa til nýja marglita vængi – ekki skaða lírfuna.

Til að fylgjast með hreyfingum vitundarinnar ætti að taka ljósmyndir af líkamlegri útgeislun. Þetta ferli ljósmyndunar verður að fara fram mjög nákvæmlega. Þú hefur heyrt um sýnileg einkenni sjúkdóma, að þeir komi fram á ljósmyndum. Fyrir utan þessar truflanir má sem sagt sjá bláa bletti fljóta í geislasviðinu. Maður veit kannski að það er verið að þetta vitundina á þessum augnablikum. Þá gæti ljósmynd sýnt eitthvað eins og logandi læki sem sópa burt bláu þéttingunum, sem þýðir að hetjan er tilbúin í næsta afrek. Nákvæmari myndir af slíkum geislum gætu leitt til mikilvægs skilnings á leyndum eiginleikum lífveru mannsins.

Jafnvel mætti útbúa svokallaða fullvísindalega stofnun, opna almenningi þar sem hver vegfarandi gæti farið inn, skoðað skjáinn og plötuna og skoðað allt í kringum slíkar tækur. Hvergi er hægt að blekkja; raunar verður það eins og menn vilja hafa það — skýrt, endurgjaldslaust og með leyfi stjórnvalda og án þess að krafist sé baðs. En það síðasta er ekki auðvelt, því fyrir ljósmyndina er nauðsynlegt að nudda líkamann sterklega með alkahóli – til að fjarlægja svita.

Það er nauðsynlegt að efla vitundina!

150. Hröðun gagnkvæms skilnings ræðst ekki af orðunum sem sögð eru, heldur af því hversu mikið miðstöðvar heilans eru örvaðar. Hér er merkileg tilraun: ræðumaður kemur á skilningsstraumi og breytir svo skyndilega um tungumál, velur sér tungu sem hlustandi hans þekkir ekki, og skilningurinn heldur áfram. Reyndar, þú veist og hefur skynjað þögla ábendingu, þegar rýmishugsun er miðlað með leifturhraða. Það er móttekin á þeirri tungu sem hlustandinn þekkir, en talaða málið gæti hafa verið allt annað.

Tilraunin að miðla hugsunum þykir ekki lengur óvenjuleg, en gæði sendingar og móttöku eru ekki nægjanlega rannsökuð. Síst af öllu er augnablikið athugað þegar komið er á hringrás skilnings og formleg orð verða óþörf.

Stöðugleiki þessa straums fer síst af öllu eftir spennu í heilavöðvum. Fólk vill frekar sprengja æðar sínar af spennu en sýna nýjan skilning.

Þú hefur lengi þekkt endi hljóða sem virka ekki af spennu heldur gæðum.

Skilningur er svipaður þessum hljóðum. Í fornöld var sagt: "Opnaðu hlið skilningsins, annars mun elding mín sprengja lás þinn." Reyndar, opnar elding hugsunar – þessi frumsköpun allrar vera – alla lása.

Augnablik nálgast þegar augu hlustandans dökkna og yfir líkamlega útgeislun renna neistar ólíks litar – þessi litur á við útgeislun sendandans.

Vissulega hefur ljósinu tekist að senda hratt út og hafa áhrif á ljós vitundar hlustandans. Það þýðir að völlurinn hefur verið reiðubúinn fyrir frekari móttöku.

Við tilraunir á hugsanaflutningi er mikilvægt að skoða allt umhverfið til að ákvarða hvernig skilvirkni sendingarinnar dreifist. Þannig er hægt að koma á spíral hreyfingu. Af þessu má skilja að sendingar út í geim muni ekki skila árangri í skilningi ákveðinnar dagsetningar. Með því að ímynda sér strax markmið getur maður tekið stærra rými fyrir utan það í hvaða átt sem er. Við skulum enda með bros á vör: Ímyndaðu þér ekki þrumur hugsana í geimnum? Einn lærisveinninn spurði: „Ef hugsun hefur þyngd, kann það ekki yfirkeyra geiminn af hugsunum og trufla þyngdaraflið? Hvað finnst þér?

151. Önnur lærdómsrík tilraun. Maður er staðsettur í miðju dimmu, rúmgóðu herbergi. Meðfram veggjunum hreyfast hljóðlaust nokkrir spyrjendur sem spyrja hann stuttar, skyndilegar spurningar. Í myrkrinu er nánast ómögulegt að ákvarða nákvæma stefnu raddarinnar. En — það sem er líka merkilegt — þegar spurningin er send út í geiminn og sá sem stendur í miðjunni einbeitir sér ekki að hvaðan röddin kemur, virðist röddin oft koma úr gagnstæðri átt. Þannig má sjá að þar eru ekki ytri líffæri heldur innri sending hefur megin þýðingu.

Reyndar er ljósneisti sá fyrsti sem hittir skotmarkið. Þekkingin á því hvernig á að sveifla mannfjöldanum felst ekki í mælsku heldur í skilningi á áhrifahnútum mannfjöldans og í tímanlegri sendingu ljósberandi hugsunar þangað. Skortur á skilningi á því hvernig maður talar út í rýmið og að einbeita sér að einum hlustanda eru jafn skaðleg. Sömuleiðis ráðleggjum við að nota hljóðrita sem vísindagögn. En maður getur ekki búist við að kveikja tilfinningar með vélrænni sendingu.

Persónuleg „rafvæðing“ mannfjöldans nýtist að því leyti að kveiktu áhrifahnútarnir verða sem sagt móttakarar og virkja talsverðan jaðar í

kringum sig. Hvernig á þá að uppgötva skilvirkustu og endurhljómandi hnúta hópsins? En milli ræðumannsins og mannfjöldans fljúga ljóskúlur og orkustöðvarnar loga greinilega ef ræðumaðurinn er ekki kjaftaskur heldur leiðtogi í þágu almannaheilla.

Reyndu að bera saman líkamlega útgeislun bablara og leiðtoga í þágu almennings. Hversu tindrandi er útgeislun leiðtogans, hvaða beinar örvar spretta frá herðum hans og hvaða fjólubláar öldur streyma út til varnar og vekja nýjan kraft! En útgeislun babblara er sikksakk, endar þeirra snúa inn á við.

Tæki til að mynda líkamlega útgeislun verða brátt gefin börnum sem hátíðargjafir og vitringarnir munu aftur vara börnin við hættulegri iðju: „Maður getur lifað fallega allt lífið án þess að þekkja sjálfan sig.“

152. Við fordæmum hverja töf. Að losna við seinkun er náð með tveimur sérstökum ytri eiginleikum lífsins: nákvæmni í vinnu og árvekni. Nákvæmni í vinnu verður að þróast hjá hverjum starfsmanni.

Algjör og tafarlaus athygli kristallar hvaða vinnuaugnablik. Með aga er hægt að ná skýrri einangrun hverrar hugsunar. Upphlaup óþolinmæðinnar er árangurslaus. Hlið við hlið standa nákvæmni og eilíf árvekni. Ekki köld ráð hnignandi spekinga: „Vertu ekki hissa á nein“, en logandi kallið er– "Vertu arnarauga" Slíkur styrkur er ekki spennt taug við það að slitna, heldur regnbogi framsýnnar.

Það má ekki ætla að árvekni geri mann kaldan og fálátan. Stríðsmaður á verði er fullur birtu möguleikanna. Að vísu undrast hann ekki neitt, því hann sér fyrir fæðingu nýrra möguleika.

Þegar þú boðar – "Alltaf tilbúinn!" þá ert þú að fylgja kalli Okkar. Fyrir þann sem er alltaf tilbúinn er hægt að prófa allt spennurofið.

Dag og nótt eru samstarfmenn Okkar tilbúir fyrir alla tindrun alheimsins. Þeir líða framhjá ósýnilega á daginn og finna á nóttunni geislandi veginn. Ekkert mun vekja athygli á þér þegar þú ert stöðugt vakandi. Persóna leitandans leyfir ekki að skipið sé fast í ísnum.

Við fordæmum seinkun.

153. Einhver mun segja: „Er árvekni, eða samanburður, eða hreyfanleiki eða tryggð erfitt að uppfylla? „Hér finnst mér ég geti uppfyllt öll þessi skilyrði; ætlaðu ekki að fara með mig í hina fjarlægðu ferð inn í samfélagið?“ En hefur þessi fljótfærni ferðamaður hugsað um ákveðna kröfu í þeim eiginleikum

sem hann nefnir? Stöðugleikinn gleymdist. Litlir eldar sem flökta aðeins í augnablik innihalda alla eiginleika loga, en myrkrið umlykur þá jafn snögg og snjókorn á eldstæðinu. Maður getur ekki treyst einangruðu augnabliki fullvissunnar; aðeins staðfesta, milduð af striti og hindrunum, leiðir af sér áreiðanlega fullvissu.

Sannur tónlistarmaður hugsar ekki um að hver fingur kalli fram hljóð; aðeins nemandi veltir fyrir sér hvaða fingur eru þægilegastir í spilun. Hinn sanni starfsfélagi hugsar ekki um hvaða eiginleika hann beitir í starfið. Tónlist sviðanna blandast söng vinnunnar.

Hugleiddu hversu líkur staðfastleikinn er eldlega uppstiginu.

154. Einhver ákveður: „Ég mun ganga eldstigann.“ Gerðu það, hverjum og einum er leiðin opin. En mundu að ef ótti rís bráðna þrepin í fljótandi loga. Hvert ætlarðu að fara, ef þú hefur ekki aflað þér eiginleika verksins? Þegar Við segjum að það sé betra að sofa á sedrusviði geta fylgjendur auðveldlega framkvæmt ráðin. Það er auðvelt að sofa, og sérstaklega þegar svo er ráðlagt. En þegar manni er sagt að taka stöðuga vakt, þá verða þrepin brennandi heit. Eitt verður að endurtaka: ekki er auðvelt að ganga stigann. Aumur er leiðtoginn sem leynir raunverulegri hættu. Það er aðeins hægt að sigrá með hjálp fullkominnar þekkingar.

Ég sé nálgast aðra óskynsamlega manneskju – þessi er enn ófullkomnari. Hann spyr: „Hvað gagnast einfaldur spádómur? Við munum segja: „Einlægni viðvörunar er í réttu hlutfalli við blindni þína á hættu. Ó þú tvífætti, hversu oft hefur þú misst kjark þinn við fyrstu erfiðleika! Vér höfum séð þig svartari en kol, og afneitun þín hefur fyllt þig óþef. Illa gengur þér, þegar þú hefur brennt skref þín og biður nú ölmusu af undirdjúpinu.“

Nýr spyrjandi: „Hvernig á að samræma fræðsluna við vísindin? Ef vísindi kenna rétta þekkingu, þá er kennslan vísindi. Hvaða tilgangi geta vísindi náð þegar þau eru þrotin af fordómum? Sá sem er truflaður af staðhæfingum lítur á vísindin úr hýði heimsku sinnar. Sá sem hugsar um samfélagið skaðast ekki af skriðdýrum.

Ég segi þér að Ég þekki flókin vef uppbyggingar. Ég dyl þig ekki hversu langt þarf að bera steinana né hversu mikill þorstinn er. Einmitt þessi skilningur, einmitt óteljandi stjörnuskarinn, staðfestir eldskrefin.

155. Uppbygging samfélagsins elskar styrkleika. Hægt er að fylgjast með hve styrkleiki hjálpar við ýmsar birtingarmyndir. Jafnvel einföld spenna í

líkamanum styrkir frumubirtingar. Ekki aðeins mikið álag á taugastöðvum heldur einnig vöðvum skapar aukna uppfyllingu. Að sitja ekki í rólegheitum, en að þenja útlími sína í striti mun framleiða orku. En að sönnu er líkamleg spennan aðeins fyrir frumu birtingarmyndir; spennu í heilastöðvum er þörf. Stöðugur styrkur verður bestur.

Leyfðu okkur að gefa þér mynd af samfélaginu okkar. Úrræði okkar eru eflað í þágu almannaheilla. Allir vinna í fullum viðbúnaði. Þráðlaus samskipti okkar hafa kallað fram brýna áfrýjun – þörf er á persónulegum aðgerðum. Kjöraráð tilnefnir framkvæmdastjóra. Stundum veit umboðsmaðurinn allt ferlið við verkefnið, en stundum fær hann aðeins milliaðgerð. Oft gefst bara nægur tími til að velja nauðsynlegan fatnað og kannski fer nýbyrjað bók ólesin inn á bókasafnið. Oft er tímalengd þóknunarinnar óákveðin. Oft er árangur af erindinu ekki að sjást. Hvað fær þá útvalda til að taka á sig verk af gleði? Hvað hjálpar honum að flýta sér út í kuldann og yfir ísbreiðurnar? Hvers konar skipan getur framkallað þessa erfiðu vinnu? Þessi fagnaðarvilji vex af vanabundinni árvekni.

Þegar Ég ráðlegg þér að sýna ákafa og árvekni, tala ég ekki í þeim tilgangi að íþyngja þér. Ráð mín sjá fyrir fögnuði sem lokaniðurstöðu. Þeir sem óttast mikla vinnu eru hræddir við form og lögmál orkunnar. Leyfðu þeim að halda áfram formlaus í átt að tunglunum sem rotna. Leyfðu þeim að bæta eigin upplausn, því sem er háð algerri endurmótun.

Veistu hvernig á að sjá fyrir fögnuðinn!

156. Það má sjá að vegur þeirra sem erindi bera er ekki friðsæll. Fólk hugsar um skruðgöngu einhvers konar galdramanna, nánast eins og með ósýnileikahettuna.

En Heimssamfélagið er byggt með höndum og fótum manna og þar liggur fegurð smíðinnar. Samt er sendiboði samfélagsins sjaldan velkominn í borgunum. Sjálf borgarsálin urrar að honum. Reyndar er tilvist bandalagsins afneitað í borginni. Andrúmsloftið leyfir sendiboðanum ekki að hvíla sig. Hér fór hann, einmana, yfir, synti, flaug í gegnum tilskilin rými og hann hefur samskipti og miðlar boðskap sínum. Hvernig hefur verið tekið á móti honum? Í fyrsta lagi með vantrausti, – er samfélag til? Í öðru lagi — getur samfélagið verið virkt og tekið þátt í jarðneskum málum? Í þriðja lagi — er útlit boðberans og þörfin fyrir tilgreinda athöfn ekki einfaldlega tilviljun? Ég minnst þess að einn slíkur sendiboði, reiður yfir meðalmennsku síðustu ummæla, svaraði: „Þið sem talið um tilviljun, gleymið því ekki að þið eruð

sjálfir tilviljun efnisagna. En ef tilviljun þín hefur verið árangurslaus, gefa lögmál efnisins ástæðu fyrir því. Hins vegar, þegar talað er um mál sem snerta peninga eða um flutning hluta, byrja hugsanir að falla saman. Hlustað er á staðreyndir og viðvaranir af athygli. Borgarbúum er ekki illa við að kreista fram gagnlegar upplýsingar, þó þær séu frá samfélaginu. Þannig, utan nokkurra vinnufélaga, er sendiboðinn umvafinn hyldýpi græðgi. –Gefðu okkur peninga, gefðu ráð fyrir morgundaginn, útrýmdu óvininum – hverfið svo fljótt og trúflið ekki meltingu okkar með hugsunum um heimssamfélagið.

Reyndar heldur samstarf og samfélag áfram, en hugsun hins almenna borgara er sokkin í stöðnun.

Við köllum þá vinnufélaga sem þekkja erfiðleikana. Við köllum til þeirra sem vilja ekki snúa aftur. Við köllum þá sem vita að gleði er sérstök speki.

Við gefum kannski erfiðustu leiðbeiningarnar, en ráð Okkar leiða til gleði!

157. Þegar við sendum boðbera. Óskum Við honum velgengni við að hitta dregann. Reyndar er þetta enginn skaðlaus, sniðugur, dreki myndablaðanna, heldur hinn grimmilega mannlega sjálfhverfa, sem nær því marki að vera hættulegt æði sem kallast skelfing eða brjálæði sjálfsekskunnar. Hvar verpa þessir drekar? Staðfest er að illvígustu hreiðrin verði í glæsihöllum eða á bak við borð víxlarans eða í verslun kaupmannsins. En Ég er þó líklegri til að finna meinlausan víxlara og heiðarlegan kaupmann en að stinga í brynju afneitunar og óheimildar. Afneitarinn er ekki aðeins reiðubúinn að verja sína eigin fáfræði heldur dreymir hann um að umkringja allt mannkyn með ógnarvegg.

Hvar er þá aðalorsök brjálæðis eiginhagsmuna? Maðurinn, sem sáir skelfingu, er sjálfur óstjórnlega hræddur. Í afneitaranum situr ekki aðeins fáfræði heldur einnig ótti. Segðu börnum frá einkennum svo þau þekki hreiður sjálfsekskunnar. Þau verða að skilja að egóistinn viðurkennir fyrst og fremst ekkert, en leitandinn að almannaheill setur sem fyrsta verkefni sitt að gleypa möguleika.

Sendiboði okkar þarf ekki annað en að boða grunnsannleika til að vera grunaður um einhvers konar uppátæki bandalagsins. Hann getur borið fram „orka og ljós,“ að því er virðist einfaldasta hugtakið, en borgarbúi skynjar nú þegar einhverja tilraun gegn þægindum sínum. Borgarbúinn er svo vanur að telja sig vera þéttan og dimman að hann viðurkennir ekki að hann gæti

reynst uppspretta líkamlegs ljóss. En jafnvel börn eru ekki undrandi ef rafmagnsneisti hleypur af þeim.

Nauðsynlegt er að skoða dagskrá skólanna og styrkja skref sannrar þekkingar. Hjátrú rekur fólk inn í glufur skelfingar. Það verður að bregðast strax við þessari leiðréttingu skólahugsunar, annars mun ein kynslóð heilalausra verða jörðunni til skammar. Náttúruvísindi verða að skilja mikilvægi þessa hugtaks. Líffræði, stjarnæðlisfræði, efnafræði munu vekja athygli heila yngsta barnsins.

Gefið börnunum tækifæri til að hugsa!

158. Segulmagn og gasmyndun, báðir kraftmiklir þættir, eru algjörlega án rannsóknar. Segulmagn vekur athygli þegar hestur getur ekki lyft hófum frá jörðu. Gastegundir eru nefndar þegar fólk og dýr falla dauð niður. Aðeins um slíkar grófar birtingarmyndir tala menn, en segulmagn og lofttegundir eru um allt yfirborð plánetunnar. Staðir eru ólíkir, hver staðsetning er ólík eftir eiginleikum sem hafa mjög hagnýta þýðingu.

Maður kann að undrast barnskap fólks sem sest að á stað án nokkurs skilnings á staðháttum hans. Maður skilur kannski hversu margir möguleikar týnast og hversu mörgum hörmungum væri hægt að afstýra.

Þið hafið sjálfir framkvæmt tilraunina með hesligreinina og verið undrandi hvernig þetta forna og frumstæðasta tæki varð spennt, skalf og fór á hreyfingu og brást við neðanjarðarvatni og steinefnum. Reyndar liggur uppspretta þessara augljósu viðbragða ekki í greininni heldur í mannlegu tækinu. Öll smáatriði og með eldmóði verður maður því að rannsaka viðbrögð hvers staðar við mann og hópa fólks! Mörg svæði eru uppfull af vinsælum sögusögnum um sérkenni íbúa þeirra: sums staðar þjáist fólk af kirtlabólgu; annars staðar missir fólk tennurnar; í sumum gerir líkþrá hreiður sitt; í sumum miltað, eða hjartað stækkar eða karakterinn dofnar; sums staðar er þróttur og fjör. Mikill fjöldi slíkra eiginleika grípur augað. Það má athuga að þessi sérkenni eru ekki spurning um kynþátta- eða loftslagsaðstæður. Sjálf uppbygging jarðar undir fótum manna getur innihaldið helstu orsakir mismunar á mörgum eiginleikum. Það er víðtækt námssvið ef leitað er til þeirra af glöggum augum og án fordóma.

159. Fólk veitir ekki útstreymi jarðarinnar athygli, heldur tekur það heldur ekki tillit til gæða vatnsins sem notað er, þó að það hafi vanist lækningameðferðum með vatni. Menn sjóða vatn til verndar en gleyma því að

ákveðnar vatnslífverur geta ekki lifað í soðnu vatni. Margar örverur hverfa við suðuna, en á hinn bóginn, við kælingu gleypir soðið vatn í raun mikið magn af dauðum ögnum úr andrúmsloftinu.

Ef þú vilt minnka móttækileika heilans skaltu drekka kalt soðið vatn sem hefur verið geymt í langan tíma – því allt staðnað deyfir.

Við kennum að nota soðið vatn aðeins í fersku, mjög heitu ástandi.

Við notum lindir, hleypum inn til hreinsunar alumsalt eða vikur. Tufa, sem er að finna í kringum hverri, nýtist einnig sem vatnshreinsiefni. Hreint vatn svalar ekki aðeins þorsta heldur ósonar líka allt andrúmsloftið.

Við meðhöndlum sár með því að dýfa í hreint vatn. Ljós og vatn eru úrræði Okkar. Viðleitni Okkar er beint að einföldustu ráðstöfunum. Við myndun nýrra samfélaga skaltu fylgja einföldum aðferðum í öllum ferlum.

Nauðsynlegt er að fara að takast á við blinda orðræðu. Farðu með málgláðan ferðalang að bakka fjallalindar — lát hann skammast sín þar!

Að morgni, ómerkjanlega, rekur vorsöngur þreytuna burt. Slíkt útstreymi orku er jafnt sterku rafstuði.

160. Við forðumst uppástungur nema í vissum tilvikum þegar hægt er að forðast beina hættu. Það er allt annað mál þegar þú sérð þegar mótaða vitund bíður neista utan frá, en hvers kyns þvinguð innrás er fordæmd. Þessa meginreglu verður að staðfesta í samfélaginu, sérstaklega þar sem þú þekkir ótakmarkaða virkni viljans. Þegar þú veist að ekki aðeins fólk og dýr heldur jafnvel hlutir eru hreyfðir af viljanum, þá veistu að bylgju viljans verður að beina nákvæmlega og varlega.

Þú veist að tilfærsla hluta með vilja er ekki ofsögð. Það er enginn galdur í því; segull mun frekar gefa þér réttan hugsunarhátt. Sömmuleiðis munu töfrasprotar undir rafhleðslu veita sjónrænan samanburð.

Við rannsökum sérstaklega viljann, sem getur verið beittari en ör. Það er ómögulegt að verjast þessum örvum. Maður gæti varið sig ef maður vissi nákvæma stefnu örvarnar. En hver getur vitað hvaðan þær koma?

161. Fylgstu með vísbendingum um jarðskjálftaferla. Punktarnir eru ekki staðsettir meðfram miðbaug, né eftir lengdarbaugi, heldur mynda sína eigin línu. Stundum fer aukin virkni skjálfta og tilfærslur saman við styrk svokallaðra sólbletta sem stafa af spennu í sólkerfinu. Maður þarf ekki að vera spámaður til að skilja að heilastarfsemi á þessum tímabilum mun flæða á ákveðinn hátt.

Félagslegar væntingar hafa sömuleiðis sitt útrásarferil. Menn ættu að gæta þess að trufla ekki þessa röð atburða. Rifur í tilfærslum í jörðu og í vonum fólks eru eins.

Nýi heimurinn verður að sýna næmni besta jarðskjálftaritans.

Ef einhver flækir göngu fólks getur hann fengið krans fáfræðinnar. Það er ekki hægt að réttlæta aðgerð hans með vanþekkingu á lögum og það er ekki síður óviðeigandi fyrir leiðtoga að breyta stefnunni í öfuga átt. Enginn getur verið leiddur af hinu persónulega, en með því að bera saman gildin við almannaheill er hægt að velja fljótustu leiðina.

Maður má ekki spilla neinum möguleika.

Svo virðist sem það sem fram kemur sé einfaldur leiðinlegur sannleikur, en enginn beitir honum; Aðgerðaráætlunin er framkvæmd í dimmu herbergi – ekki á varðturninum.

Til að fylgjast með er nauðsynlegt að leita ekki að því sem maður vill sjá heldur leita að því raunverulega.

162. Hver sem heldur fram fullyrðingum um hollustu sína við hið raunverulega og sanna hlýtur sérstaklega að fagna dómgreind veruleikans. Ekki hræsnisstimpli fyrir aðferð viðurkennds yfirvalds, heldur baráttu og brennandi leit að veruleikanum. Sannarlega ómótstæðilegan, sannarlega óumbreytanlegan, í slíkri áreynslu leynir hvorki hátt fjall né lítil hæð honum. Í flugi upp á við lærum við hina miklu gjöf þolinmæðinnar. Geislandi, skapandi þolinmæði líkist ekki gruggugri kápu mótstöðuleysis við hið illa. Beygðir uppgjafarmenn sitja eins og óheppnir sjómenn. Hlutur þeirra í stuttri línunni nær ekki að skoða dans frumpáttanna. Skapandi þolinmæði er lykillinn að nýja heiminum; þess vegna skapar þolinmæði kraft sem eykst með hverri stundu raunveruleikans.

Mótstöðuleysið er eins og löngu opnuð ilmvatnsflaska, en skapandi þolinmæði er eins og gamalt innsiglað vín.

Fylgstu með álagi sköpunarkraftsins í hverri samfélagsgerð. Rétt er sú uppbygging þar sem margvíslegri sköpunargleði er gefin vængi. Ef það verður íþyngjandi fyrir sköpunargáfuna er þetta sannkallað merki um villu í uppbyggingunni. Ekki láta þessar villur byggja hreiður. Kallaðu til smiðina, endurgerðu veggina, þar til lagið mun óma aftur frjálsglega.

Einu sinni, samkvæmt gamalli goðsögn, kom sendiboði frá fjarlægum heimi til að veita fólki jafnrétti, bræðralag og gleði. Fólk var löngu búíð að gleyma lögnum sínum. Það lifði áfram í hatri. Sendiboðinn vísaði myrkrinu og

mannþrönginni á brott, læknaði sýkinguna og hóf ánægjulegt starf. Hatrið var stöðvað og sverð sendimannsins stóð eftir á veggnum. En allir þögðu og vissu ekki hvernig þeir ættu að byrja að syngja. Þá safnaði sendimaðurinn saman börnunum, leiddi þau inn í skóginn og sagði við þau: „Þetta eru blómin þín, lækirnir þínir, trén þín. Enginn hefur fylgt okkur. Ég mun hvíla mig — og þér fyllið yður gleði.“ Því næst hættu þau sér feimnislega inn í skóginn. Loksins kom sá minnsti á engi og sá sólargeisla. Þá söng gulur þröstur. Sá litli fylgdi með honum hvíslandi. Og brátt söng hann glaður: „Sólin er okkar! Eitt af öðru söfnuðust börnin saman á túninu og nýr sálmur um Ljósíð hljómaði. Sendiboðinn sagði: „Maður er aftur farinn að syngja. Komið er stundin“

163. Sköpunargáfa er undirstaða þróunar. Með hverju er þá hægt að styrkja athafnir skapandi krafts? Aðeins með glaðværð. Gleði er sérstök speki. Glaðværð er sérstök tækni. Þessi aukning á krafti stafar af meðvitaðri skilningi á sköpunarkrafti. Sannarlega, skapandi þolinmæði og glaðværð eru tveir vængir verkamannsins.

Við erum ekki alveg sammála tilfinningalega orðinu *innblástur*. Þegar vitundin er að verki kallar hún ekki á innblástur eins og leigjandi í kjallara sem heimsækir velgjörðarmann sinn til að biðja um greiða. Þá er skipt í virka daga og frídaga og aftur og aftur byrjað að halda upp á afmæli. Samfélag Okkar hefur aðeins eina endalaus vinnuhátíð, þar sem glaðværð þjónar sem gleðivín.

Það er ómögulegt að vera ánægður með innblástur eingöngu. Maður getur náð vitundinni upp á þrep skapandi þolinmæði og syngja eins og fuglarnir, því söngurinn er tjáning tilverunnar, en maður þarf að fjarlægja fuglahræðurnar sem setja sig á móti söngnum. Gæði söngs eru jöfn gæðum vinnunnar. Nauðsynlegt er að halda hröðum skrefum áfram eins og í hinni fornu líkingu um örina á flugi.

Kannski finnst þér skrítið að Ég tali svona oft um þolinmæði, um hindranir, um þrótt, um endalaus baráttu? Einmitt, á mismunandi tímum og á mismunandi hliðum smíða Ég brynju óttaleysis. Mundu að ekki er hægt að ljúka þessari temprun á einni stundu. Við mismunandi hitastig er sverðið mótað; Jafnvel Búdda staðfesti að á hamingjusömustu stundu ætti maður að rifja upp ógæfurnar, en án þess að draga úr gleði.

En skapleg gleði þekkir enga ótta. Gleði er sérstök speki.

164. Læknirinn sér fyrir þróun sjúkdómsins og þú gerir þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um. Stjórnufræðingurinn sér fyrir sólmyrkvann og þið sjáið ykkur fyrir nauðsynlegu dökku gleri. Félagssálfræðingurinn sér fyrir þróun atburða og þið, hrópið grátandi „spámaður!“ og í skelfingu felið ykkur í myrkustu hornum. Þú gerir þetta að því er virðist til að varðveita vísindalegar aðferðir, en í raun kemur hræsni og ótti í veg fyrir að þú veltir fyrir þér hvar sé meiri raunveruleg þekking – að skammsýnu mati læknisins sem dæmir aðeins með ytri snertingu eða framsýni þjóðfélagsspámansins þar sem reynsla er tengd óbreytanleikanum. Mundu félagslega spámenn þína sem spáðu fyrir hundruðum ára komandi atburði fyrir mannkynið. Þú kallar þá hvorki dulspekinga né hræsnara. Saman með Okkur kallar þú þá framsýna sálfræðinga. Í þessari skilgreiningu munum við vera sammála þér og staldra við. Mundu að auki að hið gagnrýnda orð *spámaður* þýðir „sá sem spáir fyrir. Spámenn hafa sagt fyrir um þróun atburða, sem þýðir að þetta hugtak er ekki síður raunverulegt en læknisfræði og stjórnufræði.

Mahatma táknar mikla sál sem nær yfir birtingarmyndir nýja heimsins. En við skulum ekki vera uppáþrengjandi; þetta sérkenni er gagnrýnt í samfélaginu. Samkomulag næst ekki með hnjaski heldur með því að hvísla í næmt eyra. Sýndu þann skilning að það er næmt eyra þar sem Óendanleikanum er umbreytt innan takmarka mannlegra möguleika. Hann hefur rétt fyrir sér sá sem getur algjörlega hulið dóma andstæðings síns án þess að snerta upphaf eða endi. Því að þessi þarf að vera – þótt ekki væri nema í litlum mæli – spámaður, eða réttara sagt sannarlega framsýnn.

165. Í mótun samfélaganna, sjáið til þess að græðginni sé ekki leynt á bak við orðaflæði reglnanna. Eyðing skapandi þátta kemur í kjölfar óheillavænlegrar græðgi. Það má segja að þessi ormur sé allt of fast reyrður í fáfræði mannsins. Því er enn nauðsynlegra, að vita orsök gerjunar þess. Skaðlegasta orsökina er að leyfa sérréttindi. Með öllum afli er nauðsynlegt að eyða þessum illa draug. Skipulag samfélagsins gerir fyrst og fremst ráð fyrir jafnrétti. Ef einhverskonar ójöfnuður er leyfður verður til skaðleg forréttindi. Ójöfnuður skapar stighækkun – meiri hækkun eins skapar enn meiri hækkun annars. Eina leiðin til að forðast óstöðugleika stöðanna er með því að viðhalda jafnrétti.

Hinir tortryggnu munu segja: „Leyfum þessu að sveiflast frjállega, því meiri orka skapar það. Gagnrýnin er að vissu leyti réttmæt, en hið sameiginlega starf þarfnast svo samstöðunnar svo að raunveruleg hagkvæmni orkunnar

verður að nást. Hagkvæmasta meginreglan er jöfnuður, sem eyðir forréttindum og græðgi.

166. Hin sanna eldblóm er raunveruleg ósérhlífni; það verður þó ekki aðeins að koma fram í gjörðum heldur verður hún að lifa í vitundinni. Hegðun, eins og ráfandi skuggar, er ónákvæm spegilmynd og hringiða breytilegra hefða leynir merkingu athafna. Er hægt að dæma hegðun án þess að vita orsök og afleiðingu? Þá mun bjargvættur líta út fyrir að vera brotamaður og gefandinn virðist eymdarlegur. En það er ekki auðvelt að koma á óeigingirni í vitundinni – einstaklingsbundið er óumflýjanlegt. En óeigingirni getur aðeins átt sér stað með skýrum skilningi á framtíðinni. Óeigingirni er ekki byggð á fyrri reynslu; aðeins sönn framtíðarsýn getur mótað innri dóm um mörk hins mögulega. Sá sem heldur í næturkyrrðinni að fortíðin hafi kennt honum gildi óeigingirni er fangi.

Maður ætti að syngja sálm um ósérhlífni í geislum sólarinnar, eins og fugl gerir á sínum eigin tjáningarmáta, vitandi daginn sem ákveðið hefur verið að fardagurinn hefjist. Hugmyndin um flutning hefur þýðingu fyrir skilning á óeigingirni.

Líta má á framtíðina sem snúning frá nótt til dags. Svefnpurkur munu sofa í gegnum það, en samfélagið er á vaktinni. Varðliðið Okkar lítur ekki á eina einustu gæslu sem ómerkilega.

167. Það hefur oft verið sagt – "Hvöld er ekki að finna í svefni heldur í breytingu í vinnu." Að vísu geta sumir hætt að sofa og náð slæmum árangri. Til að byrja með er nauðsynlegt að kenna taugastöðvum að vinna í hópum. Menn verða að aftengja starf miðstöðvanna. Maður verður að læra að sameina óvæntustu hópa og breyta svo fljótt samsetningum þeirra. Þannig framkvæmir götutónlistarmaður sem leikur á nokkur hljóðfæri samtímis eina af gagnlegu æfingunum. Það er gagnlegt að segja nokkrum riturum til á sama tíma. Sambland af lestri og fyrirmælum er gagnlegt. Andstæðar hreyfingar á handleggjum eru gagnlegar. Öndunarstöðvun og hugsun er gagnleg. Það er hægt að telja upp fjöldann allan af viljaæfingum og við hæfi að segja: „Býflugur búa til býflugnabú með þolinmæði.“

168. Óskaðu þér varlega. Allir þekkja margar dæmisögur og ævintýri sem lýsa ljótum afleiðingum kærulausra óska. Mundu eftir rajah sem vildi fá fallega höll og fékk hana, en þegar hann kom inn í hana hugsaði hann um

árásartígrisdýr, sem síðan birtist og reif hann í sundur. Undir táknum líkinga er mikill veruleiki. Ef fólk myndi átta sig á krafti viljans myndu margar birtingarmyndir fá hagnýtar skýringar. Reyndar, ekki þvinguð spenna viljans heldur kraftmikil gæði í samræmi miðstöðvanna framkallar áhrif uppfyllingar. Þess vegna verður endurtekin löngun, eins og bitlaust hnífur, sem sker ekki einu sinni loftið. En hringing óvænts samræmis brýtur þéttasta yfirborðið. Sögur um galdramenn sem senda banvæna sjúkdóma eru ekki skáldskapur, en það er enginn galdrar í þeim – aðeins beiting viljans. Veikasti dáleiðandi getur þvingað mann til að upplifa áhrif drukkunar. Hann getur jafnvel skipað einum að deyja á ákveðnum degi. Slík mál hafa verið skráð. Ímyndaðu þér nú viljann alinn upp við hagstæðar aðstæður og þú munt fúslega fallast á að „banvæna auga“ austursins eigi sér grundvöll. Maður getur ekki efast um styrkleika viljans, en það er annað mál að ákvarða mátt hans í lífinu. Hvernig á að finna og greina við hvaða aðstæður löngun getur stungið í gegnum veruna sem er auðkennd af vilja okkar? Það er sérstaklega nauðsynlegt að fylgjast með neistum vitundar okkar. Jafnvel þegar líkami er næstum ósýnilegur blikkar hugsunin engu að síður, og á punkti þessarar eldingar er líf og dauði. Það var ákveðinn höfðingi sem sagði við nokkra glæpamenn: „Þið getið ekki lifað meira en einn dag,“ og á nóttunni fundust þeir líflausir. Ábyrgðin á slíkum sendingum er mikil. Og í hverri klukkustund sendum við örvar í allar áttir. Farið varlega í að koma óskum á framfæri.

169. Við meðhöndlun sjúkdóma með viljastjórn, mundu að ekki má reyna að sigrast á smitsjúkdómum með dáleiðslu. Algeng villa er skortur á þekkingu á því hvernig á að greina hring hugsanlegra áhrifa. Ennfremur getur meðferð smitsjúkdóma með dáleiðslu valdið óbætanlegum skaða. Það er betra að snerta ekki hund sem gætir hliðsins; ef maður lemur hann mun reiði hans tífalda. Sömuleiðis er með örverur, þær er hægt að sgra þær með geislum eða með því að vinna gegn kröftum lífverunnar, en svipa viljans neyðir margar miðstöðvar til að sökkva og eldurinn mun gleypa ný svið. Geislar skera undan rótum sýkingarinnar en viljinn leiðir hana til nýrrar virkni. Reyndar er erfitt að greina sjúkdóm á byrjunarstigi; aðeins athugun á seytingum og geislamyndir mun gefa afgerandi niðurstöður. Seyting getur stundum leitt til villu um hina raunverulegu orsök, en þá mun geislun leiða í

ljós grundvöll sjúkdómsins. Sérhver sérstaða við virkni lífverunnar gefur lit og tákni á myndinni. Hægt er að framkvæma athuganir á hverju sjúkrahúsi.

170. Við höfum talað um skilyrði og um aðgreiningar. Auðvitað vaknar spurningin — hvað er venjulegt og hvað óvenjulegt? Við lítum á allt sem venjulegt. Geta manns með smáa vitund er um margt óvenjulegt. Hinu venjulega og óvenjulega er aðeins skipt eftir vitundarstigi. Það er sannara að segja – móttekið og ómóttekið, gert og ógert. Hjá Okkur er hið óvenjulega skilið á annan hátt. Hver tegund af vitund hefur sína venjulegu hópa af miðstöðvum, rétt eins og þú greinir hugsunargerð sem stærðfræðilega eða heimspekilega. Frá þessum vitundarhringjum stendur oft upp úr hópur miðstöðva sem ekki eru skyldir neinni hinna. Þessar greiningar vitundarinnar eru sannarlega óvenjulegar; sannarlega gefa þeir eiganda sínum margna möguleika en litla jarðneska hamingju. Og sjaldan getur eigandinn sjálfur bent á einkenni þessara greiningar vitundarinnar. Þessi óvenjulegi eiginleiki drukknar í rútínu vitundarinnar. Jafnvel reyndur sálfræðingur finnur með erfiðleikum þessi óvæntu blóm.

Þó að sjúkdómar komi greinilega fram í geislunarmynd, eru óvenjulegar greiningar vitundarinnar mótaðar með erfiðleikum. Að vísu gefur geislun heildarmynd af manni, en allt sem er andlega óskilgreint gefur hvikandi útlínur, sem er erfitt að greina. Hér er svæði þess óvenjulega fyrir ákveðinn vitundarhóp og slík blóm meðal steina eru sérstaklega dýrmæt. Hugleiddu geðrof, hugleiddu glæpi, íhugaðu ójafnvægi!

171. Sumum kann að virðast sem margt af því sem hér hefur verið sagt sé alþekkt. Það er nauðsynlegt að staðfesta hugtök í ólíkri röð; aðeins þannig á sér stað samlögun í vitundinni. Maður getur séð fyrir sér tvo menn í samræðum með nokkurn veginn sama þroska, sem enn skilja ekki hvor annan. Kannski vantar aðeins nokkra litla hlekki á milli vitundar þeirra, en samt sem áður neyðir þessi litli munur tannhjól hugsunarinnar til að snúast öðruvísi, með þeim afleiðingum að mismunandi tennur eru í gangi. En það mun ekki skaða neinn að ræða málin til hlítar. Þegar öllu er á botninn hvolft erum við ekki að boða neina opinberun, né prédikum. Við erum einfaldlega að komast að þeim skilyrðum að vitundin getur tileinkað sér sameinaða vinnu. Á þann hátt, inn í sjónsviðið koma ýmis smáatriði sem einhver hefur þegar velt fyrir sér, en til að styrkja keðjuna verður að staðfesta ástand þeirra frá og með þeirri stundu!

Reyndar er nauðsynlegt að hreinsa hugsunardeðjuna. Menn ættu að sýna alla umhyggju fyrir farsælu samstarfi. Að vísu er ekkert móðgandi í samfélagsvitundinni, en með ótímabærum hugsunarhætti er hægt að kveikja í félaga sínum til að skaða verkið; þess vegna fylgjumst við með hægfara vexti vitundarinnar. Það er ekki verkefni Okkar einfaldlega að blása upp víddir vitundarinnar. Aðeins lífræn þróun og fjölbreytni í inntöku ræður raunverulegri afkastagetu ríkidæmisins.

Á meðan þú situr á lækjarbakkanum, myndaðu þig fyrir þér og mundu orðræðu Okkar. Ekki er hægt að endurtaka eina af bylgjum þess, en þó birtast þær allar eins.

Varðveittu samhljóm samvinnu.

172. Einhver kann að hafa efasemdir um hvernig eigi að samræma aðlögun vitundar og skiptast á hugsunum sem kallast ágreiningur. Er ágreiningur nauðsynlegur? Verður ágreiningur ekki birtingarmynd mismununar? Hjá Okkur er ekki ágreiningur sem slíkur; það kemur fram í gagnkvæmri auðgun vitundarinnar. Einmitt, langvarandi aðlögun leyfir umbreytingu mótsagna í auðgun þekkingarbirgða. Mótsagnir eru yfirleitt aðeins ólíkir þættir einnar og sömu birtingarmyndarinnar. Satt að segja, þegar mótsagnir stafa af fáfræði, þá breytist deilan í ruslagryfju.

Látið vitundina lýsa upp kjallara hugsunarinnar og fáránlegar deilur munu breytast í skynsamlegar umræður, til hagsbóta og gleði.

173. Það er tekið eftir að tiltekið fólk, bera árangur með sér. Hjátrúin kallar þá heppna. Vísindin rekja árangur þeirra til viljastyrks. Við skulum bæta því við að venjulega hefur þetta fólk tileinkaða vitund. Það verður samsöfnun hópsins og dregur þar af leiðandi til sín kraft sem er efldur af mörgum, sem á þeim tíma grunar ekki einu sinni um útflæði orku. Það er alls ekki krafist að meðlimir hópsins þekki hvert annað. Ákveðnir meðlimir hópsins eru einskonar sendingarhnútar og orkubylgja er send samstundis frá þeim; þess vegna er mikil þörf á alþjóðlegum hóp fyrir aðgerðir. Þess vegna er þörf á bylgju alþjóðahyggju, vegna þess að fjölbreytileiki orkunnar mun þá skapa meiri spennu.

Í Samfélagi Okkar finnur maður mörg þjóðerni og fjölbreyttar sérgreinar; þetta er hagnýtt til að þetta öldur viljans. Það er hægt að varðveita alla möguleika einstaklingshyggjunnar og stilla vitundina á samræmdan hátt. Við

erum á móti einkasérhæfingu; í bestu byggingu hóps fær þetta ástand sinn stað.

Ekki er langt síðan þú ræddir um mikilvægi geisla í þráðlausri sendingu. Geislar stuðla að sameiningu hópsins um langar vegalengdir. Reyndar eru þessir geislar, sem þar til nýlega var afneitað, í raun að vefja nýja hjúp fyrir plánetuna. Geislarnir hafa yfirburði yfir aðrar bylgjur að því leyti að þeir fara auðveldar í gegn án þess að trufla þyngdarafli og andrúmsloft. Hljóð vakti reyndar fyrrum athygli mannkyns. Ljós og litur hafa ekki vakið jafnmikla rannsókn, en þar sem hljóðið er aðeins viðbrögð ljóss, mun aukin skynsemin beinast að mikilvægi ljóss og hæstu orku – lýsandi efnis. Materia Lucida hefur laðað að sér alla bestu hugana, og jafnvel þótt þeir hafi ekki fundið meðvitaða beitingu þess, hafa þeir samt íhugað viðurkenningu á mikilvægi þess óumflýjanlega í komandi þróun.

Geislar og ljósbylgjur bera lausn næstu þróunar.

174. Ytri næmni hefur lengi verið þekkt. Henni hefur verið náð annaðhvort með vélrænum hætti eða með vilja, og var talin fullgild ástæða fyrir því að vera brenndur á báli. Jafnvel reynir nútíma rannsóknarréttur að ná í hala dauðagaldra, hina djörfu neðanjarðarleitar.

Miklir hugar hafa skynjað afrek þekkingar. Samfélagsþegi verður að vera opinn fyrir öllum nýjum möguleikum.

Ef meginreglan um birtingarmynd hefur fundist fer stærð hennar eftir tækni. Þannig getur yfirfærsla næmni tekið á sig hinar fjölbreyttustu víddir. Segjum — á ákveðnum stað verður að stofna nýtt samfélag. Staðurinn kann að vera með öllum nauðsynlegum merkjum, en aðstæður í kring geta tímabundið skapað alvarlega hættu. Þá skulum við taka nýjan stað og flytja á hana möguleikana á þeim fyrsta. Í vitund Okkar höfum við ekki slitið Okkur frá möguleikum í fyrsta sæti og við upplifum áhrif fyrstu ákvörðunar í að leggja grunn að framtíðarskipulagi. Hvort sem eitthvað á að vera á fimmtugustu breiddarbaug eða tuttugu gráðum sunnar, þá er nauðsynlegt að varðveita uppljómun uppbyggingar.

Sagan um ósýnilega borg með bjölluhljómi minnir á manninn sem var ekki meðvitaður um mikilvæga tilfinningu, vegna yfirfærslu á næmni. Kannski er dæmið Mitt ekki enn ljóst fyrir þér, en meginregluna um yfirfærslu á næmni má magna þannig að hún nái yfir heilar þjóðir. Með þessari meginreglu er hægt að forðast margar hættur. Ef viðurkennt er að mannleg lífvera sé öflugasta sálræna tækið, þá er ómögulegt að eigna efnislíkamanum sama

kraft. Efnislíkaminn er undirgefinn þeirri æðri orku sem við köllum sálræna byggingu. Þessa orku má bera eigindalega saman við ljósið eitt og sér. Við höfum nýlega talað um kraft geislanna og um nýja notkun þeirra; það er ómögulegt að vanrækja möguleika manneskjunnar. Hvernig getum við rannsakað hina fjarlæggu heima ef við gefum enga gaum að eigin hlutverkum okkar? Með erfiðleikum uppgötvar þú geisla, en rannsakar þú verkun þeirra á heilann og aðrar miðstöðvar?

175. Þú veist um margar tilraunir í hugsunarlestri. Vestrænu fólki sem sagt er frá því, hefur ekki hugmynd um hversu austrinu er þessi sálfræðilegi eiginleiki eðlislægur. Í fáfræði sinni kalla fólk það jafnvel hjátrú. En ef hugsun er lífræn sköpun, þá er hægt að opna hana. Jafnvel lítil efnisleg tæki geta náð spennu hugsunarinnar. Jafnvel hitamælirinn og rafmagnstækin bregðast við hugsunum. Hugsunin breytir jafnvel hitastigi líkamans. Svo mikið ræður hið sálræna því efnislega að rétt er að líta á hið sálræna sem hluta af því líkamlega. Það er til tæki sem skrifar niður hugsanaflæðið; þetta flæði endurspeglar einnig í geislun og má útskýra það með samanburðaraðferðinni. Slíkt kerfi gleður vestræna hugsun. Það eru fáar tilraunir til um tengingu hið vélræna við hið sálræna. En þú veist hvernig vísindaleg afstaða til sálarinnar léttir og umbreytir allri tilveru. Ég hef sagt að samfélagið sé ómögulegt án tækni; þetta felur bæði í sér efnislega og andlega tækni, því annars munu meðlimir samfélagsins fara að líkjast vélrænum leikföngum. Ég ítreka að möguleikar þess sálræna er óviðjafnanlegir.

176. Sálræn aflfræði mun verða sannur ákvörðunaraðili um beitingu sálarorku. Hægt er að fylgjast með áhugaverðum tilraunum í tengslum við verksmiðjuvinnu. Sérhver reyndur verkamaður veit að vélar þurfa hvíld. Það er erfitt að útskýra þessa staðreynd nánar, en hún er vel þekkt jafnvel þeim sem ekki hafa hugmynd um sálræna aflfræði. Við gerðum áður tilraunir í textílverksmiðjum, þar sem voru hundruð vefstóla og allt að hundruð meira eða minna reyndir verkamenn. Vefstólarnir, óháðir reynslu stjórnandans, þurftu hvíld eftir tilsettan tíma. Með rannsókn á sálrænni getu stjórnenda var ljóst að í höndum þeirra sem bjuggu yfir meiri sálarorku þyrftu vefstólarnir síður hvíld, eins og lifandi straumur væri miðlað til vefstólsins og framlengdi lífsþrótt hans. Þessari lifandi samhæfingu milli

verkamanns og vélar verður að beita í samfélögum vinnuafis. Það er aðeins hægt að ná þessu hagstæða ástandi með rannsókn á sálrænni aflfræði. Það er verkefni stjórnvalda að lífga upp á afkastamestu aðstæðurnar, með því að grípa til nauðsynlegra aðgerða og beina því til vísindanna að auðvelda líf samfélagsins án nafngreindar.

Við vitum að stundum er tákni einstaks persónuleika mikilvægt fyrir þjóðir, en þrátt fyrir það er nafnleynd áfram hugsjón sannrar þróunar. Þetta er eitt af skilyrðum þess að gera sér grein fyrir stuttu jarðneskri tilveru og það er besta leiðin til farsæls samstarfs. Andstæðingur nafnleyndar mun vera líkt og sjálfsmörking fornkonunga sem enginn þekkir nú. Það vekur einungis brot og hefur oftast ekkert með ásetning í þágu almannaheilla að gera. Til að forðast slíkt mótvægi mun samfélagið sannarlega leitast við nafnleynd. En án sálrænnar tækni verður slík nafnleynd ljót. Aðeins sá getur orðið nafnlaus sem hefur sinn stað í samfélaginu. Hann kann að gefa upp „egóið“ sitt, sem er orðið meðvitað um rýmið. Þannig geta samfélög nálgast að verða óeyðandi.

Við metum ekki mölflugur samfélags. Gleymum ekki að ölvun er óvinur þess sálræna. Ekki halda að sálrænt afl sé aðeins fyrir útvalda; það er eign hyggins hóps og er reynt í öllum daglegum birtingum.

177. Er hægt að afla sér sálrænnar tækni án kennara? Það er ómögulegt. Þessari tækni fylgja hættulegir ferlar. Sendir þú börnin þín inn á rannsóknarstofu án leiðsögumanns?

Hvernig á að finna kennarann? Gleymum því ekki að lögmál viljans hafa þann eiginleika að vekja athygli hvers sem kallið varðar. Kennari manns er ekki endilega uppgötvaður í næsta húsi; það er hægt að leiðbeina úr fjarlægð. En augnablik koma þegar reynd aðvörun er óhjákvæmileg.

Sálrænnar birtingar eru nátengdar umhverfi og stjarnefnafræðilegum atburðum. Það eru til ósýnilegir en augljóslega banvænir segulstormar; efnisleg leiðbeining gefur gagnleg ráð um hvernig eigi að forðast hættuna sem felst í hverjum málm. Það er í sálrænum stormum þar sem hönd kennarans verður ómissandi.

Þú veist að efnislegar birtingarmyndir hafa áhrif á stóra hópa fólks. Þetta er ekki hægt að kalla geðveiki, en er sérstök birtingarmynd á einingu hópa. Maður getur séð fyrir sér áhrif neðanjarðarlofttegunda og ryks frá lofthjúpnunum. Sumir lama hugrænar athafnir, en á hinn bóginn eru til æsingarmenn svo að stjórnandi verður að grípa til brýnna ráðstafana. Talandi

um möguleika sálrænnar tækni, þá höfum við ekki í hyggju að eyðileggja möguleika neins. Við, sem meðlimir samfélagsins, notum aðferðir sannrar hagkvæmni, og hvert sálrænt tæki verður að standa vörð. Aðgátin er þeim mun nauðsynlegri, því oft er möguleiki sálarorku ekki sama og vitsmunir og nauðsynlegt er að kunna skil á sálrænum möguleika. Að þvinga sálarorku inn í það sem henni er framandi mun vera hættulegur þáttur áráttunnar. Úrkoma lýsandi efna og stjarnefnafræðilegra geisla miðlar til sálarorku óvenjulegri næmni og mettar hana reglulega af geislum. Reyndar er viska vitundarinnar ákvarðandi þátturinn, þess vegna skulum við meðhöndla andlega orku af einlægni.

178. Við skulum hafa í huga þá þætti sem eru algerlega ótækir í samfélaginu; fáfræði, ótta, lygar, hræsni, græðgi, yfirgangur, drykkjuskapur, reykingar og svívirðingar. Einhver gæti sagt: "Ertu að safna englum?" Við munum þá spyrja: „Eru allir þeir sem eru á jörðu lygarar eða drykkjumenn? Við þekkjum mörg sem eru hugrökk og einlæg.“ Aftur munu þeir segja: „Þessar kröfur eru of miklar“. Við munum svara: „Getur það verið að þú hafir aðeins grófmenni og sjálfsefskara? Allar þessar kröfur eru einungis ógnvekjandi fyrir lægstu borgarann, sem felur auð sinn undir þröskuldinum. Í Himalajafjöllum höfum við fyrir löngu fundið fólk sem ofangreindar reglur eru engar byrðar.

Ég ráðlegg að fylgjast með félagsmönnum. Ef einhver getur ekki haldið öll skilyrði, þá skal svipta hann öllum möguleikum á samstarfi. Leyfðu honum að haga sér eins og skepna þar til hann finnur að hann dregist að mannkyninu.

Svo lengi sem vitundin hefur ekki tekið við samfélaginu virðist hið minnsta óyfirstíganlegt. Það er hægt að afsala sér hverjum veikleika ef verkefni framtíðarinnar er ljóst. Hugsaðu um að vera tengdur framtíðinni og óttinn við nútíðina mun leysast upp. Líttu ekki á það sem sagt hefur verið sem yfirlæti, steinsmiðir, reynið steinhjörtu yðar. Ef hjartað steingerist verður heilinn það líka.

Getur maður efast um að þú myndir vilja sigrast á göllum þínum? Til að byrja með skaltu ekki ljúga, ekki hræðast og læra á hverjum degi. Það er ekki nauðsynlegt að endurtaka þetta fyrir meðlimum samfélagsins, en það geta verið falskir meðlimir og þeir einangrast eins og væru sýktir af sárasótt. Ég óska þess að ráðleggingar mínar nái til skólanna. Ég óska þess að börn muni eftir vinum sem hafa helgað sig samfélagi heimsins.

179. Við skulum ímynda okkur að þú sjáir mann fremja skaða, sem hefur enn neista af sálarorku. Þú munt eðlilega byrja að tala við hann um betri eiginleika mannsins, sem er að þróast. Viðmælandi þinn, eins og venjulega gerist, mun samstundis vera sammála þér án þess að halda að það eigi við hann sjálfan. Það væri til einskis að segja honum að hans hegðun sé röng, en það er hægt að segja að athafnir hans fylgi ekki þróunarstefnunni. Þetta er ekki spurning um slæmt eða gott, einungis að framferði hans er ekki markhæft og því ekki raunhæft. Ef félagi þinn þykist vera meðlimur samfélagsins verður samtalið einfaldara. Því að þá, sem fylgismenn samfélagsins, gætir þú krafist þess að undirstöðum þróunar sé gætt. Jafnvel fyrir ræktunarsvín eru ákveðin lífsskilyrði nauðsynleg. Hvernig getur þá maður sem ákveður að ná samfélagslífinu haldist í fyrrum grófum draumum sínum? Hvernig getur lygi eða hugleysi lifað undir grímu samvinnu?

Síst af öllu vekur munnleg staðfesting áhuga Okkar. Mikilvægið fyrir Okkur er ástand vitundar og athafna. Eins og læknar fylgjast með innri skynjun og sveiflum í ástandi sjúklingsins og gefa enga gaum að duttlungum hans, þannig gefum við ekki gaum að munnlegum fullyrðingum heldur vegum við gæði athafna. Við notum fornar aðferðir við prófun. Prófunin er langvarandi og óvænt. Manstu eftir æfingum Búdda með lærisveinum sínum varðandi óvænt atriði?

Gæti eitthvað óvænt reynt á ótta eða lygi? Einmitt, eitthvað óvænt. Nauðsyn mun ekki ráða úrslitum. Þjófur fyrir dómara virðist vera fyrirmynd heiðarleika. Horfðu á hann ekki fyrir dómara, heldur í myrkri húsasunds. Ekki hafna prófraunum, því að lífsafrek verða að vera prófuð í eldi, sem stál. Þeir sem treysta orðum eru ýmist óreyndir eða ekki staðfastir. Tilraunir geta aðeins orðið óumbreytanlegar með óbreytanlegri viðleitni.

Veistu hvernig á að leitast við?

180. Hvort sem Ég er að flýta mér eða er hreyfingarlaus, þá hef Ég viðleitni. Hvort sem ég er að læra eða gefa þekkingu, þá er ég samt að reyna. Hvort sem Ég er einn eða í hópi, reyni Ég samt.

Hvernig á að efla viðleitni? Hvar eru rætur þess og aðstæður? Um gæði vinnu og athafna hefur þú þegar heyrt. Þetta eru skilyrðin: Fullt yfirálag og átta sig á óöryggi lífsins. Ofhleðsla setur líkamann í spennustefnu. Að átta sig á hættunni af hverri lífsstund mun veita næmni og þekkingu á því óumbreytanlega.

Ef flekkur í auga breytist í bjálka, þá framkallar fjöður af vængi fugls þrumur í fjarlægum heimum. Hvernig á þá að útskýra fyrir vestrænum huga næmni kosmíska búnaðarins? Hvernig á að útskýra að þvingaðar sprengingar eru meira eyðileggjandi en eyðilegging himinshnattar, því að eyðilegging himinshnattar á sér stað í samræmi við allar umhverfisaðstæður. Þið sjálf setjið ekki verksmiðju yfir hættulegan helli, heldur veljið betri stað — og við tölum líka um bestu aðstæður.

Það er hægt að búa til sínfóníu sprenginga og það er hægt að búa til samræmi tækja. Jafnvel þeir sem eru með skerta heyrn taka eftir því að stundum heyra þeir lága rödd betur en upphrópun – það þýðir að gæðin eru mikilvæg, ekki spennan ein. Gæði hvernar athafnar felur í sér djúpa ábyrgð og er full af hættu á óbætanlegum skaða.

Maður ætti að venjast að standa á barmi hyldýpis, með fullri meðvitund um djúpið í kring, og maður ætti ekki að vera hræddur við að bregðast við ofhleðslu. Þannig bera reyndir burðarmenn byrðar sínar syngjandi upp fjallið. Þetta lag, þvegið með striti, mun ekki trufla rýmið.

Við höfum verið í kvikmyndahúsum ykkar og Við sjáum litla þörf fyrir þau. Söng, liti og hljóð má ekki loka af í heitum gerviheimi. Þessi gildi verða að fylgja lífinu, umlykja fólk með fegurðarþrá.

Hinn mikli listamaður *Asvaghosha* kaus basarinn og almenningstorgið til að finna leiðina að hjarta fólksins. Fegurð kennir þrá.

Þú þekkir og skilur hið háleita hugtak *Avatar*, en til að ná því er nauðsynlegt að verða *Avakara* – hinn brennandi innblástur.

181. Sannarlega, sannarlega, sannarlega — nákvæmni í tíma verður að gæta að. Við skulum ekki aðeins líta á það sem góða meginreglu, heldur einnig út frá hagkvæmni. Sá sem setur ákveðna dagsetningu sendir út skipun um rými; sá sem samþykkir þessa dagsetningu lokar straumnum. Orkustraumur viljans festir sem sagt geðform ákvörðunarinnar. Að þessari brú nálgast bátur fullur möguleika sem styrkja og bæta við upphaflegu tillöguna. Það er auðvelt að ímynda sér hvað gerist ef annar endi brúarinnar hverfur. Slíkar tímasetningar eru mun nákvæmari en vélbúnaður klukkna þinna; Glæsilegir möguleikar geta molnað niður eins og sandur og, geta ekki endurtekið sig, horfið.

Hugleiddu hvaða vandamál það væri fyrir tölfræði að bera saman árangur heppilegra ákvörðunar í tíma við það sem tefst. Augljóslega næðust lærdómsríkar niðurstöður og vanþekking á seinagangi yrði hörmuð. Að vísu

lifa mjög margir eins og svín sem éta dýrmæt blóm. Maður getur ekki annað en verndað rýmið gegn hugsunarlausri fáfræði þeirra. Ef þeir gætu skyggst inn í geiminn, sem er afskræmdir af þeim, myndu þeir sjálfir segja: „Bannið þessi óhreinindi!

Gættu að hreinleika rýmisins. Berið ábyrgð á samburðinum. Þú mátt ekki kveikja í framandi straumum! Svo mörg fögur „heilög ílát“ hafa glatast vegna kæruleysis! Og sjálfir munuð þér hrísta geiminn af harmakveinum þegar slíkt verður óbætalegt. En það var stund þegar ein ábending sem var varðveitt fyrir þig, fyrir þína þörf og þú óskaðir þér.

Kenndu hverju barni að skilja mikilvægi dagsetninga. Annars mun enn ein kynslóðin af lötum og hrygglausum gleypa hver aðra.

Í samfélaginu er nákvæmni dagsetningar grundvallaratriði.

182. Sannarlega, sannarlega, sannarlega — fólk verður að setjast að í prófuðum stöðum. Jafnvel björn sýnir meiri aðgát við að velja bæli sitt. Plöntur munu gefa til kynna betri möguleika. Leitaðu að sedrusviði og furu, lyngi og eik, grasi og blómum í skærum lit. Náttúrulegt rafsvið í umhverfi er nauðsynlegt. Stórar, langar nálar af sígrænu eru bestu þéttir rafsviðs. Hæð yfir ellefu þúsund fetum, snauð af gróðri, veitir gagnlegt prana.

183. Hvað kemst nær samfélagi Okkar — kór sálmasöngvara eða vopnaðar herbúðir? Fremur það síðara. Maður getur ímyndað sér hvernig það verður að vera í samræmi við reglur hernaðarskipulags og forystu. Er hægt að koma á framfarabrautum samfélags án varna og árása? Er hægt að taka vígi með árás án þess að vita aðstæður þess? Vega verður aðstæður varnar og sóknar. Þörf er á reynslu og árvekni. Þeir hafa rangt fyrir sér sem telja samfélagið vera bænahús. Þeir hafa rangt fyrir sér sem kalla samfélagið vinnustað. Þeir hafa rangt fyrir sér sem líta á samfélagið einungis sem rannsóknarstofu.

Samfélagið er hundraðeygður vörður. Samfélagið er fellibylur sendiboðans. Samfélagið er tákn sigurvegarans. Á þeirri stundu þegar borðanum er veifað, vanmetur óvinurinn grunn turnanna. Hvar er þá rannsóknarstofan þín? Hvar er erfiði þitt og strit? Sannarlega, hver varðstaða sem er skilin eftir opnar tíu hlið. Aðeins árvekni mun veita samfélaginu varnargarð.

Sigur er aðeins skylda. Styrking krafta er aðeins birtingarmynd nýrrar hringiðu. Framkvæmd valds er aðeins prófsteinn. Áskorun er aðeins prófraun. Sem hafsbylgja ryðst samfélagið fram. Eins og þruma jarðskjálfta hljómar kenningin um óbreytanleika.

Áður en sólin rís skulum við halda stöðugri árvekni.

184. Oft spyrja samfélagsmenn hvaðan þær angistarárásir komi sem þeir verða stundum fyrir. Maður verður að vita að án þessara angistarkrampa eru engar framfarir mögulegar. Eftir að hafa farið upp klettavegg finnurðu fyrir eymslum fótavöðvana. Meðan á vitundarpenslu stendur ferðu yfir margar ósýnilegar hindranir. Vöxtur vitundarinnar kemur í stökkum og sálrænir krampar draga saman taugastöðvarnar. Maður ætti ekki að vera hræddur við þessa krampa, stutt hvíld mun laga þessa samdrætti. Vitundarvöxt er erfiðara að rekja en hárvöxt. Vitundin sigrar og eyðir. Brunnar brýr sem farið hefur verið yfir sýna ekki framsæknu vegvísanna, en það skilur eftir einn sóknarmöguleika opinn. Það er dýrmætt, ekki aðeins að sækja fram heldur einnig að eyða ruslinu fyrir aftan mann. Núna með þessu skynjar þú hvernig meirihluti fólks hefði getað sótt fram, en það heldur sig við aldagamalt rusl. Gættu beggja tákna Minna – tákn þjónustunnar og tákna samfélagsins. Annað slítur sig frá hinu gamla, hitt er þróunin.

Maður gæti uppgötvað þrá – ekki loka hurðinni!

Þegar þú ert að skrifa bækur, sjáðu til að hver sé viðbót við þá fyrri og óháð hinum. Svo er líka í athöfnum, sjáðu til að hver meðlimur fyrir sig geti tjáð allan hópinn.

185. Hvernig líta á birtingarmynd vinnu er erfið spurning. Við vitum að svarið er í gæðum, en ekki í magni. En nýtt fólk sér oft ekki gæðin og fyrir þeim skyggir tákni magnsins á efnið. Vegna grunnhyggni er það upptekið af loftbólum, og taka síðan regnboga niðurbrotsins fyrir ljós uppljómunar. Jafnvel nægilega reyndir hugar eru uppteknir við vélrænum útreikningum í stað þess að horfast í augu við efnið. Hvernig á að segja þeim að aðeins gæði uppljóma og staðfesta? Aðgreinið stórvirki frá líkunum.

186. Sérhvert samfélag þarfnast varna. Við erum ekki sigurvegarar með valdi, en engu að síður vitum við hverjir eru óvinir Okkar, og Við vitum um fjölda þeirra. Geislar, gastegundir og eftirlit úr lofti verða bestu ytri ráðstafanir, en áhrifaríkustu úrræðin verða í notkun sálarorkunnar. Við ætlum alls ekki að sýnast varnarlausir sauðir! Raunveruleg þekking er alltaf tilbúin til að svara! Við höfum ekki áhuga á að hræða neinn, en við verðum að gefa út viðvörunina: „Varist, fáfróða!“ Nú er kominn tími til að hvísla að öllum þeim sem sameinast í samfélagi: „Vertu meðvitaðir um sálrænar skipanir þínar“.

Það eru og verða tilvik þar sem þú getur með fullri vitund tekið á þig ábyrgð á afgerandi skipun. En efldu á þeim tíma alla skarpsýni, til að skynja skýrt ummál skotmarks þíns. Afar ljót afleiðing mun koma af rangri skipun. Hún kann að snerta óvæntustu birtingarmyndir, og hver getur stjórnað afleiðingum slíks örvaskots? Fyrir löngu sagði Ég við óvininn: "Ég mun taka allar örvar þínar í skjöld minn, en ég mun senda þér eina." Í þessum orðum er allt Okkar ráð.

Það er nauðsynlegt fyrir hvern samfélagsmeðlim að þekkja bardagatæknina og sérstaklega er mikilvægt að greina gervimeðlimi í samfélaginu og reka þá út fyrir vegginn. Engin skegglengd, engin talning á hlekkjum, engin helti, engar tryggingar, engin tilviljunarkennd tákni, eru vitnisburðir um mikilvægi. Aðeins full meðvitund, skýr í daglegri árvekni sinni, einlæg í svefni, getur sýnt svip sannrar löngunar. Oft er svefn einlægari en vaka. Sérhver einlægni á rétt á að vera vopnuð. Og óbreytanleg skipun bæði framkvæmir og hittir.

187. Hvernig finnur maður sig varinn til hins ýtrasta? Aðeins með því að koma á nánustu tengslum við kennarann. Aðeins í virkri samvinnu og í lotningu leynist besti möguleikinn á að fara um hættuleg svið. Tengslin við kennarann eru lifandi skarpskyggni inn í framtíðina.

Það eru jarðneskir forfeður og kosmískir forfeður; stundum falla þessi hugtök saman, en vegna ófullkomleika eru þau oft aðskilin. Þannig er til keðja jarðneskra forfeðra og einnig regnbogi kosmískra forfeðra. Það er ekki erfitt að greina hvaða birtingarmynd verður leið þróunarinnar.

Sannarlega hefur hver kennari sinn eigin leiðarvísi og mat á hugsun gengur upp til fjarlægari heima. Virðing fyrir kennaranum og uppbygging viðleitni til fjarlæggra heima eru eins og regnbogi sameinaður af kjarna ljóssins.

Lærðu að skilja hversu háleitt hugtakið um kennarann er. Dragðu þessa línu frá sjóndeildarhring til sjóndeildarhrings, frá komu til brottfarar. Vitið hvernig kenning ljóssins hefur verið opinberuð ykkur og munið silfurþráð tengslanna. Tengslin við kennarann eru létt eins og arnarvængur og auga arnarins horfir fram á við. Hvað annað gætirðu kosið ef vitund þín hefur verið opnuð? Uppbygging samfélagsins getur hjálpað til við að safna hugsunum. Auðvitað hefur ekki verið bent á asna í hjólhýsi heldur erni í samanburðinum. Hönd kennarans kallar að þröskuldi samfélagsins. Af fjallinu sjáum Við hvar hjól nauðsynjar flýgur.

188. Hann hefur verið kallaður fórnarlamb ógæfu sem kemur inn í samfélagið af örvæntingu. Þjáður af fullkomnum mistökum hefur hann leitt fram ógæfu sína og laun mistakana verið óhamingja. En sannarlega mun sá sem viðurkennir mistök eiga mikla inneign: hann hefur fórnað, hann hefur líka afsalað sér, hann hefur líka valið og hann bíður og mun uppskera. Við viljum fórn velgengninnar. Sá sem hefur mikið að afsala sér væntir allra síst greiðslu. Myndum samfélagið með kennileitum fórnanna.

189. Sjómaðurinn kemur glaður til baka með aflann. Mannkynið var ekki gert fyrir ógæfu. Maðurinn er þessi sami glaðværi sjómaður með margbreytilegan afla. Vissulega er veiðin önnur, en gleðin er sú sama og ófrávíkjanleg – gleðin í hugsun um framtíðina. Hvorki fiskar né fuglar né dýr vita af framtíðinni. En maðurinn veit örugglega hversu óumflýjanleg framtíðin er. Í þessu kalli rúmsins felst gríðarleg gleði. Sá sem er hræddur við framtíðina er enn í dýraástandi og veisla heimsins er ekki enn fyrir hann.

Að læra að efla og lyfta hugsun um framtíðina þýðir að skipa sér stað í henni sem mun vaxa með vitundinni. Sá sem bíður ekki utanaðkomandi aðstoðar þekkir gildi eigin hamars. Sá sem þekkir leiðina inn í framtíðina getur borið afla sinn án ótta. Þó að hluti mannkyns sjái ekki einu sinni þráðinn inn í framtíðina, Allt laust sópast um eins og haustlauf og þyrlast upp með rykinu frá hinum ýmsu mörkuðum. Rykskýið mun hylja hlið samfélagsins og rykug hugsun mun breytast í rusl.

Þegar dimmt er dimmt og ógnandi, haltu þá vitundinni við framtíðina. Við köllum framtíðina fljúgandi teppi. Kenndu börnum að fljúga hátt. Skiptu út goðsögninni um örkina fyrir eina um loftskipið.

190. Spyrja má hvernig eigi að þekkja nýliða. Reyndar ekki með orðum. Betra að taka gömlu aðferðina frá Austurlöndum – með augum, göngulagi og rödd. Augu geta ekki blekkt, og þó að göngulag og rödd geti sannarlega leynt sannleikanum með tiltekinni kunnáttu, er samsetningin af öllum þremur ótvíræð.

Getur fólk í barnskap sínum álitnið að það geti leynt lygi eingöngu með hrokafullum orðum? Orð eru ekki þess virði að kinka kolli. Þekkja má fugla af flugi þeirra. Þekkja má ránfuglinn úr fjarska. Garg arnarins líkist ekki söng næturgalans.

Hvað á þá að gera, þegar sumir krefjast þess að allir hindúar líti eins út – að það sé ómögulegt að greina Kínverja, Mongóla og Araba, hver frá öðrum! Er

hægt að treysta þessu fólki til að greina muninn á augum og göngulagi? Fyrir þeim gengur allt fólk á tveimur fótum og allir stari.

Skortur á greiningu getur móðgað þolinmóðan leiðbeinanda. Margir geta ekki einu sinni ákvarðað atvinnu manns út frá sérkennum húsakynna hans. Skortur á athygli er sláandi. Fólk getur ekki tekið eftir hlutum sem ógna höfði þeirra. Þeir geta ekki talið upp tíu hluti sem ógna. Þeir geta ekki bent á einföldustu smáatriði umhverfisins. Fyrir þeim er allt ekkert — núll, ekki neitt og hvergi. Þetta er ekki einu sinni afskiptaleysi, heldur heimska fáfræðinnar. Gakktu í burtu frá svona tvífætlingum!

Maður ætti að þróa athygli hjá börnum frá fyrstu stundu. Reyndar er vitund barna lifandi frá fyrstu klukkustund, en slokknar hjá þeim sem sjá alla hindúa eins.

Athyglisskerpa, eða réttara sagt skarpsýni, er upphaf arnaraugans, sem þú hefur lengi vitað um. Fyrir sumum er skarpskyggni að sjá fyrir og það þýðir að skynja leið heimsins í átt að samfélagi.

191. Skoðun, greining, stjórnun, samvinna, horfur, virðast vera uppáhalds viðfangsefni á Vesturlöndum. Við lýsum einnig þessum hugtökum. Maður gæti velt því fyrir sér hver er munurinn. Munurinn er mikill: fyrir Vesturlönd eru þessi þemu borðspjall og í besta falli ákvæði sem enginn fylgist með. Í samfélaginu okkar er ekki talað um þessi hugtök, heldur notuð á hverri stundu í lífinu.

Er hægt að beita ofangreindum hugtökum í borgarlífinu? Nú rétt á undan vorum við að tala um skort á athyglisskerpu, án þess er greining ómöguleg. Við töluðum um skort á þolinmæði og það gerir greiningu ómögulega. Skortur á hugrakkri staðfestu útilokar stjórnun. Ranglæti og hræsni munu viðurkenna ekki samvinnu. Ótti mun hylja allar horfur. Aðeins er eftir að setja upp langborðin og endurtaka í kór hálfskilin orð.

Betra að láta spilltum borgum eftir þessi forréttindi apanna; Heppilegast væri að þessi borgarbúar græða í sig apakirtla. Sannarlega öðlast hver og einn í samræmi við verðleika sína. Enginn hefur sagt þeim frá markhæfari aðferð til að endurheimta styrk, það er að setja sjúklinginn í langt steinefnabað og gefa honum straum á víxl, meðhöndluninni fylgja ákveðnar tillögur.

Skynsamlegar leiðir verða birtar þegar samfélagið mun taka á sig skynsamlega vitund og ekkert verður fengið að láni frá öpum.

Þegar tákn samfélagsins er sett fram sem skilningur á nauðsyn, þá mun lífið verða vængjað í daglegum athöfnum. Svo lengi sem talið er að samfélagið sé

tilraun, svo lengi mun samfélagið finnast í krukku gullgerðarmannsins. Aðeins staðfastur skilningur á sögulegri nauðsyn mun koma samfélaginu til lífs.

Hugsaðu, hugleiddu sterklega um óbreytanleika samfélagsins. Besta gleðin kemur af sparnaði.

192. Þroski athyglisgáfunnar leiðir til meiri rannsókna á umhverfisaðstæðum. Hver sem er mun skilja að ef veggir herbergisins þíns væru þaktir spilliefni, eða með efnablöndu úr brennisteini, eða kvoðu, eða kvikasilfri eða moskus, þá myndi slíkt hafa áhrif á ástand lífverunnar – þetta er gróft dæmi. En spyrðu nú lífefnafræðinga og tæknifræðinga hvaða áhrif efni íbúða hefur á líkamlegan og andlega þætti. Hver er munurinn á húsi úr múrsteini og öðru úr basalti, eða úr graníti og marmara, á milli járns og viðar, á milli eikar og furu? Hvers konar lífverum hentar járnrum eða úr viði? Hver þarf ullarteppi og hver viðargólf? Við þessum spurningum veita vísindin ekki meiri þekkingu en var á steinaldarstiginu. En samt, hver myndi ekki vera sammála því að viður og steinefni hafi mikilvæga læknisfræðilega þýðingu? Það þýðir að án greiningar er enginn vitneskja og það er það venjulega, fyrir ofurkappsama rannsakendur er einhvers staðar þegar verið að undirbúa bálköstinn. Þú getur verið viss um að andi rannsóknarréttarins er enn ekki mjög langt undan; munurinn mun liggja bara í ytri birtingu og aðferðum við að kæfa nýjar rannsóknir.

193. Milarepa ræddi oft við dýr. Nærri athvarfi hans byggðu býflugur bú sín, maurar byggðu borgir, páfagaukar flugu um og api var vanur að setjast niður í stellingum kennarans. Kennarinn sagði við maurana: „Burðarmenn og smiðir, enginn veit af yður, samt reisið þið háleit samfélög. Hann sagði við býflugurnar: „Þið safnað saman hunangi þekkingar og látið engan trufla ljúfa vinnu ykkar. Hann sagði við páfagauk: „Með öskrum þínum sé ég að þú ert að búa þig undir að vera dómari eða prédikari. Og hann áminnti hinn illgjarna apa: „Þú hefur eyðilagt mannvirki mauranna og stolið hunangi annarra. Kannski hefur þú ákveðið að gerast ræningi.“

Hver, ef ekki ræninginn, tileinkar sér vinnu annars og treður á verkum annarra? Margar aldir eru liðnar frá tíma Milarepa, en ræningjar, með sálfræði apanna, lifa eins og áður. Á grundvelli slíks ríkis liggur skelfilegt ábyrgðarleysi. Hvað liggur þá að baki ábyrgðarleysi? Nákvæmlega sama

fáfræðin og óttinn við framtíðina. Engin refsing né takmörkun mun bæta fyrir fáfræði.

Þið meiri og minni ræningjar, það er nauðsynlegt fyrir ykkur að læra að þekkja læknandi kraft hunangsins og strit maurana. Þessi hugsun er nógu gömul, en samt eru ákveðnir þættir mannlegrar vitundar orðnir svo ryðgaðir að margar aldir gætu ekki snúið þeim við.

Yfir eftirréttum tala menn um horfur, en stjörnurnar sem sjá má í gegnum gluggann vekja minni athygli en mölfluga kringum kertið.

Eyðið því fánýta hvar sem það er falið. Afhjúið fáfræðina að baki hvaða grímu sem er. Heiminum er skipt eftir gæðum vitundarinnar og gráðu fáfræðinnar. Reyndar veistu að fáfræði er ekki læknuð með uppflettu í bókum, heldur með samræmi innihaldsins.

194. Þegar ég heimsótti lönd þín tók ég eftir því að orðið *eftirlit* vekur ótta. Það hugtak er Okkur alveg ásættanlegt. Höndin sem kann verk sitt er óhrædd við að deila því með vini sínum. Þetta þýðir að þörf er á velvilja og þekkingu og það má auðveldlega skilja að þá gæti sálfræðitæknir haft stjórn á öllum duldu athöfnum. Nú þegar er hægt að sjá í gegnum vegg, nú þegar er hægt að taka upp öll hljóð og hugsanir. Til að leyna einhverju þarf óvenjulegt hugrekki og það er ómögulegt að ná því án langs undirbúnings. Að ná jafnvægi í aðstæðum er aðeins mögulegt með því að auka gæði vinnunnar. Þá getur hver og einn beitt sjálfstjórn. Þá getur hver og einn beðið hvaða utanaðkomandi stjórnanda um að sýna sér persónulega hvað er betra. Sjálfboðinn eftirlitsaðili verður sjálfur að vita hvernig á að vinna betur. Við staðfestum að sérhver gagnrýni verður að byggjast á betri þekkingu. Þessi reynsla skapar sannfæringu sem dreifist víða.

Þið vitið sjálf hvað trúboð þýðir. Áreiðanleiki skapar kraft, áreiðanleiki óttast ekki. Eftir áreiðanleika er hægt að vera viss um tímanlega ákvörðun og umfang athafna.

Fátækur er leiðtoginn sem framkvæmir áætlun aðeins fyrir einn dag eða eina nótt. Maður getur ekki haldið áfram að miða sjálfstraust við meðalmennsku leiðtogans. Öryggi kann að vera sannreynt, því samfélagið óttast ekki eftirlit. Nauðsynleg lausn kemur ekki með því að falla í myrkur heldur í brosi eftirvæntingar, óháð útliti.

Í þekkingu er endir óttans.

195. Skrifðu um andlegt smit. Það er gamalt þema, en hingað til hefur það ekki verið notað í lífinu. Eins og áður óttast fólk líkamlega sýkingu jafnvel of mikið og gleymir aðalrás allra sýkinga. Er hægt að halda áfram að drepa, bölvva og ærast án þess að staðbundnar afleiðingar hljóttist af? Allar afleiðingar af slíku skapa eins og líkklæði yfir atburðum sem líkist skaðlegum lofttegundum. Er hægt að búast við að eitruð og illkynjuð orku dreifist ekki? Þvert á móti mun hún þéttast og hafa áhrif á prana umhverfisins. Aldrei setjast að á blóðugum stöðum. Ný verk verður að skapa á nýjum stað.

196. Birtinguna verða að viðurkenna í veruleikanum. Efnishyggjufólk verður sérstaklega að átta sig á því. En raunar litar efnishyggjufólk meira en aðrir ýmsar birtingarmyndir með eigin lit og hindrar þannig eigin þroska. Við, sem reyndir smiðir og raunsæismenn, getum séð skaðsemi óþols sem byggist á grófustu fáfræði. Hvar er þá veruleikinn þegar hugsunin er þvinguð? Í stað þúsund formúla eru aðeins fimm þekktar! Raunveruleikinn brenglast ef fyrirfram fölsk staðalímynd er dregin upp að hefðbundnum hætti. Bros þekkingar brýtur upp flóðgátt vísvitandi hindrunar. Smiður getur ekki byggt grunn byggingar á ímyndunum. Slík afstaða er glæpsamleg þar sem efnislegt sjónarmið gefur ótakmarkaða lögmæta möguleika. Að tengjast hlutum er í eðli sínu takmarkandi. En einmitt efnið nær sigri með skilningi á frelsi. Raunsæismenn verða að vera frjálsir, því annars sokknar ljós raunsæisins í myrkri óraunhyggjunnar. Innganga inn í eðli anda-efnis er geislandi kórónu mannkyns og skapar gimstein lífsins. Flýttu þér að farga slitnum hlutum!

197. Spurt verður: "Hvaða umhyggju hefur þú fyrir rótgrónum samfélögum?" Við skulum íhuga það nýjasta. Hvað er hægt að segja á afmæli þess? Enginn hefur fallið til baka, en þó er almenn niðurstaða slök. Samvinna með stökkum hindrar skilning á samanburði. Rykögn fær meiri athygli en steinn. Áberandi er ágreiningur um forgang, þess vegna er betra að velja tímabundna forystu. Nýir koma ekki, sem er verra. Orð um fræðsluna finnast ekki og engin vörn er gegn rógburði. Maður getur opnað fyrir þeim sem knýja á, en sverði andans verður alltaf að vera beitt. Maður getur iðrast týndra vinnufélaga. Nauðsynlegt er að vinna þéttara, annars frestar þú

dagsetningum. Mér þætti gaman að kalla þig nær — gefðu þér tækifæri. Hönd mín er með þér í hverri hugrakkri athöfn.

198. Nýlega, í samræmi við áætlun vinur Minn, höfum Við oft heimsótt vestrænar borgir. Á þeim tíma hittum við frjállega einstaklinga sem grunuðu eitthvað um Okkur. Þrálátustu fyrirspurnunum var beint til Okkar – um aðferðir sálfræðinnar og kröfur um nákvæmstu lífefnafræðilegar formúlur. Þar að auki, með yfirlæti Vesturlanda, hafði þetta fólk aldrei áhyggjur af eigin meðvitund og reyndi ekki að læra hvort það hefði samsvarandi líkamlega eiginleika. Það er dapurlegt að hugsa til þess að þessum áhyggjum fylgdi engar vonir um félagslega velferð. Hellisbúinn með kylfu sína safnaði lituðum skeljum. Þar að auki skreytti hellisbúinn sig með skeljunum og þannig reyndu þessir hellisbúar að eignast eiginleika sem þeim voru framandi, en vitringar samtímans rýra þekkingu í kaffispjall eftir kvöldmat – þetta var sjónarspil skammarlegrar léttúðar.

Í samræmi við áætlun vinar Míns höfðum við næga þolinmæði til að eyða tíma jafnvel í bréfaskipti. En það var ómögulegt að laða neinn að uppbyggilegu starfi.

Vestræna mannum er sama um vitund sína og settur hana í veskið með peningum. Er hægt að gleyma ástandi vitundarinnar þegar við komumst í snertingu við fíngerðustu orkuna? Reyndar, við hunsum ekki aðferðir vestrænna vísinda, en við setjum sálarorku sem grundvöllinn.

Vitneskja Okkar um þá staðreynd að sálarorka er nauðsynleg bæði fyrir sjálfan sig og fyrir tilraunaferli, höfum við fyrst og fremst áhyggjur af því að skapa hagstæð skilyrði fyrir uppsöfnun þessarar orku.

Sá sem vill plægja verður að hafa plóg sinn. Sá sem vill öðlast verður að skilja vopn sín. Vesturlandabúar hafa skyggt á vitund sína með þyngstu hugsunum, en þekkingargleðin er orðin eitthvað nánast ósæmilegt. Gleði yfir því að skilja sjálfan sig verða forréttindi Nýja heimsins.

199. Spyrja má: „Hvernig stendur á því að í þínu samfélagi eru forn mannvirki og gamlar bækur settar til hliðar? Hvers vegna hafa fornaldir ekki áhrif á sókn inn í framtíðina?“ Það eru tvær ástæður: Í fyrsta lagi lítur hin framsækna vitund ekki til baka; í öðru lagi voru mannvirki sköpuð og hlutum safnað saman eingöngu til framfara inn í framtíðina. Uppbygging sóknar til framtíðar fyllir alla tilveru samfélagsins. Aðdráttarafl hluta drukkna í straumi þess væntanlega. Basaltdrangar vekja ekki liðna atburði, en vitna um fyrrum

staðfestu að líta til framtíðar. Bækurnar bera ekki hugsun til fortíðar heldur bera vitni um framtíðina. Flutningur allrar vitundarinnar inn í framtíðina getur staðfest tilvist samfélagsins. Ég þreytist ekki á að endurtaka að samfélag verður að vera samþykkt af vitundinni. Engar utanaðkomandi tryggingar þjóna því að sannfæra okkur. Ómissandi er sá eiginleiki vitundarinnar að vera óbreytt í svefni og vöku; því annað getur ekki verið, jafnvel í gríni.

Framtíð mannkyns, framtíð alheimsins – er eitthvað heilagara? Þessi gleðilegi heilagleiki ekki í gylltum girðingum heldur í ör viðleitninnar, í punkti tíguls sem fullkominun fernings hefur fært inn í framtíðina.

Í loftsteinum er einn málmur sem býr yfir þeim gæðum að þetta raforku. Að eiga þennan málm gefur möguleika á að taka á móti sterkum neistaflóði og jafnvel eldsloga. Þessi logi verður að lýsa upp vitundina, styrkjast og verða bjartari. Ekki er þörf á aðkeyptum flugeldumsýningum. Betri er það litla og skýra en lygi í nafni framtíðar mannkyns.

200. Samfélag – samvinna – er eina skynsamlega leiðin fyrir fólk til að lifa saman. Einvera er lausn á vanda lífsins, utan samfélagsins. Allar millilausnir eru mismunandi málamiðlanir og eru dæmdar til upplausnar. Fólk talar um arfgengt guðlegt vald – slíkt bygging er fáránleg. Orðin arfgengi og guðlegt eru ósamrýmanleg. Og hver skilgreinir guðlegu gráðuna? Aðeins vitund um samvinnu – samfélag – staðfestir þróun líffræðilegs ferlis.

Sá sem vill helga sig hinu sanna samfélagi starfar í samræmi við grundvallaratriði tilverunnar.

Meðvitað samfélag útilokar tvo óvini samfélagsins: ójöfnuð og arfleifð. Allur ójöfnuður leiðir til harðstjórnar. Arfleifð er málamiðlun og það leiðir til spillingar á undirstöðunum. Þörf er á skýrleika í byggingu, óbeit á hefðbundnum venjum, og trú á börnum sem tákn um framfarir mannkyns. Aðeins innan úr samfélaginu getum við hugsað um framtíðina. Við skulum færa vitundina til þess að bæta allt líf og tilverubaráttan viku fyrir sigri möguleikana. Hugsið þannig um samfélagið. Bættu vitund þína.

201. Jafnvel þegar vitundin hefur sannarlega dýpkað, geta komið erfiðir tímar. Það kann að virðast sem tengslin við kennarann séu ekki til og að kennarinn sé ekki til, en sá sem veit segir: „Maya, víktu burt! Ég þekki tengsl mín við kennarann.“ Mikið getur komið fram af persónulegum hugmyndum utan fræðslunnar og sá sem veit mun segja: „Maya, víktu burt! Ég þekki

undirstöður fræðslunnar." Það kann að virðast sem maður sé sviptur öllum samstarfsmönnum á meðan hann er skyldugur til að reyna að taka á sig byrðarnar, og sá sem veit mun segja: „Maya, víktu burt! Ég veit að sannir samstarfsmenn eru dreifðir um jörðina!“

Maya, blekkingin, hefur verið á öllum tímum og veit hvenær á að snerta heilann. Úr djúpum fyrri reynslu vekur Maya fínan þráð vafans, hylur raunveruleikann með sönnunargögnum og sveipar feldi yfir afrekin. Marglita Maya, það er kominn tími til að þekkja þig og segja með fullu valdi: "Maya, farðu!"

202. Oft er samfélagið sakað um að beita frelsi einstaklingsins yfirgangi. Þetta gjald á við um hvaða málamiðlunarríki sem er en ekki Samfélag. Í meðvituðu samfélagi er staður fyrir öll störf. Hver og einn getur valið verkefni sitt að eigin geðþótta, því hvert starf er skerpt af nýjum árangri. Það er ekki bundið af vélrænni frammistöðu, því starfsmaðurinn er á sama tíma tilraunamaður. Hann skilur mikilvægi þess að innleiða fullkomnun starfsins án þess að trufla almennan hrynjandi.

Við skulum nefna dæmi um Samfélagið okkar. Vinur okkar, efnafræðingurinn V., vill fá að sinna nýrri greiningu á geislum — enginn kemur í veg fyrir það. Vinur okkar K. vill bæta útvarpið með því að beita nýjum ljósbylgjum — enginn hindrar hann. Systir okkar P. er upptekin af félagslegum vanda nágrannalands — enginn hefur afskipti af henni. Systir okkar U. er upptekin af landbúnaði og kynnir margar framfarir – enginn hindrar hana. Systir O. elskar lækningajurtir og að leysa menntunaryvandamál — enginn hamlar henni. Bróðir H. hefur fundið upp merkilegan vefstól og vinnur einnig að endurskipulagningu samfélaga. Bróðir M. er upptekinn af sögulegum rannsóknum. Skósmiðurinn okkar skrifar merkilegar heimspekilegar ritgerðir. Hver og einn finnur sér verk við sitt hæfi og getur breytt því að vild. Þess vegna er bæði löngunin til að vinna og hin opna meðvitund nauðsynleg þar sem hvet starf verður aðlaðandi. Því erfiðið er unnið fyrir framtíðina og hver ber sinn besta stein. Hér og nú, frammi fyrir fjöllum, erum við að tala um framtíðina. Og þú skalt koma þessum orðum á framfæri til dalbúa, og enn og aftur muna þeir möguleikann á tilvist samfélagsins.

203. Þú hefur þegar heyrt frá áreiðanlegum ferðalöngum hvernig leiðsögumenn neita að leiða þá á ákveðnar leiðir. Þeir vilja frekar deyja en leiða þig áfram. Þannig er það. Leiðsögumennirnir hafa verið þjálfaðir af

Okkur. En ef óvarkár ferðalangur heldur áfram, fer fjallskriða að druna fyrir framan hann. Ef ferðamaðurinn kemst yfir þessa hindrun, þá mun grjótskriða svipta hann burt, því að hinn óvelkomni mun ekki ná áfangastað.

204. Leynd er merki um þekkingarskort. Stundum er Samfélagið okkar sakað um einangrun og að vilja ekki hjálpa fólki. Þið þekkið og hafið séð Okkur á ýmsum stöðum og hafið séð umboðsmenn okkar.

Efnissendingar Okkar hafa ekki verið litlar. Þú veist að bréf okkar berast hratt og boðberar okkar eru ekki seinir. Segðu ungu vinum þetta.

Ef efnisleg tengsl eru varla merkjanleg, verður að leita orsakanna í ósamræmi vitunda. Ef Við flýtum okkur ekki með einhverja birtingarmynd þýðir það að við viljum ekki skaða neitt með ótímabærum hætti. Við sóum aldrei höggi í mót vilja. Við setjum aldrei inn orð sem skilst ekki. Við forðumst alltaf brjálæðislega orkueyðslu, því af reynslu vitum við hversu dýrmæt ör orkunnar er. Efast ekki um að handan endimarka hugsanlegs efnis erum við á kafi í samspili fíngerðustu orkunnar og eyðsla á hverju korni þessa dýrmæta fjársjóðs hlýtur að vera skynsamleg. Um aldir höfum við verið að fylla bókasöfn Okkar og það væri ekki nema eðlilegt að verja þau gegn eldi. Á ákveðnum táknum eru tveir spíralar og þar sem hægt er að stíga upp um annan en einnig hægt að fara niður um hinn. Leyfðu þeim að muna sem hika ekki að segja: „Við höfum þegar náð árangri.“ En þeir sem gruna samfélagið Okkar um aðgerðarleysi eru einfaldlega óupplýstir.

205. Við höfum enga þörf fyrir velviljaða Nikodemusa sem koma á nóttunni, en þegja á daginn í Sanhedrin, æðstaráðinu. Hver og einn verður að gæta leyndarmálsins sem honum er trúað fyrir, en samt verður hann að hafa orð um Okkur tilbúinn. Stöðug orð geta rotað andstæðinga. Segðu að það sé forvitnilegt að sjá einn tala um það sem hann veit ekki. Ef þeir tala gegn leyndum fjársjóðum, segðu að jafnvel hafið sé fullt af innsigliðum flöskum. Ef þeir tala gegn samfélagi, segðu að sá sem virðir Krist, Búdda eða Móse þori ekki að tala gegn samfélagi hins góða. Það versta er að koma með rangar sakargiftir, því að í henni er lygi og rógburður og svik og fáfræði. Segðu: „Þar sem kennarinn er til, hvers vegna ekki að nýta vitur ráð hans? Þú notar þau ekki því þú veist ekki hvernig á að taka á móti þeim. Flýttu þér að verða meðvitaðir um Mahatmana, meistaranna, ekki í sögunni heldur í lífinu, og haltu fáfræði þinni fyrir sjálfan þig.“

206. Reyndar er baráttan gegn því augljósa. Raunveruleikinn er ekki augljós. Sönnunargögnin sem ytri tákni sýna, tákna ekki raunveruleikann. Gamla kenning pósitívismans, framhyggjunnar, setti áreiðanleika í stað sönnunargagna og fyrir því var aðeins ein afsökun: hún hafði hvorki smásjár né sjónauka – sá hvorki niður né upp. En spyrjandi hugurinn hefur ekki áhyggjur af hefðbundnum sönnunargögnum; hann vill veruleika í setningu kosmískra lögmála. Hann skilur að perlan er ósýnileg í djúpinu og að loftlög geta leynt arnarhópi.

Fyrir ekki löngu ræddum við um vörn raunveruleikans. Mundu að það er ekki ólæsa fólkið sem reiðist raunveruleikanum, heldur munu þessir litlu *læsu* verja skammsýni sönnunargagna með ofbeldi. Þeir halda að lokaður heimur sjóndeildarhrings þeirra sé hinn raunverulegi heimur og að allt ósýnilegt fyrir þeim sé skaðlegur skáldskapur. Hvað er undirstaða þessarar ömurlegu þröngsýni? Með öðrum hætti er það einmitt sama hugmyndin og um persónulegt eignarhald. Þetta er mín eigin svínastía og því er allt utan hennar ekki nauðsynlegt og skaðlegt. Þetta er það sem mér er augljóst og því er ekkert utan þess til. Hin þekhta dæmisögu um fílinn og blindu fólkið sjö nægir sem dæmi.

Reyndar, eins og við segjum, berst samfélagið fyrir raunveruleikanum. Þú átt annars konar bandamann: þá sem sækjast eftir sannleikanum, sem sannanir eru ekkert annað en óhreint glas. Ef efnafræðilegar og líffræðilegar vísbendingar eru flóknar, þá eru enn flóknari sönnunargögnin um uppbyggingu lífsins og aðgerða. Án vitundarþroska munum við dvelja í samfellum speglasalar; eins og í catalepsis, í eigin heimi, snúumst við í frosinni skelfingu.

Vík burt, Maya! Við viljum og munum þekkja raunveruleikann!

207. Ekki hvetja til samræðna um kosmíska heimsmynd fyrir en vitundin er móttækileg. Fylgið markhæfni í kennslu í skólum. Gefðu þeim sem flýta sér tækifæri til skjótra framfara. Ef hraðskreitt skip verður að draga af seglum til að halda röðinni, er það ekki að draga úr möguleikum? Veistu hvernig samræmi hefur skapast í siglingarhæfni skipsins? Og hefur það ekki verið hannað fyrir sem minnstu mótstöðu? Hvernig á að nýta það til að flytja frosið grænmeti? Varðveittu alltaf möguleika á ábyrgum framgangi. Frá fyrsta ári í skóla má hægur gangur ekki vera hindrun í hraða. Leyfðu kennaranum að greina nákvæmlega þá sem geta farið hratt áfram. Það þarf ekki að hrósa þeim, heldur ber að ryðja þeim brautina. Maður ætti að búa til

áfanganámskeið; hinir hröðu geta hlaupið upp þessar tröppur. Ekki leynd þeim erfiðleikum. Fyrir ákveðna tegund af vitund er hver hreyfing sem leiðir til árangurs ljós og gleði.

Það verður líka að treysta á kennarann til að átta sig fljótt hvernig nemandinn hugsar, því röng aðferð er þungt haft og með því geta bestu nemendur glatast. Hver ósveigjanleg aðferð er lík sem er óþolandi undir sól þekkingar. Eins fljótt og auðið er er nauðsynlegt að koma á stöðugleika í skólanum með því að kanna vitund kennarans. Skapa fyrir hann betri aðstæður til að efla ábyrgð hans á vitund nemenda.

Það er óafsakanlegt ef skólar framtíðarinnar, yrðu eins og þeir gömlu, þar sem liðnar kynslóðir hafa verið limlestar og minna á skepnustíur. Í staðinn fyrir ofstæki og bönn eiga að koma möguleikar.

Kynnið nám í handverki, leyfið valfrelsi og krefjist gæða vinnunnar Til þess verður hver kennari að skilja merkingu gæða.

208. Æskilegt er að safna ungum samstarfsmönnum víða. Kennarinn vill frekar sjá ákafa leit en smáslúður. Myrkur liggur yfir þeim sem eru hræddir; þeir taka minna eftir raunverulegur skaði en nýju hári á höfði nágranna. Er hægt að hugsa um samfélagið þegar maður er upptekinn af slúðri? En erfiðleikarnir minnka þegar við vitum að hermönnum rógburðar er hægt að halda utan við múra nýju borganna.

Leyfðu rógberum að skoða listann yfir allt sem þeir rægja. Verður þetta ekki listi yfir uppgötvanir mannsins? Rógburður hefur ekki nein áhrif á þróunina. En rógur eyðir lífsnauðsynlegu eldsneyti og frá sjónarhóli marksækni verður að eyða honum. Fáránlegum níðingsorður fylgja ekki oft skýr hugsun, en rógburður, eðli málsins samkvæmt, er í ætt við allt sem alið er upp í myrkri og hugsun ber það óheyrilega eins og uglas á flugi.

Ef einhver spyr: "Af hverju að veita rógburði svona mikla eftirtekt?" Veit fyrirspyrjandi lítið um orkusparnað.

Það þarf ekki nauðsynlega að gráta rusl á veginum, en vei þeim sem strá ruslinu!

209. Þú hefur þegar séð hvernig ég beindi spurningum til nýliða. Af svörunum var hægt að mynda sér skoðun á eiginleikum nýliðans. Hverju ykkar er skylt að kenna þeim sem koma til ykkar. Ef þeir byrja á spurningu skaltu svara með eigin spurningu. Þú veist hvernig gæði spurningar gefur stefnu í næstu spurningu. Það er ótækt að láta ónákvæmni læðast inn í

kjarna spurningarinnar. Slík ónákvæmni liggur oft eins og fitublettur á sæng og verður óafmáanlegur. Sá stund nálgast þegar þú munt þrífaldlega heimta spurningar af hálfu þess sem þú talar við. En fyrsta spurningin hlýtur að koma frá þér. Og fyrst og fremst spyrðu hvað hefur dregið hann til þín. Og biðja hann svo að segja frá því hvenær honum fannst í fyrsta skipti samtíminn einskis virði; og leyfðu honum síðan að segja frá því hvernig fyrsta hugmyndin um kennarann varð til í vitund hans. Leyfðu honum að segja hvernig hann skilur árangur. Finnur hann muninn á tilvistinni og raunveruleikanum; og getur hann áttað sig á samfélaginu innan vitundar sinnar? Þess vegna er nauðsynlegt að komast að illgresi langana og drauma. Vertu óhræddur við að sýnast ákveðinn; vissulega er mjúkur krumpaðir þúði verra. Strangleiki mun skjóta rótum, og ef það er líka vísbending um styrkleika, þá verður til birtingarmynd brúarinnar. Þú verður að útiloka allar spurningar um fyrrverandi fjölskyldulíf. Með einni slíkri spurningu er hægt að sökkva niður í hversdagsleikann, en það er með öllum ráðum nauðsynlegt að varðveita óvenjuleika raunveruleikans. Raunveruleikinn undirbýr leiðina í leifturglampa.

210. Ekki er hægt að saka samfélag okkar um þröngsýna skólaspeki. Miklu fremur geta hinir óreyndu orðið agndofa af ákefð og skjótum undirbúningi. Lífið sjálft gefur samfélaginu lipurð. Nýjar samsetningar verða til sem krefjast tafarlausrar brottvikningu eða fljótrar komu.

Í gömlu bréfunum Okkar hefur þú séð hversu sannar spár okkar um félagslega atburði hafa verið. Jafnvel í dag hefur þú staðfestingu á ástandi vitundar í heiminum. Næmni tækja Okkar gerir kleift að lesa öldur óvarkárra hugsana heimsins. Það er nákvæmlega eins og ritstjórnarherbergi. Það eru mistök að ímynda sér að samfélagið Okkar sitji í skugga og syngi lofgjörð til ósýnilegs skapara. Hver uppbygging verður að vera í samræmi við skilyrði þróunarprepsins. Við gerum Okkur grein fyrir hversu spenntan takt nútíminn krefst.

Hver getur komið til Okkar sem leitar samræmdrar reglu í starfi. Hann getur komið ef hann finnur leiðina.

211. Þakklæti er umgjörð réttlætis. Samfélagið verður að þekkja kjarna þakklætis. Hver markviss athöfn verður ekki að engu, heldur ber með sér þakklæti. Kjarni þakklætis er næstur samhljómi vitundarinnar.

Staðfesting á samvinnu er ekki niðurstaða formlegrar skoðunar. Aðeins með athöfnum og staðfestu er hægt að nálgast hjarta samfélags. Kenndu að láta ekki möguleikana framhá sér fara. Ef einbeitni og athöfn leiða til þakklætis, þá skapar óráðsía og vanræksla hindrun sem erfitt er að fjarlægja.

Samstarfsmaður sem vanrækir athafnir vegna aðgerðarleysis er látinn vita. Þetta er ekki ávítur, heldur hagnýt leið til að sýna honum mistök sín. Það er sjaldan að maður kannast við eigin mistök og þá er lítil sjálfstæð æfing lögð fyrir hann: eitthvað gengur erfiðlega, eitthvað klikkar og losnar ekki. Maður ætti ekki að búast við töfrabrogðum; Athygli á samfélagið hefur einfaldlega flogið tímabundið í burtu og reynsluleysið sveiflast í vindinum. Í öllu falli verða áhrifin af hópinn, sem er fulltrúi samfélagsins, mikil og án þessarar einbeitingar er erfitt fyrir þann að halda áfram sem hefur þegar einu sinni reynt leið samfélagsins til góðs.

Það er í eðli mannkyns að hlusta á hverja frétt um samfélagið. Sumir gætu reynt að tala um ómöguleika þess, en enginn þorir að fullyrða að það sé skaðlegt. Við vísum til hins algera, Við leggjum til óvefengjanlegar athafnir, Við viljum sjá vilja og sjálfstæði. Ekkert vafasamt má komast inn í vitund verkamanna. Við höfum safnað saman miklum fróðleiksbergðum og við nýtum þær ekki fyrir Okkur sjálf heldur fyrir sannleikann. Og hinu hráa „ég“ hefur þegar verið skipt út fyrir hið skapandi „við“.

Kenndu að skilja samfélagið sem mögulega uppsprettu möguleika!

212. Sá sem staðfestir samfélagið stuðlar að því að hraða þróun plánetunnar. Hver einasta stöðnun táknar afturhvarf til frumstæðra forma.

Gefðu gaum að sögu fortíðar; þú munt skynja skýrt þrýsting framfara, þú munt sjá á myndrænan hátt að þessi þrýstingur fellur saman við birtingarmynd um samvinnusamfélag. Einræðisríki hafa verið eyðilögð, afrek vísinda hafa verið tryggð, ný vinnubrögð hafa komið fram, velviljað áræðni hefur ljómað, þegar samstarfsfáninn var dreginn upp.

Ef mannkynið hefði hugsað oftari um samvinnu, hefði það fyrir löngu komið fram í almennum skilning á almannaeillum.

213. Segðu við hræsnisfulla hugleiðendur: Ef hugleiðsla þýðir spennt orka og uppsöfnun krafts fyrir stökk upp á við, þá hefði ljónið getað náð slíkri færni. En ef hugleiðsla þýðir dugleysi og afskiptaleysi, þá er ómögulegt að ætla að þessi skammarlega dægradvöl hafi verið vígð sem göfug iðja.

Það þarf að ryðja miklu af veginum. Það er nauðsynlegt að skoða allt innbyggt. Við höfum vanist því að viðurkenna einstaka stubba sem leiðarljós, en sem verðugir meðlimir skynsamlegs samfélags bera allir ábyrgð á hverri heimskulegri niðurstöðu. Maður á ekki að líta á sig sem fórnarlamb almennar grunnhyggni.

Maður á ekki að sætta sig við þá hugsun að einhverjum öðrum sé um að kenna. Það var betra að íhuga eigin tilfinningar. Það væri betra, án glotts, að íhuga hvort hægt er að gera umbætur frá og með deginum í dag og skoða gæði eigin gjörða. Maður ætti að byrja á að skoða léttvægustu atriðin. Hefurðu sofið of lengi? Hvernig hefur þú talað við þá sem eru í kringum þig? Hefur þú frestað brýnu verkefni? Hefurðu sagt rangt? Hefur þú gleymt umhyggjunni um almannaheill? Spurðu þig þannig án hræsni.

214. Með því að skoða eigin gjörðir er auðveldara að sjá skýrt hegðun annarra. Þú veist hversu mikið við erum á móti fordómum og venjum. Reyndar, frá þessu sjónarhorni, ráðleggjum við að skoða varlega framandi siði. Að baki þeim liggur oft þroskuð þekking, og þó að við sem raunsæismenn verðum að svipta burt öllum blekkingum, þá væri ástæðulaust að brjóta upp mikilvægi skynsamlegs grunns.

Ef arkitekt sér traustan grunn þá nýtir hann þann grunn við nýbyggingu. Þörf er á hagkvæmni í nýtingu auðlinda heimsins. Munaður eyðileggingar á að vera á blaðsíðum sögunnar. Heimurinn þarf ekki nýja frumþætti heldur nýjar samsetningar. Og leið hins nýja sigurvegara er ekki upplýst af rauðum bjarma eldanna heldur af neistum endurnýjun orkunnar.

Möguleikastraumarnir eru óaðskiljanlegir. Mikil hætta er fólgin í því að trufla orkustrauma. Það hefur verið talað um aðgát, ekki aðeins til að spara orku heldur einnig til að forðast hættu. Það er auðvelt að slíta neðanjarðarstreng og svipta heila borg ljósinu. Maður gæti auðveldlega eyðilagt gagnlegan grunn og valdið skaða til lengri tíma. Þess vegna hrósum við einbeittri varkárni og hörmum munað eyðileggingarinnar.

215. Sólargeislinn eyðir og deyðir, en ljósið endurbyggir. Aðlögun er nauðsynleg en ekki skarpt högg. Smiðirnir ættu að vita hvernig á að aðlaga umhverfið. Velgengni felst í aðlögun umhverfisins, sem endurheimtir allt. Því er nauðsynlegt að byggja þannig að öll framtíðin sé í samræmi við fortíðina.

Allt rangt og tilviljunarkennt eyðist, en þráður þekkingar verður að vera óslitinn. Þetta er ekki eftirsjá fortíðarinnar heldur aðlögun að straumi eilífðarinnar.

Ef fólk myndi læra að skynja bylgju *santana*, þess helga, gæti það tekið á móti vitund alheimsins.

Þegar ferðalangur stendur á tindi, finnst honum þá ekki eins og líkami hans lyftist eins og hann væri sameinandi heimaanna? Slítum okkur ekki frá jörðinni, heldur er það tilfinningin fyrir sameiningargetu sem gerir manninn að skapara.

Framandi fræðsla krefst þjónustulundar, en samfélagið er svo mettað af möguleikum að Eina stigveldið verður þekkingarskrefið. Enginn er tilnefndur af stigveldinu, en þeir sem hlusta og átta sig á því, viðurkenna þetta skref. Fræðarinn verður hinn eðlilegi leiðtogi.

Í Asíu er hugmyndin um kennarann viðurkennd. Búdda hefur fyrirskipað að sérhver framtíðarkennari skuli vera sérstaklega virtur. Í þessari uppljóstrun um möguleika felast öll loforð framtíðarinnar.

Mettun lofthjúpsins mun vekja upp komandi lausn heimsins.

216. Varist þá sem engan tíma hafa. Að telja sig upptekinn gefur fyrst og fremst til kynna vanhæfni til að nýta sér fjársjóð tíma og rúms, og slíkt fólk getur aðeins framkvæmt frumstæð vinnubrögð. Það er ómögulegt að laða þá að uppbyggingu. Við höfum þegar talað um fölsun dagsetninga, sem stela tíma einhvers annars; nú skulum við tala um fádæma iðjuleysingja og letingja, sem eru óreiða á lífsins vegi. Þeir snúast eins og spilabox; þeir hafa alltaf andstyggð á vinnu; þeir eru uppblásnir eins og kalkúnar; af þeim liggur fnykur reykinga; þeir koma vinnustaðnum í óreiðu. Þeir hugsa upp hundrað ástæður til að fylla upp í sprungur rotinnar vinnu. Þeir geta ekki fundið stund fyrir það brýnasta. Í heimsku sinni eru þeir tilbúnir að verða hrokafullir og afneita því sem er þeim nauðsynlegast. Þeir eru tímaþjófar annarra. Þá verður að útiloka frá nýjum uppbyggingum. Þeir geta haldið áfram að bera múrsteinanna.

Við þekkjum marga starfsmenn sem finna tíma fyrir það mikilvægasta; þeir sýnast ekki vera of uppteknir. Sá sem er sáttur í starfi sínu mun öðlast ríkulega. Þessi eiginleiki vinnunnar er ómissandi til að auka vitundina. Getur eitthvað komið í stað gleðinnar yfir vitundarvexti?

Í Hindúritum Okkar hefur þú séð orðatiltækið *leik*, sem er notað um kosmískt hugtak. *Leikur* hinnar miklu móður heimsins — er hann ekki sýnilegur hinni

upplýstu vitund? Og leikur blóðsins – breytist það ekki í ljósi geislandi efnis? En er ekki nauðsynlegt fyrir geislandi leik að hafa tíma.

217. Tvenns konar efahyggja er til: önnur góðviljað, eins og hjá þeim sem leita staðfestinga; hin köld, sem streitist gegn nýjungum. Birtingarmynd hins síðara er gjarnan hjá þeim sem hafa lélega menntun. Aldrei hefja deilur við fólk af þessu tagi. Leggðu til við þá að lesa og bæta við menntun sína. Fyrri efasemdahópurinn er Okkur ánægjuleg birtingarmynd, því úr þeirra röðum fást gagnlegir samstarfsmenn. Reyndar eru þeir yfirleitt mun siðmenntaðri og fyrri lífeyrnsla þeirra ríkari. Þannig eiga þeir auðveldara með að bera saman gögn á mismunandi þekkingarsviðum. Reyndar eru þeir nú þegar reiðubúnir fyrir samþykki samfélagsins og fyrir þeim er samanburður aðeins eins og að fjarlægja tímabundna augnmóðu.

Sem raunsæismenn þekkjum Við raunveruleikann og gleðjumst þegar einhver leitar inn á veg veruleikans. Þessi veruleiki leyfir ekki fáfræði. Snjór sem vorsólin bræðir vekur ekki athygli, en ef hann myndar mýri færur við tjaldbúðum okkar á hærri stað.

218. Ákveðið ástand efnis í lífinu kallar fram í einstaklingi meðvitaða einstaklingshyggju og frá þeirri stundu hefjast átökin gegn samfélaginu. Þegar, eins og sagt er, dýrið vaknar í manningum, þá breytist einmitt einstaklingshyggjan, án nokkurrar næringar frá vitundinni, í grimma eiginhyggju. Þá hefist herferð gegn uppljómun og samvinnu. Slík eiginhyggja skilar ekki göfugum persónuleika, heldur persóna sem snýr aftur til dýraríkisins og missir um leið hóphyggju dýranna. Slíkur maður er verri en skepna. Er hægt að byggja upp samfélag með slíkum skepnulíku fólki sem á ekkert sameiginlegt tungutak? Þá verða smiðirnir að endurskoða grundvöll mannlegs einstaklings. Það verður að sannreyna allt skipulag, allar hefðbundnar venjur, en aðeins hugrakkt fólk sem hverfur úr fjötrum þess hefðbundna getur gert þá endurskoðun. Þess vegna er nauðsynlegt að standa vörð um árangur mannlegs persónuleika.

Það munu finnast þeir sem sigra dýrið, en leitaðu þeirra án hinna gömlu venja. Ef umhverfi þitt þvingar þig að slitnum hugsunarhætti, þá væri betra fyrir þig að brenna upp það umhverfi en að gerast þjónn þess.

Við höfum þekkt slíka smiði í gömlum hægindastólum; Við höfum séð slíka spámenn með minnisbókina og háværa leiðtoga á opinberum samkomum. Engir gamlir múrar, né einu sinni bankahvelfingar, munu styrkja vitund

samfélagsins. Ef einhver vinur samfélagsins dreymir um að líkjast kapítalistanum, jafnvel á ytri hátt, þýðir það að grunnurinn að samfélagi hans er rotinn.

Eyðum dýramanninum. Menn með hala, og dýramenn, ganga ekki inn í þróunina. Þörf er á virkri framkvæmd samfélagsins.

219. Fordæma á alla þvingun. Nauðug þjónusta, nauðungarhjórabönd og skylduvinna er niðurlægjandi og bölvun. En af öllum þvingunum er sjónarspil skyldusamfélagsins það glæpsamlegasta og voðalegasta. Sérhver tegund þvingunar er dæmd til að mæta viðbrögðum, og versta form þvingunar er dæmt til að kalla fram verstu viðbrögðin.

Samt er heimssamfélagið þegar mótað – það þýðir að þættir sem ekki hafa hugmyndina um samfélag verða að vera sannfærðir um óbreytanleika þess. Er maður ekki sannfærður með orðum? En það eru ekki orðin heldur hugsunin sem sannfærir og endurnýjar vitundina. Hugsun er aðeins hægt að skerpa með sálarorku. Þróun þessarar orku mun veita smiðum samfélagsins útrás. Séu þeir sjálfir sannfærðir um óbreytanleika samfélagsins getur enginn komið í veg fyrir að þeir sendi kraftmikla hugsun í þeim tilgangi að sannfæra andstæðingana.

Nauðsynlegt er að skilja mikilvægi sálarorkunnar í þróuninni sem nálgast og rannsaka með vísindalegum hætti birtingarmyndir hennar. Það er engin þörf á að prófa það með aðferðum stórbrotinna brellna. Með allri umhyggju og ábyrgð ætti maður að nálgast uppgötvun að fjársjóði mannkynsins. Það er ekki mikill tími til að breyta mörgum andstæðingum í gagnlega samstarfsmenn. Ef þú nálgast þá með ógnvekjandi viðvörðunum, verður það gróft og óverðugt fyrir sanna samfélagsmeðlimi.

Lýsandi og sigrandi hugsun mun að fullu samræmast skilyrðum komandi samstarfi nýja tímabilsins.

Heldur þú að þetta sé Útópía? Náðu þá til Okkar og sannfærstu um hvernig meðvituð mannleg hugsun vinnur!

220. Þegar Við tölum um fegurð komandi þróunar, erum við kölluð útópískir bjartsýnismenn. Þegar við tölum um skelfingar samtímans erum við kölluð sjónrænir svartsýnismenn. En við getum hvorki verið bjartsýnir né svartsýnir, við erum raunsæismenn — raunveruleikamenn.

Þú getur ímyndað þér fjölda fólks sem leitast við að ná samfélagi okkar. Svo margir vitnisburðir, svo mörg samþykkt viðhorf, en inn í grundvöll dóma er

aðeins raunveruleikinn settur. Vertu þannig með í stofnun nýrra samfélaga. Sjáðu hvernig fjölskyldubönd hafa enga þýðingu. Sjáið hvernig fyrri vinátta og fjandskapur verður gaumgæfilega endurskoðaður; engir vitnisburðir breyta um – persónulegar skoðanir, persónulegar prófraunir, persónuleg ábyrgð. Ég ráðlegg þér að byrja prófraun með tillögu um hvíld frá vinnu. Sá sem er feginn að vinna ekki, er enginn samstarfsmaður. Þú gætir spurt hvort þjónusta hans sé viðurkennd af vanþakklátu mannkyni. Sá sem kvartar er enginn vinnufélagi þinn. Þú gætir spurt hvort hann beri sjálfur ábyrgð á fortíðinni eða aðrir. Vinnufélagi þinn mun ekki leggja ábyrgð á fortíð sína á aðra. Taktu eftir því, þegar hann er einn, að hann hreyfir ekki til hluti. Maðurinn sem skynjar mikilvægi þess sem kringum hann er, truflar ekki ferli sem hann þekkir ekki. Maðurinn sem veit eitthvað um kjarna hluta tekur tilliti til fyrirkomulags þíns. Fylgstu sérstaklega með þeim þöglu.

Það kann að vera að um þessar mundir séu margir tilbúnir að samþykkja samfélagið og margir geta ræktað andlega orku sína. Bentu þeim á að fyrst og fremst ættu þeir að læra að þekkja nærveru þessarar orku. Maður getur aðeins ræktað og aukið það sem er veruleiki fyrir þeim.

Þeir hafa ekki rétt fyrir sér sem vilja prófa andlega orku sína en skynja ekki nærveru hennar. Það er ekki raunhæft.

221. Þegar við tölum um myndun sálarorku sem meðvitað vopn gæti verið spurt: "Með hverju á að byrja?" Maður verður að byrja á því að átta sig á nærveru þess. Til þess að átta sig á því er nauðsynlegt að byrja á einu af grundvallarhugtökum. Stundum hefur það óviðeigandi verið kallað trú, en það er betra að kalla það traust. Trú samsvarar sjálfsdáleiðslu. Traust er í samræmi við sjálfsgreiningu. Trúin er óákveðin í kjarna sínum. Traust staðfestir óskeikulleika. Við höldum áfram á vegi óskeikulleikans. Það er engin hjátrú að gera sér grein fyrir krafti mannsins. Það er nóg að velta fyrir sér ferlum hugsunar eða viðbragðs, eða jafnvel meltingar. Maður gæti auðveldlega tekið eftir virkni taugastöðva, en samt sameinar eitthvað virkni þeirra meðvitað, án þess að fara inn í röskilgreiningu um hvernig. Þetta líffæri hefur verið kallað andinn, en aftur er þessi skilgreining ekki skýr, þar sem í hana vantar viðleitnina.

Hið mikla *Aum* er sálarorka fóðruð með prana. Það má líta á það sem líkamlegt líffæri, því hún er háð breytingum. Skynjun á þessu alltum tengjandi líffæri verður að fylla hvern samfélagsmeðlim gleði. Slík samvinna

gerir kleift að hugsa í alhliða víddum. Með þessum skilningi hefst skynjun á möguleikanum á að ná tökum á sálarorku.

Staðfesting hjálpar löngunina við að koma líffærinu sem hefur uppgötvast í verk. Með því að gera sér grein fyrir ábyrgðinni mun löngunin leiða til uppgötvunar kennarans. Allt málið fellst í gæðum og getu vitundarinnar. Ég hef sagt: „Það er mögulegt,“ en aldrei hef ég bannað það. Ef þú leitar að næstu virkni sálarorkunnar muntu finna að hún er í athöfn.

222. Jafnvel meðan á máltíð stendur er fólk hikandi við ókunnugan borðbúnað. Það væri óbætanleg villa að senda hugsun án þess að huga að gæðum viðtakanda. Fyrir löngu hefur verið talað um nauðsyn skiljanlegs máls fyrir hvern hlustanda, en í lífinu er þessu afar sjaldan beitt. Til að sannfæra með beitingu sálarorku ætti maður að nota tungutak þess sem verið er að sannfæra. Þú hefur oft tekið eftir því að málfar kennarans var í samræmi við orðatiltæki lærisveinanna. Af þessu hafa sprottið fáránlegar grunsemdir um fölsun, því sumum hefur þótt undarlegt að persónuleg einkenni lærisveinsins hafi komið fram í máli kennarans. En fáir hafa ímyndað sér að á þann hátt hafi aðlögun verið auðveldari. Það er líka nauðsynlegt að skilja að á meðan á sameiginlegri vinnu stendur er tjáningarmátinn alhæfur – myndtákn skilningsins er dýpkað. En fáfróðir halda áfram að rægja um fölsun og vilja ekki líta í eigin barm og muna muninn á svip sínum þegar þeir eiga við mismunandi fólk. Við víkkum aðeins út þessa sömu meginreglu. Við leggjum til að taka upp tungumál hlustandans í öllum eiginleikum þess. Það er ekki áhyggjuefni Okkar ef meðalmenn ásaka Okkur; allt sem við þurfum er góð niðurstaða. Jafnvel þótt þú þurfir að nota undarlegustu orðatiltæki til að bjarga þér frá hættu, þá bíður þú ekki með að bregðast við. Þetta ástand er ómissandi fyrir fullkomnun í hugsunarflutningi.

Fyrst af öllu verður þú að prófa útsjónarsemi þína og aðlögunarhæfni við fjölbreyttustu aðstæður. Auðveldar aðferðir við að hugsa munu skapa vængi hugsunar þinnar. Þú gætir byrjað á einkennandi tjáningu hlustanda þíns. Vanaorðið festist auðveldlega í vitund hans, en til þess ber að fylgjast af samúð með öllu sem einkennir. Maður þarf að hafa þúsund augu!

223. Aðferðir vesturs og austurs við hugsunarflutning eru ólíkar. Til ábendinga hafa Vesturlönd reynt að beita beinum grófum aðferðum: snertinga, augnaæfinga og háværum skipunum, sem í frumstæði sínu minnir

mann á lægri töframenn suðurhluta Indlands. Í besta falli er slík skipun stutt og felur venjulega í sér að vitundin fylgi einni ákveðinni athöfn. Austrið leitar fyrst og fremst eftir innri snertingu við vitundarástandið, sem gefur vitundinni traustari og varanlegri festu. Vesturlandabúinn reynir að stinga mann með augnaráði sínu, en austurlandabúinn sendir hugsun, og mun ekki líta á mann, því áhrif augnaráðs yrðu að draga úr skerpu skipunarinnar. Augu sendandans eru opin, en hann mótar mynd af móttakandanum og í þeirri hugrænu mynd getur hann meira umkringgt kjarna hans. Engin spennan mun styrkja áhrifin, heldur aðeins óumbreytileiki vitundar og sannur tón andlegs hljóms. Berg klofnar af hljóði sprengingar, ekki aðeins af höggi. Það er auðvelt að ná því erfiðasta ef vitundin er fullnægjandi og ró er ekki truflað. Vandamálið er að fólk lítur á ró sem aðgerðaleysi. Aðgerð—orka—ljós!

224. Við höfum endurtekið það aftur og aftur – að vita hvernig á að finna gleði í endalausri vinnu og í endalausri árvekni. Þú hefur heyrt tónlist og söng í Samfélaginu okkar. Þetta verður að líta á sem hluta af vinnunni. Venjulega, undir áhrifum hljóða, lendir fólk í andlegu aðgerðaleysi og er jafnvel ófært um að búa til form. Þetta stafar af þeim sið að skilja hvíld sem aðgerðarleysi. Maður getur vanist því að nýta listina sem þéttingu krafta. Fegurðarverk getur ekki aðeins framkallað aukna virkni heldur einnig skerpingu krafta. En maður ætti að samþykkja þessa staðreynd meðvitað og læra að nýta útgeislun sköpunargáfunnar.

Væri hægt að hugsa upp byggingu samfélags án kristalla hljóðs og lita? Varla, það væri eins og að falla í mógröf! Sá er ber hljóð og liti verður að koma óspilltur inn í samfélagið. Þekking og sköpunarkraftur verður Amrita, ódauðleiki samfélagsins.

Það er ómögulegt að gleypa í sig þekkingu; ótöluleg eru uppstig sköpunar. Í þessum óendanleika felst hvati eilífrar vinnu. Samstarfsmaður kann að vera mettur og vaktin er fyrir honum bara gleðin yfir meðvitaðri árvekni. Tilvera manns titrar í ljósuppstiginu og sendir ljóshringi út.

Sannarlega er sköpunarkrafturinn í allri vinnu og sumir neistar af miklu *Aum* beina straumi lífsins. Sú birtingarmynd sköpunarkrafts myndar hnúta þróunarinnar og í gegnum hana er þráður heimsmóðurinnar festur, hnýttur í eilífri athöfn.

Maður ætti ekki að brosa að tungutaki Okkar í táknum Austurlanda. Táknin fela í sér flókna lýsingu á eiginleikum efnis. Við sjáum enga þörf á að hætta

að nota stutt tákni sem eru skiljanleg fyrir hundruð milljóna manna; og því síður þar sem þessi stuttu merkingartákni eru fögur. Og þið, vesturlandabúar, hafið rétt á að gera hið sama úr því langa, því fagra. Litur og hljóð verða Amrita samfélagsins. Þekking mun sýna eilífð erfiðis. Athafnir umlykja hið mikla *Aum*.

225. Rannsókn á sálarorku er auðvelduð af samhljóða grundvallarlögmálum. Eins og á við um ytri líkamlegar aðstæður, þá á það sama við um sálræni sem einnig eru háðar hliðstæðu ferli mynda og áhrifa. Tökum einfaldasta dæmið: Maður sem fer með vindi eða straumi varðveitir mikla orku. Þegar maðurinn kemur inn í rétta þróunarstrauminn fer hann yfir hindranir með undraverðum hætti. Allt málið snýst einfaldlega um að ákvarða skynsamlega uppbyggingu þróunar.

Að halda áfram í átt að þróuninni þýðir alls ekki að vera dreginn með skotti meirihlutans. Öll mannkynssagan bendir til þess að það sé minnihlutinn sem hefur fegrað þróunina. Og þessir fáu hafa einhvers staðar fengið styrk til að yfirstíga hindranirnar.

"Kosmísk umbreyting í snertingu við sálarorkuna skapar ástand gæfustraums." Þannig talaði Búdda. Hann benti á greinarmuninn á sönnunargögnum og veruleika. Líking hans á sönnunargögnum við furðuverk á við um hvaða samtímaræðu sem er.

Er hægt að greina raunverulegan straum þróunar ef blindandi vísbendingar skyggja á raunveruleikann og fordómar ríkja sem staðfest skoðun? Hvenær ætlar fólk að átta sig á fordómunum! Í öllum fordómum er fólgin vond mynd af mannlegu eðli. Þetta er ekki siðferðileg heldur praktísk viðvörðun. Hvers konar hugmynd um samfélagið getur fordómafullt fólk fengið! Það er fáránlegt að tala við þá um frjálsa vitundarvíkkun; þeir hafa enga hugmynd um frelsi, en án frelsis er ekki hægt að finna farveg árangursstraums. Hugleiddu lögmál sálarorkunnar.

226. Þegar maður finnur sig í ófullkomnu samfélagi, snýr hann í hræðslu sinni í andstöðu – það er rangt. Sá sem skilur ófullkomleika verður að ganga inn í fullkomnun. Látum ný samfélög rísa sem nýjar uppsprettur í eyðimörkinni. Um hvert vor verður blátt gras grænt og lækir úr lindunum renna að lokum saman í einum straum. Vanþroski eins samfélags hlýtur að vera forsenda nýrra samfélagslegra uppbyggingar. Hugsaðu því um nýja möguleika.

Við erum raunsæismenn og getum stjórnað umhverfi að vild. Hið mikla *Aum* er boðun til aðgerða!

Við erum stöðugt meðvituð um nýju staðina Okkar og fyrir Okkur er engin leið löng. Eftir vafningum höggormsins klifrum við upp á topp hæðarinnar.

Við höfum varðveitt sálarorku Okkar og ekkert getur truflað Okkur.

Boðsgestur sem finnur eina hurð læsta fer ekki fyrr en hann hefur athugað alla inngang hússins.

Vertu fær um að uppgötva möguleikana í ófullkomleikanum!

227. Dauð vitund er eins og hýði glataðs fræs. Hugmyndin um algjöra upplausn, það er dauði og snýr að afurðum sálarorkunnar. Maður getur ímyndað sér rýrnun vitundarinnar sem nærast ekki af viðleitni, og sundrast ómerkjanlega í straumi fíngerðustu orkunnar – ómerkjanleg og óafturkræf. Fólk talar um nauðsyn þess að fæða hugann með bókum – það er ytri birtingarmynd. En án vonar verður fóðrun hugans formlegt og árangurslaust ferli. Viðleitni verður að koma innan frá, án utanaðkomandi orsaka. Hindranir lífsins geta ekki haft áhrif á gæði væntinga. Grundvallarhvötin, sem hefur leitt mannkynið út úr steinefnafrumunni, má ekki hjaðna þegar steinfruman er komin upp á stall. Þegar fullnægja verður af öllu sem var, kemur óslökkvandi viðleitni í staðinn. Með því að missa þrá, hættir maðurinn að vera meðvituð vera.

Augnablik sundrun vitundarinnar endurspeglast með einkennandi hætti í líkamlegri útgeislun. Það má sjá eitthvað eins og gráa gufu sem lekur niður frá sólarfléttunni; þetta staðfestir þá staðreynd hér er um orku að ræða — í stuttu máli sagt, hið mikla *Aum* hefur orðið að ösku. Þegar í barnæsku sjáum við hvernig væntingar er slökktar.

Garðyrkjumaður, komdu og fjarlægðu með brosi rykið af krónublaðinu. Bros er eins og vængur hins mikla *Aum*. Garðyrkjumaður, þú hefur valið umhirðu blómanna. Blóm dögunarinnar óma í gleðihljómi geimsins. Það er hægt að hugsa um fjarlæga heima.

228. Sá tími er kominn að við munum segja við hvern verkamann: "Þú tilheyrir Okkur!" Sá tími er kominn að við munum endurskoða leiðir og tákni, byrjað á stjörnum; þegar við munum stytta tungumál og tjáningu hugsanna; þegar við munum lesa vísur fornaldar í síðasta sinn.

Lífinu hefur verið skipt eftir tímabilum og stefnum, þar sem aðferðum ófullkominna daga er haldið á lofti. Hver skipti stjörnumerkjunum niður?

Hver deildi mállýskunum? Hefur einhver minnt á arfleifð allra þjóða? Stíll hefur ákvarðað sérkenni aldanna. Ytri ásýndin ber fordóma og hefðbundnar lygar. Það er kominn tími til að skipta arfleiddinni einungis eftir innri möguleikum. Nauðsynlegt er að þekkja áföll lífsins. Líkkistuna verða að láta hinum dauðu eftir. Að vísu ættu menn að skynja spor menningarinnar, en virða að vettugi sveiflur hégómans. Þegjandi hjartleysið í kjánalegum herklæðunum, leiddi ekki til mannlegrar gleði, en hnyttni hins hófsama gullgerðarmanns lýsir oft almannaheill. Án hjátrúar verðum við að skoða tímamót þroska mannkynsins undir táknum samfélagsins. Við verðum að skoða hvernig ávinningur samfélagsins vex, í upplýsandi eldi þekkingar og fegurðar. Sönn þekking og fegurð felur í sér besta samfélagið. Við skulum velja allt það besta og staðfesta að sá sem þekkir það besta verði samfélagsmeðlimur.

229. Staðfesta, æðruleysi, útsjónarsemi, skjótsemi — þurfa þeir að hafa sem játa hollustu við samfélagið. Samt getur rósemi birst í svefni, staðfesta í hvíld, útsjónarsemi að snæðingi og skjótsemi að afla fjár.

Prófraunum er beitt stöðugt í samfélaginu. Nýjustu lífsformin eru ekki útilokuð frá prófraunum. Þú veist að við erum á móti því að skólapróf séu boðuð fyrirfram. Sömuleiðis erum við á móti því að tilkynna fyrirfram um hvenær próf eiga sér stað. Slík yfirborðskennd þekkingaröflun og hræsnileg hegðun flýta ekki fyrir, heldur tefur þróunina. Ég man ekki eftir neinni framúrskarandi opinberri persónu þar sem þjálfun hennar var háð þessum hræsnislegu skilyrðum.

Byrjið að byggja upp samfélagið sem heimili þekkingar og fegurðar. Það verða engar hefðbundnar mælistikur í því húsi. Hver og einn mun leitast við að vita og tjá þekkingu sína. Aðeins óstöðvandi skilningur mun hjálpa, aðeins mettuð vinna kemur í veg fyrir að snúa aftur í dimm hornin. En við bíðum eftir þeim sem leitast við að yfirgefa gamla lífið. Það er ekkert verra en að taka með sér gamla skó. Slíkir molar taka burt gleðina.

Nýi skólinn verður að standa aðskilinn frá íverustöðum þannig að hversdagsleg starfsemi snerti ekki bygginguna þar sem framtíð mannkyns er mótuð. Við erum sammála um að meðlimir nýja samfélagsins leggja ekki mikla byrðar á lífið; þannig staðfesta þeir samfellu tilverunnar. En gæði vitundarinnar verða að aukast með umhyggju samfélagsmeðlima. Maður er skyldugur til að endurtaka umræðu um vitundina, því fólk hefur ekki verið vant að skynja hana.

Viðkvæmni er oft tekin sem samúð, reiði sem móðgun og sjálfsbjargarviðleitni sem hugrekki.

Maður verður að skilja hversu bráðnauðsynlegt það er að hreinsa hugtök sín, ekki í hugsun einni saman heldur í verki.

230. Svo virðist sem búið sé að binda enda á þessar tvær vestrænu uppfinningar, dulspeki og frumspeki. Sérhver rannsóknarstofa, hóflega útbúin, segir nóg um eiginleika hins eina efnis. En um leið og fólk fer út fyrir mörk tilrauna gærdagsins byrjar það að hylja vanmátt sinn með óræðri rykugri orðræðu. Það rísa upp í andstöðu og breiðir yfir frumspeki og dulspeki alla vísindalega möguleika komandi dags. Frumspeki gærdagsins hefur breyst í vísindalega þekkingu meðal lærðra manns. Dulspeki hefur reynst söguleg staðreynd og veggir grafarinnar hafa sannfært marga fleiri, þá sem hafa víðtækustu vitundina.

Og þess vegna munum við spyrja: „Hvers vegna spinnir þá efahyggjumaðurinn á götunni óslitið þjóðsögur og vefur goðsagnir? Þúsund ár nægja til að slípa stórkostlega goðsögn og maður með félagslega stöðu er krýndur á Ólympus pappírurum. Og nýfæddir efasemdarmenn hanga í möttli hans og sannfæra félagar sína um að krýna hina nýju himnabúa. Nýr klæðskeri klippir möttulinn aftur og goðsögnin fæðist. Við erum ekki að tala um þessa Fönixa bara til að brosa. Það er loksins nauðsynlegt að tileinka sér birtingarmynd raunveruleikans. Og hvers kyns birtingarmynd fáfræði verður að afhjúpa á raunhæfan hátt og ýta út úr samfélaginu. Sameiginleg goðsagnauppbygging er ekki eðlislæg samfélaginu.

Með samfélagi okkar geta þeir haldið áfram sem skilja raunveruleikann og sanna efnishyggju. Það er ómögulegt að ímynda sér dulspeki eða frumspekinga innan girðingar okkar. Frumspekingurinn, sem fær högg, hrópar: "Ég er líkamlega sleginn!" Dulspekingurinn, þegar hann skynjar ljóma lífsins, nuddar augun.

Hvers vegna lifir þú? Til þess að þekkja og fullkomna sjálfan þig. Engin þoka ætti að fullnægja þér.

231. Sannanir eru raunveruleiki hænunnar. Aðeins með aukinni fullkomnun geturðu nálgast raunveruleikann.

Fullkomnun kann að virðast vera klerkahugtak, en við skiljum fullkomnun sem endurbætur á raunverulegu tæki. Endurbætur á tækinu í heild er mannkyninu verðugt.

Með skilningi á líkamlegu búnaðinum verður fólk að leitast við að bæta formið.

232. Þú veist að skilyrði samfélags Okkar eru ekki auðveld, en uppfylling þeirra er auðvelduð með þátttöku í öllum hinum samfélögum. Margar félagslegar lífverur gefa ekki gaum að innri samsetningu meðlima sinna. Eftir að hafa tileinkað þér aga Okkar þekkirðu ekki samfélag þar sem aðeins ákveðin ytri merki þess eru varðveitt.

Við leyfum að ákveðnar orðræður Okkar séu skrifaðar niður, ekki til að vekja ámæli eða andmæli heldur fyrir vitund þeirra sem einhvern tíma hafa heyrt um samfélag Okkar – sem hafa lært eitthvað um óuppfylltan draum sem einhvers staðar hefur verið lífgaður við. Á næturstundum var einhver þjakaður af hugsunum og bætti þannig í goðsögnina. Til þeirra er nauðsynlegt að miðla orðræðu okkar.

Landfræðingurinn getur verið rólegur. Við skipum ákveðinn stað á jörðinni. Hægt er að hugga samsærismanninn; í ýmsum heimshlutum eigum við nægilega marga samstarfsmenn. Hægt er að þekkja óánægðan samfélagsmeðlim þegar hann áttar sig á hagnýtri tilvist samfélags Okkar. Þú hefur séð í ýmsum löndum verk Okkar, efnislega, meðlimi og samstarfsmenn. Orðræða Okkar hefur í sjálfu sér ekkert óhlutbundið. Við vinnum að hinni miklu þróun. Hver sem nálgast samfélagið Okkar verður aðgerðarsinni. Vinnur fyrir raunveruleikann.

233. Við höfum margoft rætt saman um vikkun vitundar og um að öðlast marga gagnlega eiginleika. Hvernig fer þá þessi vöxtur fram? Ef erfitt er að skynja vöxt eins hárs er mun erfiðara að greina vitundarvöxt. Það eru mistök að halda að hægt sé að fylgjast með vitundarvexti. Rannsakandinn sem gerir það lendir undir sömu spennu. Vissulega leita loftnet vitundarinnar alltaf þess sem framundan er. Það er ómögulegt að missa niður eigin vitundarafrek ef kraftmiklu þættirnir hafa ekki verið lamaðir. Þannig er aðeins hægt á sjaldgæfum krossgötum að skoða eigin grundvallarbreytingar – þetta er gjöf þróunar. Maður ætti ekki að láta kraftinn líða yfir í sársaukafulla sjálfsstjórn. Í athöfnum og árangri fellst rétta áttin. Þess vegna kjósum við jafnvel frekar ranga athöfn en aðgerðaleysi.

234. Heiminum hefur verið skipt í tvo hluta. Að þekkja ófullkomleikann í innkomu hins nýja og sjá fyrir sviksemi hins gamla, erum við alltaf í heimi

sem er ófullkominn og nýr. Við vitum allt, Við metum allt. Þú hefur persónuleg áhrif, fólk kemur til þín með spurninguna: "Hvernig á að hugsa?" Svaraðu stuttlega: „Í nýja heiminum; kastaðu út öllum takmarkandi skoðunum." Hugleiddu hvernig hægt er að hverfa frá gömlum vana. Reyndu að samþykkja allan kaleikinn.

Ekki orð, heldur fylling rýmisins knýr þig að óbreytanlegri skipan. Afnáam ótta mun hjálpa þér á erfiðri stundu. Það er sérstaklega erfitt að sigra einsemdar vitund. Í viturlegum frásögnum er oft minnst á einvígi. Stríðsmaðurinn — hann er líka skáti, hann er líka ráðgjafi, hann er líka sá sem ákveður, hann er líka hetja. Taktu eftir því að þessu orði hefur nánast verið hent út úr orðaforða gamla heimsins. Hetjan er ekki viðurkennd í lífi smáhjartans. Sem ókunnugur myndi hann skammast sín fyrir velmegun. Lærðu að vera meðal hetja. Heimurinn mun hristast við veruleika hetjudáðarinnar.

Í dag getur maður talað um hetjuna í stað þess að tala um vélfræði. Leyfðu börnum að kalla sig hetjur og beita sjálfum sér eiginleikum merkilegs fólks. Gefum þeim skýrar frásagnarbækur, þar sem andlit stritsins og viljans eru sýnd án þess að mýkja veruleikann. Jafnvel í læknisfræðilegum tilgangi eru þessi hugrökku lífsköll óbætanleg.

Slíkt efni skal gefa án tafar. Það verndar þau fáu sem geta gefið. Það er ekki hægt að réttlæta útrýmingu þeirra. Einhver gæti sagt að þetta sé aftur ekkert nýtt, en hann sjálfur veit ekki einu sinni hvernig á að sýna tilgreinda umönnun. Þörf er á birtingarmynd útsjónarsemi, ekki í hatti manns heldur í heilanum. Nýi heimurinn virðir kennara og mun njóta þeirra, í hlutfalli við vitund hans.

235. Við skulum skoða nokkur barnaleg hugtök. Hvað er nýtt? Ekkert. En það er aðeins ný innsýn í eiginleika efnisins, ný fyrir hugarfar samtímans. Maður verður að skilja að hinar sönnu staðfestingar eru ekki í sjálfskipaðri einangrun heldur í sannri samfellu. Þessa nýju birtingarmynd er aðeins hægt að styrkja með óttalausri staðfestingu á röð þess sem undan kom. Þessi hugleiðing virðist nógu einföld fyrir börn og í henni felst kraftur samstöðu. Samt er skipulögð samstaða er enn ekki skilin. Oft reynir fólk að takmarka það nýja, –slíkt veldur augljósum skaða. Sérhver slík sundrung er eins og öxi sé beint á lifandi lífveru.

Viðhaldið samstöðu, sem er næstum gleymd á jörðinni. Það er betra að skjátlást í röðinni en að brjóta og sundra.

236. Spyrja má hvað eigi að gera við svikara. Það er auðvelt að reka lygara og letingja, en það er ekki hægt annað en að bæla niður svik.

Við gætum vitnað í tilvik þar sem einn samstarfsmaður Okkar framdi svikráð. Gæslumaðurinn sagði við hann: „Vertu þinn eigin dómari.“ Eins og ekkert hefði í skorist brosti svikarinn til hans og hélt áfram að lifa. En eftir eitt ár, sviptur svefni, beið hann dauðans og óttaðist hann. Ótti við dauðann er mikilvægasti sjálfsdómurinn. Ótti við dauðann heftir þroska og öfundar hvern þann sem fagnar breytingu á lífinu. Ólýsanleg skelfing er ótti við dauðann; það er ekki flóttahvöt, heldur kuldalömun. Maður gæti sagt við hugsanlegan svikara: „Varist ótta við dauðann.“

Við sjáum svo sannarlega hvernig uppbygging samfélagsins þurrkar burt eiginleika dauðans; hvernig ferlið yfir landamærin verður næstum ómerkjanleg. Þannig verða kirkjugarðar ekkert og fangelsur eytt. Er fangelsið ekki bróðir kirkjugarðsins? Vinnan opnar fangelsið. Eldur hreinsar kirkjugarðana. Vinna og eldur – orsök og afleiðing orku.

237. Að hafna eða eflast? Sannarlega, að eflast af bjartsýni, gleði, en fyrir almannaheill. Minnsta vísbending um sérhagsmuni eða ofstækisfullar takmarkanir stangast á við andlega þróun samfélagsins. Einlæg gleði forðar myrkri. Gryfja banna og takmarkana munu aldrei sjá sólina.

Það er mögulegt fyrir vitundina að tileinka sér þrælsund að því marki að hver ný þekkingaröflun virðist vera glæpur eða brjálæði. Gæti þá veruleikinn þolað fáfróðar takmarkanir? Við getum talað svona því Við erum ekki anarkistar heldur samfélagsmenn.

Við höfum margoft talað um aga viljans og um stjórn vitundarinnar. Fyrir löngu var komið á hugrekki ábyrgðar. Nú verðum við að beina ákafa okkar að því að uppræta þröngsýni sérhagsmuna og hjátrúar. Sérhagsmuni dreymir um að ná völdum til að leggja allt undir sína eigin ósveigjanlegu vitund. Hinn hjátrúarfulli maður er mest af öllu hræddur um að hann kalli fram, eins og fyrir slysi, hreyfingu, eitthvert framandi tákni; og hugsar mikið um sjálfan sig. Hjátrú og sérhagsmunir eru merki um mjög lága vitund, því möguleikar skapandi valds minnka í ekkert fyrir þann sem þekkir ekki ögun.

Á allan hátt er nauðsynlegt að afhjúpa hjátrú og sérhagsmuni. Ekki vera treg til að staldra við þessar spurningar, því þannig eyðir þú lygi og ótta.

Samfélagið er vörsluaðili allra möguleika og allra safna. Hver og einn sem dregur úr mörkum og krafti samfélagsins verður svikari. Samfélagið er kaleikur sólarlegrar gleði.

238. Kolaeldurinn þýtur áfram, og gamli heimurinn safnar öllum sínum styrk. Hvernig á að skynja vafninga markalínanna? Þeir skera lönd, borgir, heimili, fjölskyldur – jafnvel fólk er aðskilið með hálfsskyns hugsunum. Er það þess virði að taka tillit til allra sársaukasnúninga gamla heimsins?

Í goðsögnum fóru risar yfir höfin og brutu niður óbifanlegu björgin. Við skulum líkjast risunum og hugsanir okkar brjóti niður óbifanlegu björgin. Eyðum hvers kyns hiki hálfshugans, því ella mun hann ná yfirráðum yfir okkur og koma okkur í skammarlega stöðu með höggum örlaganna. Við þekkjum óbifanlega hugsun.

Þegar eldurinn eru sterkur, beittu óbifanlegri hugsun.

239. Það kemur fyrir að hin óumdeilanlegasta áætlun getur orðið fyrir hindrunum. Spurt verður hvernig finna megi lausn án óhóflegrar orkueyðslu. Breytingar kunna að verða á efni skipulagsins, umfangi þess eða staðsetningu. Að breyta áætluninni í eðli sínu jafngildir svikum. Skerðing áætlunarinnar í umfangi jafngildir skammsýni. Lausn Okkar breytist þannig að nýjar aðstæður auka enn frekar grunnþýðingu. Við samþykkjum ekki meginregluna „að berjast og farast“. Það er hugrakkara að missa ekki krafta sína og sigra. En til þess þarf fullvissu um festu stefnunnar og ósigrandi spennu.

Við elskum örvarnar. Óbilandi spenna bogastrengsins er á undan flugi örvarinnar. Rýmið syngur og spírallinn sem dreginn er í verk eykur notagildi efnisagnanna. Þannig eru smíði nýrra herklæða.

Hversu heppilegt væri ef hægt er að finna nýjan stað sem eykur möguleika þess sem á undan er. Ekki takmarka áætlun með því að ákveða aðeins einn stað – kjarninn í áætluninni er mikilvægur.

Við skulum tala við þá sem á næturnar læðast með og hvísla og á daginn þegja. Segðu þeim frá viðeigandi orðum; annars munu þeir sökkva í næturmyrkrið. Leggðu til við þá, án boðorðs vitundarinnar, að taka framförum í nýju lífi. Nýja lífið er enn illa mótað; kjarni þróunar er enn ekki tjáð. En sá sem veit hvert för hans er heitið forðast mýrina á leiðinni.

240. Er maður ánægður með auðgað persónulegt líf? Getur maður eignað sjálfum sér hið frjálssa frumefni sem mettar hvern hlut? Lærðu að skynja óumflýjanlega nærveru efnis í hverjum hlut. Oft eru menn sammála um að ræða efni í fjarlægum eter, en þeir telja það fáránlegt að ræða efnið í hlutum

sem hannaðir eru til daglegra nota. En að skilja að háleitt efni er í hverjum hlut vekur hugmynd manns um öll smáatriði lífsins.

Að vísu muntu finna vantraust alls staðar. Reyndar mun fólk tala um frumspeki röksemda þinna, einmitt þegar þú ert að vísa til vísindalegra efnislegra athugana. Gefðu ekki gaum að rökum fáfróðra. Aðeins eitt er mikilvægt: að líta á heimssamvinnu sem algjöra nauðsyn þróunar. Fáfræði, þrjóska, skilningsleysi má ekki vera hindrun fyrir stofnun samfélagsins. Nauðsynlegt er að sætta sig við óbreytanleika þróunarsamvinnu. Það er nauðsynlegt að breyta hverri stund lífsins í mikilvæga framsækna hreyfingu. Getur maður lifað sem blindur snákur? Þú veist hvar þín er beðið og hvern hlakkar til að fá skilaboðin þín. Þetta mun gefa vængi fyrir þinni einmana ferð.

241. Þegar þú kemur — komdu eins og að eilífu. Þegar þú ferð — farðu eins og að eilífu. Þegar þú kemur, áttu allt því þú hefur afsalað þér öllu. Þegar þú ferð skaltu yfirgefa allt því allt hefur samlagast. Staðfestu höfnun góss og gæða. Staðfestu verðmæti þitt í miðri eyðimörk. Ef þig lystir í hlutina skaltu hafna henni.

Munnleg afneitun er eins og látbragð apa. Spyrðu viðmælanda þinn hvernig hann hugsar um samfélagið. Staðfestu skilning þinn frá þessari hugsun. Orð inniheldur þúsund hugsanir. Það er of gróft að eigna orði nákvæma tjáningu. Aðeins samanburður á hugtökum getur ákvarðað gæði hugsunar. Spyrðu hann hvað er óviðunandi fyrir hann. Af hverju laðast hann mest? Spyrðu oft en einu sinni því annars gleymist það mikilvægasta. Fólk hefur ekki verið vant að skilgreina skýrt hið óviðunandi. Beygður maður er ekki sammála, en óttast að gera grein fyrir því, fyrir sjálfum sér. Barn laðast að einhverju en veit ekki hvernig það á að greina orsökina. Nýja öldin þarfnast ábyrgs skýrleika. Hversu áriðandi er að neyða fólk til að hugsa um ástæður þess sem ekki er samþykkt! Afhjúpun orsaka er hálfnuð samþykkt.

Ég hef, vegna þess að ég hef afsalað mér.

242. Maður lendir óhjákvæmilega í fólki sem hæðist að hverju orði sem þeim er óskiljanleg. Móttökutæki þeirra er þakið kaldhæðinni fáfræði. Til dæmis, ef við þá er sagt – „Shambhala,“ munu þeir líta á þennan veruleika sem átrúnað – hjátrú. Hver eru tákni tíma Shambhala? Tákni aldar sannleika og samvinnu.

Rekið hvernig orðið Shambhala er borið fram í austri. Reyndu að komast inn í hugmyndafræði þessa hugtaks, jafnvel að litlu leyti. Reyndu að skilja taktinn í uppbyggingu umræðu um Shambhala og þú munt skynja mikinn veruleika sem fær hörpustrengi mannkyns til að titra. Láttu skynsemina hjálpa þér að hugleiða þau verðmæti sem safnast með bestu viðleitni. Í bókinni *Samfélag* er ekki hægt að sleppa hugtakinu Shambhala. Vinir, skiljið hvað nútíminn er spenntur og fagur!

243. Þegar þú ferð frá fjöllum Okkar muntu óhjákvæmilega upplifa angst. Þessi skynjun, á sálrænum grunni, eykst óhjákvæmilega af því að það er ekki hægt að segja frá því sem hefur átt sér stað. Burtséð frá sérstökum tilfellum mun enginn sem hefur verið hjá Okkur segja neitt.

Ég ráðlegg þeim sem vilja ná til samfélags Okkar að bæta við þessa þekkingu sína. Eftir almenna skólamenntun yfirgefa íbúar Vesturlanda jafnan þekkinguna, eða að öðrum kosti draga þeir upp úr þekkingunni slakan þráð sérhæfingar í stað þess að draga allt net þekkingarinnar.

Þegar við segjum „Vitið“ erum við að krefjast margþættra kannanna og ná tökum á möguleikum.

Draumurinn um að snúa aftur til fjalladalsins, þar sem hægt er að auka þekkingu, mun stöðugt leiða til árangurs. Það er nauðsynlegt að muna að innstreymi þekkingar á að vera óstöðvandi. Varðveittu fyrst og fremst viðleitnina sem knýr öll vitsmunakerfin áfram.

Viðleitnin er lykillinn að læsingunni.

244. Við höfum oft rætt við þig um hina nýju og ungu. Í eitt skipti fyrir öll óskum við þess að það skiljist, að með þessum hugtökum er ekki átt við aldur í árum, heldur nýrri vitund og æsku í viðleitni. Lengd skeggs hefur enga þýðingu og engin gildi eru staðfesting þess að vera undir aldri. Logi viðleitninnar er ekki háður líkamanum. Segul frumefnisins kemur fram óháð atburðum sem eiga sér stað. Reyndar fer hugmyndin um segull ofar efnislega sviðinu. Notaðu segulinn á andlega sviðið og þú færð dýrmæta athugun.

Samsafn hugmynda eiga sér ákveðinn grunn í segulbylgjunni. Ef rannsakaður er framgangur segulbylgja er hægt að koma hugmyndum á framfæri í sömu átt. Gæði hugmynda geta verið mismunandi en tæknin við útbreiðslu þeirra er svipuð. Ákveðin tilraun um tengingu segulsins við hugsun gefur fullnægjandi dæmi um áhrif ósýnilegrar orku á andlegt ferli. Eiginleikar segla eru margvíslegir; þá er hægt að stilla eins og hljóðfæri. Umfang

segulbylgjulengdar er óhugsandi. Áhrif þeirra á fólk eru ekki í samræmi við aldur heldur andlega viðleitni. Fyrir fjargeislun þjóna segulbylgjur sem óvenjulegur leiðari. Þannig byrjuðum við með fjarlægum sjóndeildarhring og enduðum á framtíðarverkefni mannkyns.

Athugið að segulsviðið fylgir ekki einhæfu ferli heldur fylgir spíralferli margvíslegra aðstæðna viðleitninnar.

Hugsaðu um segulbylgjur og um andlega viðleitni.

245. Aðlögunarhæfni er besta leiðin til að varðveita krafta. Oft er spurt hvernig eigi að þróa þennan eiginleika. Þróun aðlögunarhæfni á sér í raun stað í straumi lífsins. Öllum er kunnugt um tilfinninguna fyrir hvar mörk sviða eru. Þegar þú ferð út úr leikhúsi út á í gráa götuna finnst þér þú hafa fallið í lægra hvel. Þegar þú snýrð þér að venjulegu striti eftir hátíðir, fellur þú niður í dapurlegan hversdagsleikanum. Þegar þú kemur inn úr hryssingslegum kuldunum inn í fagra byggingu virðist hún vera kóróna fullkomnunar. Slæm aðlögunarhæfni skapar röð rangra hugtaka. Þessi rangindi skapa ótta og óþægilegheit. Fólk hrökklast undan blekkingu áhrifanna. Þau þrengja að eigin fölskum hugtökum þegar eitthvað eitthvað óvænt á sér stað, og allt verður að gerast á rangan hátt. Venjið ykkur af móttöku andstæðra tilfinninga, svo hægt sé að grípa það óvænta. Gera verður ráð fyrir öllu, því allt er veruleiki.

Ósannindi blekkinga neyða mann til að hræðast við ákveðin orð. Þú byrjar að óttast orðið *andi*, þó þú vitir að þetta er ákveðið ástand efnis. Þú forðast óttalega að nota orðið *skapari*, þó að þú vitir vel að hver efnisleg myndun hefur sinn skapara. Ranglæti og ótti eru lélegir ráðgjafar. Það er hægt að vitna í mikla hjátrú sem gerir fullorðna eins og börn. Við hvetjum þig til að yfirgefa alla hjátrú og nema veruleikann í öllum hlutum. Samhryggist þeim sem hoppar á öðrum fæti. Það sjónarspil minnir á ævintýri þar sem barnfóstran sagði við barnið sem alltaf var að hlaupa í burtu, að það væri merki um mikla eiginleika að hoppa á öðrum fæti.

246. Maður sem ekki er frjáls hugsar mest um sjálfan sig og allar athafnir eru fyrir hans eigin hagsmuni og er steypdur í haf falsstrauma. Öll ytri tjáning hans í lífinu er í samræmi við eigingirni hans. Taktu eftir hvernig erlend orð eru notuð í máli hans, án tillits til merkingu. Fólk endurgerir framandi hljóð í samræmi við siði þeirra eigin lands. Reyndar er sjálfsálit fáfræðinnar og fyrirlitning á náunganum gefið til kynna í brenglun málsins. Að rökræða og

komast inn í tilfinningamerkingu náungans er ósamrýmanlegt grófleika yfirlætis smásálarinnar. Óábyrg og gróf tilfinning fyrir eignum skapar fjármálafursta samtímans.

Taktu eftir því að sá sem limlestir merkingu máls, með skynlausri tilfærslu á hreim, mun vera maður sem skortir skilning á þróun. Þroskaður maður kýs fremur að nota einföld orðatiltæki til að eyðileggja ekki merkingu sem hann þekkir ekki. Enginn getur hlustað á boðbera sem brenglar merkingu trúboðs síns.

Þú sem fordæmir, snúðu þér að sjálfum þér! Ósanngjarni eigandi, ekki gleyma því að hrifning einhvers annars á eignum er aðeins spegilmynd af þínum eigin! Fyrst af öllu skaltu hafa áhyggjur af umfangi eigin vitundar þinnar. Ef skepna eignarhaldsins hefur ekki að eilífu verið gleypst af vitund þinni ertu ekki frjáls, ert tældur af hrollvekju blekkinga. Lærið, maðurinn getur leyst erfiðan vanda eignaumsýslu í gleði uppljómunar.

Bakaranum er heimilt að borða allt brauðið, en hann gerir það ekki. Maðurinn sem hefur gert sér grein fyrir kjarna allra hluta þarf ekki á þeim hlutum að halda. Vitundin verður að vera viðfangsefni hugsunar. Taktu raunhæft á öllu innan marka alls lífs.

Sá sem er ekki frjáls, sem vinnur fyrir sjálfan sig, sekkur í haf falsstrauma.

247. Þegar elding slær vængina, þegar þrumur verkja eyrun, þegar akkeri jarðneskrar velferðar hverfa, þá mun sendiboði Okkar banka. Bros ánægjunnar opnar honum ekki dyrnar. Hurðarloka sjálfshyggjunnar lokar innganginum fyrir honum. Hið augljósa verður skýrt þeim sem vill taka á móti gestinum. Þó að leið þróunarinnar sé óbreytanleg, stýrir hver og einn sér sjálfum. Verið er að smíða sverðsblaðið, en haugur úrgangsins — ánægjunnar — stækkar. Merki um að ljósið minnki eru að birtast. Í smiðjunni hefur sverðsblaðið þegar verið mildað. Staðfest eru birtingarmyndir af dásamlegum nýjum heimi. Enn er mikið rusl, en aska skúffunnar er vagga blaðsins. Maður þekkir kannski allan ófullkomleikann, en rógburður í garð nýja heimsins verður ásteytingarsteinn á veginum. Drekin er enn á lífi. Sérhverju sverðsblaði verður að lyfta upp úr öskunni. Hryggur drekans hefur falið hina fjarlægðu heima. Óvinurinn hefur falið innganginn í heim ljóssins, en stjórnurnar munu birtast í gegnum rifurnar í hryggnum. Gryfja sorpsins veldur ekki örvæntingu, en gylltur hryggur drekans hækkar sem aðdráttarafl. Við skulum taka upp öll sverð sem beint er að drekanum og telja þau aftur af athygli.

Það er kominn tími til að búa til borðann frá Maitreya.
Hver sagði að tími Maitreya væri án eldinga og án hvirfilvinds!
Við viljum helst prófa þig í flugi.

248. Með erfiðleikum molnar niður hið litla hús fordóma.
Fyrst af öllu skulum við hafa í huga að það er ómögulegt að seinka ferlinu við
að þroska ávexti. Við skulum rifja upp blaðsíður sögunnar: Tíminn kom fyrir
frelsun hugsunarinnar, bálkestir rannsóknarréttarins loguðu; en samt flæddi
hugsunin áfram. Tími á yfirráð fólksins kom og aftökusveitin fór að skjóta.
Þróunartími tækninnar kom og afturgöngurnar voru skelfingu lostnar; en
vélarnar héldu áfram, slógu í takt við hraða þróunarinnar. Nú er kominn tími
til að átta sig á sálarorkunni. Allir rannsóknarréttardómarar, afturgöngur,
sjálfskipaðir vitringar og fáfróðir kunna að vera skelfingu lostnir, en
möguleikinn á nýjum afrekum mannkynsins hefur þroskast í öllum sínum
ómetanlegu möguleikum. Þessi afturhaldsöfl geta byggt fangelsi og
geðveikrahæli sem verða hæf fyrir þá síðar í þrælanýlendum. En að snúa til
baka þroskaskrefi þróunarinnar er ómögulegt. Alveg eins og það er
ómögulegt að svipta mannkynið öllum samskiptaleiðum.
Þróunarafneitari getur dregið sig inn í líf einsetumannsins og látið sig
dreyma um ánægjuna sem fylgir afturför. En lífið sjálft, raunveruleikinn
sjálfur, mun gefa til kynna nýjar, ómótmælanlegar birtingarmyndir. Aðeins
skynsamur hugur raunsæismanns setur þessar birtingarmyndir inn í
vísindalega ígrundað skipulegt kerfi. Allir nærsýnir spekingar og
smávægilegir fræðimenn hafa stöðu hinna fáfróðu. Fáni hinnar
nýuppgötvaðu orku verður reistur. Hver ný uppgötvun mun fylla hvert hjarta
gleði. Hugsun samfélagsmannsins hlýtur að gæla við möguleika nýrra
gagnlegra rannsókna á raunveruleikanum.
Við köllum til þekkingar, því aðeins þekking getur hjálpað til við að gleypa
hinnar augljósu mótsagnir. Lögmál hins mikla Aum eru eins við allar
aðstæður.
Veistu, veistu, veistu, annars mun hið litla hús hinna hrörnuðu fordóma ekki
molna niður.

249. Vertu ekki seinn að rannsaka sálarorkuna. Vertu ekki seinn að beita
henni. Annars mun ölduhaf skola burt öllum varnargörðum og breyta
hugsunarstraumnum í glundroða. Samþykkið slagorðið: „Sá sem tefur ekki
verður ekki seinn“. Hafnið ekki orðatiltæki raunsæismannsins um nákvæmni í

verkum. Aðeins án tafar og í skýrleika hugsunar er hægt að greina byggingar samfélaga.

Segðu vinum hversu erfiðir tímar eru og að því sem er leyft að renna framhjá komi ekki aftur. Segðu þeim að kennsla samfélagsins verði að fara fram í samræmi við birtingarmyndir orkunnar. Venjuleg mistök eru að reyna að skilja það félagslega frá vísindalegri uppbyggingu. Það er erfitt að sjá vísindamanninn fyrir utan samfélagsgerðina. Á meðan á hröðun þróunar stendur, er hægt að hugsa sér að vera í einangrun? Er hægt að sofa í gegnum birtingarmyndir eldinga? Óhræddur og án sjálfsvorkunnar verður maður að taka á sig árvekni. Það er engin þreyta þegar eyðileggingin er við hliðin; þegar kraftur sálarorkunnar getur streymt fram í ómótstæðilegum straumi. Berðu aðstæður þínar saman við aðstæður í Hollandi, þar sem sjávarborðið er oft hærra en landið. Þvílík árvekni þarf að vera við að gæta síkjanna og varnargarða!

Samþykkið flæði sálarorku sem ríkulega bylgju. Að missa þessa möguleika er óbætanlegur skaði fyrir samfélögin. Leyfðu gamla heiminum að vera hræddan við rannsókn á sálarorku. En þú, ungur, sterkur og fordómalaus, rannsakað með öllum ráðum, þiggið gjöfina sem liggur við hlið ykkar. Fylgstu með með auga arnarins og með ljónsstökki náðu þér yfir hið vígða vald. Ekki fresta neinu! Sýndu löngun eftir fræðslu um raunveruleikann.

250. Birtingarmynd atómorku tengist rannsókn á sálarorku og rannsóknum á segulsviðinu. Án þessara þátta er aðeins hægt að tileinka sér ákveðnar birtingarmyndir frumorku. Það er nauðsynlegt að leitast af kostgæfni í átt að einfaldleika í verkefnum.

Segðu við þá sem hafa löngun til að tengja þráð þess sýnilega við það sem er mögulegt, en venjulega ósýnilegt, verði að vinna ákaft að. Gerðu tilraun til að mynda efnislega geislun og myndanir. Sterkir tónar geislunar munu koma fram jafnvel þegar ljósmyndað er í dagsbirtu. Slík mynd getur vakið undrun afneitara. Það væri líka hægt að sýna nokkrar aðrar tilraunir sem þú þekkir, en þeir myndu gruna þig um kraftaverk. Fyrir börn virðist jafnvel matarborðið fáheyrt kraftaverk. Við, sem þekkjum venjur barna, munum hins vegar tala með vísindalegum skilyrðum gærdagsins.

Það er undarlegt að fylgjast með þeim óvæntu leiðum sem mannkynið nálgast hinar nýju inngönguleiðir. Aðferðir andstæðingsins geta orðið ótrúlega flókna. Það er ómögulegt að giska á hvernig úrelt hugsun mun snúast um til að trufla ekki sitt eigið litla spilahús.

Hvar er þá endanleiki? En eins og hamar slær hið óendanlega. Af þessum sama óendanleika vaxa vængir í gegnum hugrakkan skilning.

Ekki berjast gegn hægagangi tiltekinna persóna – þær eru hræddar um að þær verði fáránlegar. Aðrir leita leiðar í tjáningu sínum. Því betra; leyfðu þeim að uppgötva sjálfir. En vekjið upp þekkingarleit. Leyfðu þeim að sýna tilgátur sínar.

Leyfðu þeim að safna reynslu í allri sérstöðu sinni.

Við viljum frekar árvekni reynslunnar en tár trúarinnar.

251. Iðnaður samtímans og öll framleiðsla hluta er orðin í miklu ójafnvægi, að magni og gæðum, að fyrst um sinn útilokar það möguleikann á réttri dreifingu hlutanna. Vald og óaðskiljanleg dreifing veldur slægð og lygum. Má búast við nýjum möguleikum í aðgerðarleysi, eða á maður að dýpka vitundina í kjarna þess? Þú manst orð Búdda um lærisveininn umkringdan hlutum en afsalar sér meðvitað persónulegu eignarhaldi. Það er gagnslaust að reyna að fjarlægja hluti með valdi og skapa þannig ástríðu fyrir rusli. Mikilvægast er að framkvæma á skynsamlegan hátt fræðslu um niðurlægjandi þýðingu eignar. Það er ekki mikilvægt að einhver sitji í sínum eigin hægindastól, en það er mikilvægt að ungt fólk geri sér grein fyrir fáránleika þess að eiga sinn eigin stól. Það er nauðsynlegt að þessi vitund birtist ekki sem afneitun heldur sem frjáls vilji. Þegar fólk, frelsað frá slægðinni, lærir af óhagkvæmni persónulegs eignarhalds, þá mun hópur starfsfélaga vaxa úr grasi.

252. Eitruðum andblæ eignarinnar er aðeins hægt að eyða með skýrt ígrundaðri fræðslu. Ritað efni sem tala gegn eignarhaldi eru ekki til. Aðeins fáir hafa sigræð dreka ruslsins. En marga dreymir persónulega að öðlast eignir. Hversu sanngjarn er sögulegur samanburður! Hversu vel verður að safna líffræðilegum upplýsingum, til að sýna fram á ólögmæti og tilgangsleysi eigna. Lögmál eiginleika efnishluta bera vitni um að eign er ekki í samræmi við eðli mannsins.

Skiljið, að það er nauðsynlegt að leggja sig allan fram í að sigr grundvallaratriði frelsunar. Geta horft hugrökk inn í grunnan brunninn – sjá hversu fljótt yfirborðið verður skítugt og hann er þyrnóttur gróðurinn fyrir ofan staðnað vatn. Við skulum dýpka það sem byrjað er á.

253. Reyndar er ímyndunarafl aðeins spegilmynd. Úr engu fæðist ekkert. Það er erfitt að ímynda sér ódauðleikann í geimnum. Augljóslega kemur eyðilegging fullkominna stjórnubirtinga við heilann. Eyðilegging heilla tímabila virðist augljós. Hvernig á að skilja raunveruleika þéttingar rýmisins? Mörg einkenni eru fyrir augum, samt veit fólk ekki hvernig á að tengja það sem er að gerast. Við skulum taka dæmi: það er þegar vitað að sálarorka óhjákvæmilega bíður mannkyninu að ganga inn. Tekið hefur verið eftir birtingarmyndum við undarlegra sjúkdóma þar sem lífsorka eins og streymi burt án sjáanlegra orsaka. En hér er orsök og afleiðing ekki tengd. Þannig gæti mál sem þú þekkir hafa kennt þér hversu nauðsynlegt er að rannsaka og beita sálarorku. Bylgja sálarorku hefði endurheimt lífskraftinn og veitt nýja gleði í tilveruna. En til þess er nauðsynlegt að vera meðvitaður um sálarorku, það er að segja að komast inn í takt við þróunina. Í stað þess eru sjúkir fylltir með lyfjaskömmtum. Þar sem hjálp væri auðveld byrja þeir að undirbúa sig undir dauðann.

Þegar við áköllum um að átta okkur á sálarorkunni, erum við ekki að hugsa um að breyta fólki í töframenn; Við erum aðeins að gefa til kynna næsta skref þróunar og hvetjum í nafni samfélagsins til að láta dagsetninguna ekki líða hjá. Flýttu þér að veita þér styrk og aðstoða þannig komandi þróun. Vissulega mun þróun eiga sér stað, en hvers vegna að vera barinn niður þegar gleðisöngur hefur verið vígður!

254. Þegar þú finnur verðmætan hlut á veginum, hulinn leðju, gengur þú ekki hrokafullur framhjá. Þú tekur hlutinn upp og hreinsar leðjuna af honum. Sömuleiðis þegar þú hittir verðugan mann sem hafði dottið í leðju, þá stoppar þú og leitast við að hjálpa honum. Það er skylda meðbróðurs að staðfesta réttlæti. Fræðslan getur ekki hafnað sönnum gildum. Samfélagið getur ekki velt því fyrir sér hvort hann sé okkar eða hann sé ekki okkar. Samfélagið segir að annað hvort sé hann dýrmætur fyrir þróunina eða ekki. Erfiðasti kosturinn á að vera í samræmi við kjarnagildin. Hagkvæmasta markmiðið skuldbindur mann til að varðveita hina sönnu fjársjóði. Ávallt þarf að verja gildin. Hver stund skiptir máli. Vertu ákveðinn. Hvert gildi er fyrir þér eins og seglið er fyrir skipsins.

Miklum verðmætum hafa greinilega verið varpað í drulluna á undan þér. Leiðinni til samfélags heimsins hefur sannarlega verið misþyrmt. Hver og einn getur þolað mesta ógæfu ef traust ríkir á vakt samfélagsins. Það er nauðsynlegt að varðveita þetta traust, annars er það endirinn!

Rétt eins og þú myndir hreinsa skítuga demantinn, á sama hátt ættir þú að hreinsa leðjuna af andlitum mikilla verkamanna!

255. Ekki halda uppi samræðum við fáfróða. Haltu augljósri þögn ef þú verður varir við ábyrgðarleysi í viðmælanda þínum. Staðfestu þína eigin þekkingu með þögn. Láttu ekki annað fólk byrgja sýn þína. Kenndu ungu vinum þínum að þegja þar sem engin brú er til vitundar manns. Kenndu þeim að veifa sverðinu aðeins einu sinni, ef móðgun er látin fljúga.

256. Við verðum að hlusta á öskrið án þess að hræðast. Nauðsynlegt er að átta sig á því hvar uppspretta öskursins er. Eyrað verður að greina öskur tígrisdýrsins frá sigurópi. Nauðsynlegt er að meta grátöskrið út frá aukinni mannlegri vitund, til að komast yfir þennan hávaðastraum. Kostnaður við leiðina innan um fjandsamlega grát er mun meiri en leið einverunnar.

257. Líta má á birtingarmynd sjúkdóma sem stunguför í efni mannsins. Það er augljóst að fólk með þróaða vitund er oft veikt. Höfuðverkur, kvillar í augum, tennur, útlimir, má rekja til sálrænna sviða. Þú heyrðir þetta fyrir löngu. Krabbamein, berklar, sjúkdómar í lifur og milta, auk stækkunar hjartans — allt þetta stafar af ójafnvægi í innri orkustöðvum. Aðeins beiting sálarorku getur verndað fólk betur. Annars, verða þær eins og svampar, munu gleypa óhófleg mein mannkyns.

Það er ekki að ástæðulausu að við krefjumst þess að átta okkur á sálarorkunni – tíminn er kominn!

258. Snúum okkur enn einu sinni að hrollvekju Maya, blekkingarinnar. Augljóslega mun tilgangssleysi vinnunnar blasa við mannkyninu. Hversu augljós eru einkenni gagnkvæmrar niðurlægingar! Hversu áberandi er hræsni og lygi! Hversu kæfandi fáfræði og banvæna leti! Þessi vísbending hylur sjóndeildarhring raunveruleikans. En þegar hvíti fill Maitreya heldur áfram. Þegar lygi og sjálfshyggja virðist ráða ríkjum, þá eru sannarlega komin mikil tímamót í þróuninni. Hvíslari næturinnar fer út í myrkur.

Því sterkari sem þruman er, þeim mun öflugri eru eldingarnar. Ítrekum — nýöldin kemur í stormi og eldingum. Fyrir eldinguna þarf jákvæða og neikvæða orku. Ef Maya leggur ekki fram neikvæðar sannanir, hvernig getur þá sverðsblaði sýnt jákvæðan veruleika?

Við segjum í stuttu máli að aldrei áður á jörðinni hefur verið hugsað um samvinnu í þeim mæli sem nú er.

Þú munt skynja allar furðusögur og munt þekkja hinn óbilandi raunveruleika nálgun heimssamvinnu. Kraftur gagnkvæmra aðgerða hlýtur að vera mikill.

Glampi hamars eldingarinnar verður að vera blindandi og þruman verður að valda heyrnarleysi. Hver sönnun verða að þjóna óbilandi veruleika.

Leyfðu vinum þínum að upplýsa vitund sína með eldingu raunveruleikans.

Snúum okkur ekki lengur að furðuveru Maya né dreymum um að svala þorsta úr hugsjónaríkum vötnum hennar. Birtingarmynd þróunar er

óumbreytanleg. Vitundin um óbreytanleika mun lýsa upp veginn þinn!

259. Spyrja má hvernig eigi að nefna aðferð fræðslunnar. Það má kalla það aðferð til að opna leiðir. Íhugaðu næst opnun orkustöðvanna. Innri tilfinning

hlýtur að hvetja til þess hversu vandlega eigi að standa vörð um

einstaklingseinkennið. Óhentugast af öllu er aðferð venjulegra fyrirlestra.

Það kann að vera ávarp til hóps, en uppbygging næst með einstaklings

orðræðu. Einn fræðara Okkar byrjaði venjulega bara með tillögu og lét

lærisveininum eftir að klára hugsunina. Þannig byggði hann upp frjáls

hugsunarskipti.

Grundvallaratriðið um frelsi, frelsi til þjónustu og vinnufrelsi verður að

vernda. Byrði í upphafi er aðeins merki um ófullkomleika. Viskan verður að

vera markmiðið með þekkingarleitinni.

Að opna rétta hurðina gefur rétta stefnu.

260. Staðfestum réttlætið. Hver og einn mun fá sínar réttlátu byrðar. Hinir

hvatvísu, hugrökku, huglausu, lötu — allir munu sækja launin sín. Tryggðu

þau, hreinsaðu þau og bentu á innganginn. Sá sem skilur mun banka þar til

honum er hleypt inn.

Fræðarinn skynjar að glóð skjaldarins mun vaxa. Þar lifnar hið ætlaða

ævintýri. Tákn og merki fara framhjá á jörðinni og aðeins heyrnarlausir vakna

ekki. Ég skynja fegurð. Fræðslan birtist á sérstakan hátt, einstök og

óendurtekin, í átt að sama markmiði en þó í nýju flugi – augljóst og

ósýnilegt! Þannig er hægt að skilgreina skref nýja heimsins.

Þegar húsið logaði léku menn sér enn að teningum og töldu reykinn frá

eldinum vera reykinn frá arninum.

Teljið stundirnar, í bili er ómögulegt að reikna með dögum. Getur verið að þú

hafir ekki heyrt hávaða öldunnar!

261. Í lífi hvers félags getur komið upp aðstæður þar sem þróun í eina ákveðna átt getur leitt til skaðlegra afleiðinga. Þá verður leiðbeinandi að finna leið nýrra verkefna, nógu breiða til að taka á mótstöðunni. Við skulum ekki kalla núninginn samkeppni eða verri nöfnum. Í hættulegum sundum fara skip í einni röð; í þróun samfélags gæti einnig verið þörf á að sveigja þátttakendur í aðra stefnu. Í stað mögulegs skaða getur það leitt til eflingar hópsins. Þegar vöðvarnir hnykkjast skaltu vita hvernig á að veita útrás fyrir orkuna. Ef ekki er komið í veg fyrirnúning í hópi, þá er ágreiningur vís. Fjölbreytileiki verkefna er ómissandi, annars munu kraftar vaxandi vitundar rekast á. Það veltur á leiðtoganum að forðast að breyta nytsamlegum öflum í haug sporðdreka. Sem betur fer eru verkefnin nú svo mörg að ekki er erfitt að beina kröftunum að brýnum vanda. Oft er vexti krafta ruglað saman við andstöðu. Í stað þess að beita möguleikum í rólegheitum er blásið undir haturskolum.

Ég ráðlegg öllum félögum að láta þetta sálræna augnablik ekki sleppa, heldur tækifæri til að útvega nýtt verkefni. Ég sé að það er hægt að forðast flækjur með loforð um sigur með hagnýtustu aðferðum. Fræðsla raunveruleikans verður að bregðast við flóknum straumi þróunarinnar. Uppbygging nýja heimsins verður að vera tryggilega varin.

262. Við finnum til með þeim sem ekki gátu fundið rétt orð. Það var enn stund fyrir staðfestingu, en draugar hafa skyggt á raunveruleikann og möguleikinn er farinn. Hvar, á hvaða vegi, munt þú hitta sendiboðann? Hversu mörg höf ætlar þú að synda til að endurtaka eitt orð sem ekki hefur verið tekið eftir? Hvernig á að endurheimta glatað tækifæri? Sem mannlaust hús stendur ónýtt hugsun. Óvenjulegt ljós blossaði, en það var tekið sem kertaljós.

Að leitast við hið óvenjulega hefur verið ruglað saman við hefðbundinn graut. Nú verður hver að leita og knýja á. Enginn mun hjálpa, því orsökina hefur valdið áhrifum sínum.

Bentu vinum á að þeir ættu að fylgjast vel með blossa möguleikans eins og fálki. Finndu tíma til að skilja hversu skyndilega boðberinn kemur og hvernig ánægja innsiglar augun. Sannarlega liggja hver týnd skilaboð sem þung byrði; bergmála í tíma.

Enginn ráðleggur að taka illa á móti fyrsta sendiboðanum til að sá síðari komi hraðar. Heimurinn á sér eina von – að komast framhjá hinu óvenjulega

og kasta ösku yfir hvaða skilaboð sem er um nýja vitund. Finndu orð sem hafa virði og þyngd!

263. Prófraun og aðhald. Fólk tekur þessi hugtök hátíðlega! En þú veist að prófraun er efling gæða og skortur aukning möguleika. Maðurinn prófar sjálfan sig og gerir sér grein fyrir eiginleikum efnis sem hann þekkir ekki. Maðurinn losar sig við fáfræði og opnar þannig fyrir sér nýja möguleika. Þar sem örvænting ríkti í fáfræði, kemur fögnuður af því að öðlast þekkingu. Það verður sagt: "Við höfum afsalað okkur gleði fyrir samfélagið." Svaraðu: „Hvílíkur kirkjugarður er samfélag þitt, ef það er byggt á föstuólíu!“ Hve grátlega niðurdrepandi eru skorturinn! Hvernig þeir lemja varirnar við bannað sælgæti!

Okkur er ekki kunnugt um þjáningar vegna aðhalds, því það útilokar skort. Fræðsla Okkar sýnir heiminn sem ríkan, gleðiríkan og aðlaðandi. Þar er hvergi fjötra og hýðingar að finna. Eins og skip fullt af gerselum hraðar það samfélag sér. Að átta sig á óteljandi eiginleikum efnisins lýsir allt skært. Mál gærdagsins er klætt geislandi orkuefni, sem þarfnast ekki nýs nafns en smýgur inn um allt og slær í takt með regnboga mannlegrar gleði. En hvert hafa þá skortur og drungaleg próf farið, þegar ein rafeind efnis getur hellt út heilum straumi blessunar? Teldu stundirnar fyrir komu nýrra ákvarðana!

264. Fyrir brottför skaltu þiggja smá áminningu; hún mun ekki íþyngja vegfarendanum. Vittu hvar samstarfsmann er að finna, þá munt þú aldrei vera einn. Það væri gagnlaust að skilja samstarfsmann eftir í fáfræði. Hvað kemur þá í veg fyrir að ókunnugir treysti sér ekki til samskipta við samfélagið Okkar? Annað hvort algjör fáfræði eða öfund. Þeir vilja fá inngöngu í kjarnann, hafa ekki minnstu hugmynd um hvernig eigi að nýta það og hugsa ekki hversu ábyrgðarfullt mál það er að nálgast orkulindina. Staðfesting á fræðslu lífsins gerir kleift að nálgast hættulegustu vogaraflið. En án hagnýtrar reynslu er engin leiðbeining til staðar. Nú, hvernig er hægt að efla vitundina ef fyrri reynslu er ekki nýtt? Vissulega er uppljómun möguleg, en er svo sjaldgæf að ekki þarf að ræða það. Samt þarf jafnvel að draga fram reynsluþekkingu; annars munt hún flögra um í reikandi viðbrögðum. Með einhæfni hefðbundinna skynjana reyna aðeins fáir raunveruleika kosmosins. Í skráum um fæðingar, sjúkdóma, sorgir og dauðsföll munu fáir finna leiðina, án enda og án upphafs. Hvernig á að segja

þeim hungraða frá eilífðinni? Byggt á núverandi reynslu sinni mun hann ímynda sér eilíft hungur. Hver og hvar er sá sem fyrst brýtur brauðið sem mun leiða til eilífðar? Brauð jarðar og þekking birtast aðeins í samvinnu. Nýir samstarfsmenn, glóir ekki gleði innra með þér þegar þú hugsar um samfélagið?

265. Þegar stefnan hefur verið staðfest, þegar vitundin hefur verið sannreynd, þegar ákvörðun hefur verið vegin, þá verður að finna orðið sem tjáir skrefið. Ljóskrafturinn brennir myrkrið — þannig hefur verið skilgreint núverandi þriggja ára tímabil. En á milli þessara þriggja ára tímabila lauk sjö ára uppljómunartímabili. Í stuttu máli getum við skilgreint hið nýja sjö ára tímabil — barátta er nafnið á því. Barátta með fullri vitund, í einurð, án undanhalds.

Þú veist um endurnýjun líkamans á sjö ára fresti; maður gæti fylgst með sömu stigum í athöfnum. Um þessar mundir fær hin merкта barátta nýja merkingu. Mannkynið hrópar að ekki sé að vera áfram í fáfræði. Samfélagið stendur sem ein dyr framfara. Látum túlkanir samfélagsins vera margar og margvíslegar, en farvegur þess er einn. Með því að ýta frá gömlu ströndinni mun mannkynið óumflýjanlega ná ætluðum þróunarkletti nýja heimsins. Aðeins blindir skynja ekki einkenni fordæmalausra hröðun þróunarinnar. Hver lífsgrein bendir á þróun hugtaka. Tímabirtingin er ekki staðfest í leynilegu rannsóknarstofunni heldur í daglegu lífi. Hringiður heimsorkunnar lýsa upp framtíðarbrautina. Slík orkubirting er náttúrulega studd af öllum frumefnum. Þyngdarkraftur þróunarinnar mun neyða alla til að rísa upp í baráttu heimanna.

Þeir sem tala um nálgun friðsamlegra breytinga vita ekki dagsetningarnar. Mótstaðan bregst við kosmískum straumum.

Þú lagðir af stað, ekki á rólegri stundu, heldur við dögum nýja heimsins. Við viljum gefa þér segul fyrir ferð þína, sem áminningu um rannsókn á enn duldu eiginleikum efnis. Við gefum þér líka flís úr loftsteini. Þetta brot mun minna þig á rannsókn á grunnorkunni, á hinu mikla Aum.

266. Við metum einlæglega viðleitni þína, og væntum af þér sömu næmni. Við hlífum þér á öllum brautum og væntum sömu tillitssemi. Jafnvel þar sem er vísir að samvinnu, má ekki afneita henni. Skýr hugur greinir vini.

Samkvæmt venju Okkar er gert ráð fyrir að öll rök hafi verið tæmd áður en að ákvörðun kemur. Ég sé engar hindranir á samstarfi, en Við getum skipulagt tíu nýja hópa. Vissulega verður skilningur á heimssamvinnu að vaxa. Þrjóska fáfræðinnar verður engin hindrun.

Bækurnar þínar standa á bókasöfnunum Okkar. Eru bækur Okkar einnig að finna á bókasöfnum þínum? Við getum talað um bækurnar þínar. Hefurðu lesið Okkar?

Við setjum þekkingu í grunninn að samfélagi og setjum henni engin takmörk. Við leggjum reynslu og velvilja í grunninn að samfélagi. Við birtum bestu skilyrði fyrir velgengni vina. Láttu Okkur vita fyrirætlanir þínar gagnvart Okkur.

267. Tveir sjómenn urðu skipsreka og lentu á eyðieyju. Báðir fórust næstum úr hungri og skelfingu, því að þeir töldu sig að eilífu útilokaðir frá heiminum. Skip bjargaði þeim. Og síðar var reistur öflugur viti á eyjunni. Þessir sömu tveir sjómenn urðu eftir við vitann til að bjarga þeim sem kynnu að verða skipreka. Nú var hugarfari þeirra breytt. Þeir voru ánægðir, stýrðu ljósi björgunar og fannst þeir ekki lengur vera lokaðir frá heiminum. Þetta þýðir að skilningur á samfélagi við heiminn og gagnsemi fyrir aðra gjörbreytir fólki. Sameiginleg vinna er loforð um árangur.

268. Sá sem vill lifa, lifir. Ótrúlegur er hæfileikinn til að standast hættu þegar tilgangur lífsins er skýr. Enginn getur staðfest sjálfan sig með andlausum skipunum eingöngu. Ofbeldi er villimennska. Nauðsynlegt er að halda áfram með mismunandi árangursríkum leiðum. Rannsóknin á orku mun gefa til kynna hversu margir andlegir þættir hafa verið gefnir mannkyninu. En það ber að hafa í huga að skelfilegustu sprengingarnar geta stafað af einni snertingu eða titringi – eins og gerist með grófasta sprengiefninu. Hvað á maður þá að segja um kröftugustu, fíngerðustu orkuna? Og hvað hreyfist innan slíkra ósýnilegra krafta – hugsun.

269. Lífið mun ekki eflast með tækni heldur hugmyndum um samfélagslegt líf. Maður sem gengur í samfélag getur ekki verið óvinur allra nágranna sinna. Góð tengsl verður að mynda og aðeins samvinna leiðir til árangursríkrar góðvildar. Það er nauðsynlegt að taka upp skynsamleg samskipti — þannig komum við að því sem kallast samvinnuvild. En samvinna verður ekki varanleg ef undirstaða hennar felst í leyndum og

græðgi. Traust er ómissandi. Samstarf byggt á trausti var fyrsta form samvinnuvildar. Reyndar verður allt að vera fullkomnað. Vísindin hafa skilað svo mörgum nýjum afrekum að samfélagslífið getur ekki einungis snúist um viðskiptamál heldur einnig hjartans mál. Lifandi siðfræði kemur inn sem styrkjandi meginregla.

270. Það er nauðsynlegt að styrkja hvert annað. Hægt er að stofna heilt vísindasvið til að skýra viðbrögð orku. Sálræna orkan sjálf, sem býr í hverjum manni, þarfnast hreinlætis. Maður þarf ekki að gera ráð fyrir neinu yfirnáttúrulegu í þessu; nýja lífið mun þekkja efni í öllum óendanleika sínum. Þess vegna er nauðsynlegt að sameinast og staðfesta samfélagslíf á heimsvísu með skýrleika og einlægni.

271. Samvinnustarf er ekki verslun heldur menningarstofnun. Það geta líka verið viðskipti innan þess, en grunnur þess verður að vera af uppljómun. Aðeins á slíkum nótum er hægt að beita samvinnu inn í hið nýja líf. Slík samheldni er ekki auðveld: fólk er vant því að sameina verslun og græðgi. Slík mistök er erfitt að uppræta. En óhjákvæmilega, með skólanámi, ætti að draga fram mikilvægi heilbrigðra skipta. Að vinna sér inn fjár er ekki græðgi. Að fá laun fyrir vinnu er ekki glæpur. Maður getur séð að vinnan er eina verðmætið. Þannig er hægt að útskýra allt undir merkjum uppljómunar og friðar án æsinga og ruglings.

272. Friður er kóróna samvinnunnar. Við þekkjum mörg sambærileg hugtök – samvinna, samstarf, samfélag, samvinnuafli – þetta eru innilegustu og sameinandi grundvallaratriði, eins og leiðarljós í myrkrinu. Menn mega ekki verða hræddir við tilhugsunina um gæfu sinna nánustu, heldur verða þeir að gleðjast, því hamingja okkar nánustu er okkar eigin hamingja. Hinir miklu hjálpendur mannkynsins yfirgefa ekki jörðina svo lengi sem þjáningar verða til staðar. Heilshugar samfélag getur auðveldlega læknað sár vinar – en það er nauðsynlegt að þróa listina í að hugsa í nafni hins góða. Og þetta er ekki auðvelt í amstri dagsins. En fordæmi hinna miklu hjálpenda mannkyns geta hvatt til og blásið til nýrra krafta.

273. Mannkynið verður að þjást mjög mikið áður en það kemst að skilningi á kostum einingar. Flestum eyðileggingaröflum hefur verið beint í þeim tilgangi að koma í veg fyrir vísi að sameiningu. Sérhver sá sem sameinar er í

persónulegri hættu. Hver friðarsmiður er lítilsvirtur. Það er gert grín að hverjum verkamanni friðar. Hver friðarsmiður er kallaður brjálæðingur. Þannig reyna þjónar upplausnar að reka af yfirborði jarðar öll merki uppljómunar. Starf innan fjandskapar er ómöguleg. Uppbygging er óhugsandi innan um haturssprenningar. Bræðralag er að berjast við mannhatur.

Geymum þessi gömlu sannindi í minningunni.

274. Geta verið í samfélaginu félög kvenna, karla og barna? Vissulega. Sönn tengsl geta myndast eftir mörgum flokkum – aldri, kyni, starfi og hugsun. Nauðsynlegt er að slíkar greinar verði heilbrigðar; og ekki aðeins ættu þær ekki að hindra viðleitni fólks, heldur hjálpa hvert öðru – og sú aðstoð ætti að vera frjáls. Maður ætti að stuðla að velgengni hvers skynsamlegrar sameiningar. Reyndar, þegar samstarf er af fjölbreyttum toga, þá verður blómgun sérstaklega möguleg. Við setjum ekki á okkur fjötra heldur víkkum sjóndeildarhringinn. Leyfðu börnunum að takast á við dýpstu vandamál. Leyfðu konum að halda á lofti hinum hæsta borða. Leyfðu karlmönnum að veita okkur gleði með því að byggja borgina. Þannig munu merki eilífðarinnar standa fyrir ofan hið tímabundna.

275. Þegar útreikningar verða flóknir og óendanleikinn er hulinn, þá verður að minnast að nýju leik einföldustu meginregluna: frá hjarta til hjarta — þannig er lögmál bræðralags, samfélags, félagsskapar.

Leitandi, þegar orku er breytt í ljóshaf, titrar vitund þín eða stækkar?
Leitandi, er hjarta þitt óttaslegið eða fagnandi þegar óendanleikinn blasir við þér?

© tilkynning höfundarréttarhafa

Agni Yoga Society, Inc., New York
www.agniyoga.org

© 1951 by Agni Yoga Society.
Útgefið 1951.

Endurprentað undir nýjum titli 1978 (*Samfélag nýrra tíma í stað Samfélag*).
Endurprentað December 2016.
Uppfært Agúst, 2021.×

Agni Yoga Society
319 West 107th Street, New York, NY 10025